

ATHENS voice

ΨΥΤΤΑΛΕΙΑ
και βιολογικός καθαρισμός
Της Βάλυ Βαϊράκη
σελ.12

Το στοίχημα των
Ολυμπιακών Αγώνων
Του βουλευτή της ΝΔ
Μιλτ. Βαρβιτσιώτη

Το νέο ΠΑΣΟΚ, η Αριστερά εντός
και οι φιλελεύθεροι φίλοι μας
Του υφυπουργού Εσωτερικών
Νίκου Μπίστη
σελ. 9

Αναμνήσεις μιας
προεκλογικής εκστρατείας
Της υποψήφιας του ΠΑΣΟΚ
Άννας Ροκοφύλλου
σελ.10

N. ΨΥΧΙΚΟ

Του Ανδρέα Ράπτη, σελ. 40

Mrs Terentis in Barcelona

Κάντε δώρο

μια συνδρομή στους φίλους σας

Η «Α.Υ.» διανέμεται δωρεάν σε 166 σημεία της Αθήνας. Αν όμως φοβάστε ότι δεν θα τη βρείτε εύκολα και τη θέλετε κάθε εβδομάδα σπίτι σας ή μένετε εκτός Αθηνών, μπορείτε να γραφτείτε συνδρομητής

Εμείς, εκτός από τα 52 τεύχη, σας επιστρέφουμε και τα λεφτά σας με δώρα μεγαλύτερης αξίας!

1 Ένα DVD με την cult ταινία «No budget story» του Ρένου Χαραλαμπίδη

2 ΔΙΠΛΟ CD Pathaan's Small World
Μια εξαιρετική συλλογή world music σε ένα διπλό CD που έχει επιμεληθεί ο Ηλίας Ασλάνογλου για την EROS Music

3 Διαλέξτε ένα από τα δύο βιβλία

• «The Body Shop - Το Βιβλίο της Ευεξίας», από τις εκδόσεις «Οξύ». Ένας πλήρης και πρακτικός οδηγός για την ψυχή και το σώμα που θα σας βοηθήσει να αντεπεξέλθετε στους εξοντωτικούς ρυθμούς του σύγχρονου τρόπου ζωής • «Ανθρώπος και μηχανές» από τις εκδόσεις «Οξύ». Ένα πλούσιο φωτογραφικό άλμπουμ που αποτυπώνει τα πρώτα βήματα της εκβιομηχάνισης στην Ελλάδα

Επίσης, γίνεστε αυτόματα μέλος του A.V. Club και κερδίζετε προσκλήσεις, εισιτήρια, εκπτώσεις σε θεάματα και καταστήματα. Τηλ. επικοινωνίας: 210 3617.369

ΘΕΜΑΤΑ

7 Communication Killers

Κάποιοι είναι ειδικοί να χαλάνε μια παρέα
Της **Μανίνας Ζουμπουλάκη**

8 Mimis' & Manos' Co

Από τους καινούργιους του ΠΑΣΟΚ θα εξαρτηθούν πολλά. Του **Νίκου Γεωργιάδη**

9 Το νέο ΠΑΣΟΚ, η Αριστερά εντός και οι φιλελεύθεροι φίλοι μας

Του υφ. Εσωτερικών **Νίκου Μπίστη**
Το στοίχημα των Ολυμπιακών Αγώνων
Του βουλευτή της ΝΔ **Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη**

10 Αναμνήσεις προεκλογικής εκστρατείας

Της υποψ. βουλευτού του ΠΑΣΟΚ **Άννας Ροκοφύλλου**
Μια ιστορία έξω από γλάστρες
Για τα ναρκωτικά δεν αρκούν οι γλάστρες στα μπαλκόνια. Του **Δημήτρη Χαλαζωνίτη**

12 Dirty business

Ο βιολογικός καθαρισμός στην Ψυττάλεια ολοκληρώνεται. Της **Βάλυ Βαϊμάκη**

14 Απόψε θα γίνει της Τεπενδρή!

Ο ζωγράφος **Κ. Κακαλιάς** μιλάει για την ηρωίδα της έκθεσής του

16 Αστικός υπερρεαλισμός

Ψυχικό, ένας κόσμος παραμυθιού. Του **Ανδρέα Ράπη**

19 Peter Saville

Ένας γραφίστας που δεν του αρέσει η γραφιστική. Της **Μαργαρίτας Μιχελάκου**

21 Αθήνα 210 Οδηγός

Επιλογές της εβδομάδας
Εστιατόρια, μπαρ, cafés, κλαμπ, επιλεκτικός οδηγός της «Α.Υ.»
Συναυλίες, μουσικές σκηνές, τα live ανά ημέρα
Αίθουσες τέχνης, μουσεία, γκαλερί
Θεατρικές παραστάσεις
Σινεμά, αίθουσες, ταινίες, ώρες προβολής

36 Athens Choices. Από τη Γεωργία Σκαμάγκα
Για όσους δεν μιλούν ελληνικά

12 | DIRTY BUSINESS

11 | ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΡΟΛΩΝ

ΣΤΗΠΕΣ

- 04 **Γράμματα:** Οι αναγνώστες της «Α.Υ.» γράφουν
- 05 **Τι γυρεύω εδώ:** Αθηναϊκές νύχτες, από τη Μαργαρίτα Μιχελάκου
- 06 **Info-diet:** Εβδομαδιαίο χρηματιστήριο αξιών, από τη Σταυρούλα Παναγιωτάκη
- 11 **Games:** Παιχνίδια ρόλων, από τη Μαριάννα Πάτσα
Techie game: Από τον Στάθη Στασινό
- 18 **2310:** Από τον Στέφανο Τσιτσόπουλο
- 24 **Πού τρώμε;** Taste police, από τη Νενέλα Γεωργελέ
- 37 **Art:** Εκθέσεις της εβδομάδας, από τη Μαρία-Θάλεια Καρρά
Βιβλίο: Από τον Αλέξη Σταμάτη
- 38 **Νέες ταινίες:** Από τον Ηλία Φραγκούλη
- 41 **Θέατρο:** Από τη Δήμητρα Αναγνώστου
- 42 **Μουσική:** Συναυλίες, νέες κυκλοφορίες, από τον Γιάννη Νένη και τον Μάκη Μηλάτο
- 44 **Stardust:** Τι λένε τα άστρα, από τον Γιώργο Πανόπουλο
- 45 **Μίλα μου βρόμικα!** Η Μυρτώ Κοντοβά έχει τις απαντήσεις
- 46 **Pa-sport:** Ο Αντώνης Πανούτσος μοιράζει μπαλιές

Οι πολιτικές μετακινήσεις αυτής της εβδομάδας προκάλεσαν αντιδράσεις όχι τόσο στην κοινή γνώμη όσο στα Μέσα Ενημέρωσης και στο πολιτικό δυναμικό. Πράγμα αναμενόμενο αφού και τα δυο έχουν σπίσει τη λειτουργία τους σε ένα σύστημα που αλλάζει αιφνιδιαστικά και ραγδαία τις τελευταίες μέρες. Οι μεγαλύτερες αντιδράσεις, μάλιστα, προέρχονται από τον φιλικό προς το ΠΑΣΟΚ χώρο. Επίσης αναμενόμενο, το παιχνίδι ανοίγει και το «σύστημα» ΠΑΣΟΚ ανησυχεί. Κατά τα άλλα, στην κοινή γνώμη πολιτικοί όπως ο Μάνος, ο Ανδρουλάκης ή ο Ανδριανόπουλος είναι αρκετά συμπαθείς. Γιατί αυτοί τουλάχιστον είναι από τους λίγους που δεν αντιμετώπισαν την πολιτική σαν επάγγελμα, δεν έγιναν αξιωματούχοι και κομματικοί υπάλληλοι. Αν και στελέχη πρώτης γραμμής, δεν δίσταζαν να απομακρυνθούν από το στενό πολιτικό παιχνίδι όταν διαφωνούσαν, προωθούσαν τις απόψεις τους χωρίς να λογαριάζουν το πολιτικό κόστος, ήρθαν σε ρήξη με τα κόμμάτα τους. Συγχρόνως δούλευαν, διάβάζαν, παρήγαν πολιτική σκέψη, αναθεωρούσαν τις απόψεις τους χωρίς φόβο, πρότειναν καινούργιες, δοκίμαζαν αυτά που έλεγαν μέσα στην κοινωνία και όχι στα κομματικά γραφεία. Οι αντιδράσεις του τύπου «ποδοσφαιροποίηση της πολιτικής, εξωμότες, κόπηκαν στην εξουσία, η χαρά του Μίλερ» δεν είναι απλώς άδικες και μικροπρεπείς. Αναπαράγουν την πολιτική ρητορική της δεκαετίας του '50 και αποδεικνύουν πολιτικό αναλφαβητισμό. Στην πραγματικότητα, ήταν γνωστό τα τελευταία χρόνια ότι τα κόμματα της μεταπολίτευσης έχουν γίνει μια ανομοιογενή σύνολα με συνδυαστικό στοιχείο την εξουσία, ενώ οι πραγματικές πολιτικές διαιρέσεις είναι οριζόντιες και διαπερνούν όλα τα κόμματα. Είναι προφανές ότι ο Σ. Παπαθεμελής είναι πιο κοντά στον Καμμένο και στον Τσοβόλα παρά στον Σημίτη.

Τα προηγούμενα χρόνια, σε όλα τα ζητήματα που απασχόλησαν έντονα την ελληνική κοινωνία, βλέπαμε σχεδόν πάντα να αναπαράγεται αυτή η οριζόντια διαιρέση. Σοσιαλδημοκράτες εκσυγχρονιστές, φιλελεύθεροι δεξιοί και Κεντροαριστερά από τη μια, εκπρόσωποι του «ιστορικού» ΠΑΣΟΚ, λαϊκή Δεξιά και παραδοσιακοί κομμουνιστές από την άλλη. Στην πολιτική του διαλόγου με την Τουρκία, στις ταυτότητες, στο λαϊκό κράτος και στα ατομικά δικαιώματα, στην αντιμετώπιση των ναρκωτικών, στην πολιτική προς τους μετανάστες, στους σηματοφόρους στις σχολικές γιορτές και στα κρούσματα λογοκρισίας. Τα δύο αυτά μέτωπα, συγκεχυμένα και καμουφλαρισμένα σε κομματικές ταυτότητες, τώρα αρχίζουν να γίνονται πιο καθαρά. Δεν είναι περιεργο που η πολεμική της ΝΔ εναντίον του Μάνου και του Ανδριανόπουλου είναι ταυτόσημη με την πολεμική του ΚΚΕ. Τους κατηγορούν για δεξιούς, κοσμοπολίτες, τους λέει η Αλέκα, ενώ ο Ανδρουλάκης και ο Κουναλάκης είναι για τον Παπαθεμελή κορυφαίοι τοποτηρητές του Αντίχριστου... Απελευθερωμένα τα δύο μέτωπα από τις προηγούμενες κομματικές ταυτότητες, θα γίνουν ακόμα πιο σαφή, πράγμα που αποτελεί ήδη κέρδος για την πολιτική ζωή. Η παράταξη που διεκδικεί τις μεταρρυθμίσεις, μπροστά στα νέα προβλήματα της εποχής επιλέγει την ανοιχτή κοινωνία. Δοκιμάζει τη σύνθεση προτάσεων από διαφορετικές αφετηρίες για να προχωρήσει στον εκσυγχρονισμό. Αποδέχεται δηλαδή τη λογική και του ρίσκου. Από την άλλη μεριά, στα ίδια προβλήματα η συντηρητική απάντηση είναι οι παραδόσεις, η θρησκεία, ο πατριωτισμός, η αντιπαγκοσμιοποίηση. Αυτή η αντίθεση παρουσιάζεται σήμερα σε ολόκληρο τον κόσμο και οι κοινωνίες επιλέγουν άλλοτε τη μια μορφή πολιτικής και άλλοτε την άλλη για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα τους. Δεν είναι κακό, συμβαίνει παντού και είναι πιο αληθινή αντίθεση από το αν δίνει 300 ευρώ ο ένας στις συντάξεις και 330 ο άλλος.

Έτσι μέσα σε ένα μήνα οι εκλογές που δεν είχαν ανακαλύψει το κρίσιμο ερώτημά τους, ξαφνικά απέκτησαν ένα νέο κυρίαρχο δίλημμα. Ο Γ.Π. πρότεινε νέους άξονες της αντίθεσης, νεωτερικότητα ή αναχρονισμός. Ξανά ο ξεχασμένος τη δεύτερη τετραετία Σημίτη εκσυγχρονισμός έγινε πάλι επικαιρός, νέα πολιτικά σχήματα διαμορφώνονται, η αρνητική ψήφος δεν είναι πια κυρίαρχη, αντίθετα βλέπουμε γύρω μας μια έντονη πολιτικοποίηση. Οι εκλογές είναι πάλι ανοιχτές στις εκπλήξεις. Ο Κ. Καραμανλής, που είναι πιο έξυπνος από το κόμμα του, καταλαβαίνει πολύ καλά τι σημαίνει η μετατόπιση των κρίσιμων ερωτημάτων από τη δική του ημερήσια διάταξη στο γήπεδο του αντιπάλου. Γι' αυτό επαναλαμβάνει συνεχώς στις ομιλίες του για το «σύστημα ΠΑΣΟΚ». Για να επαναφέρει το παιχνίδι στο δίλημμα ΠΑΣΟΚ ή ΝΔ. Για καλή του τύχη έχει σύμμαχό του και όλο το επιφανές ΠΑΣΟΚ, που μας καθυσχάζει ότι στο «ιερό δεν μπαίνουν ξένοι», ότι τίποτα δεν άλλαξε. Έχει επίσης τον χρόνο με το μέρος του. Είναι λίγος αυτός που απομένει μέχρι τις εκλογές, είναι πάρα πολύς αυτός που πέρασε συνέχεια με ΠΑΣΟΚ. Το πολιτικό σκηνικό των επόμενων χρόνων όμως μόλις τώρα άρχισε να διαμορφώνεται. **Α**

ΙΔΕΕΣ, ΟΧΙ ΠΡΟΣΩΠΑ

Σήμερα η ύστατη πολιτική πράξη, η συμμετοχή στα κοινά, νοθεύεται και απαξιώνεται καθώς εκφυλίζεται σε «τηλεοπτική» πράξη. Ο «τηλε-πολίτης» καταναλώνει παθητικά τη συνθηματολογία που βαφτίζεται πολιτική πρόταση και τη δημαγωγική κενολογία που μεταμφιέζεται με το προσωπείο της ανανέωσης. Οι πρωταγωνιστές του «σίριαλ» των εκλογών, νέα αντίγραφα γερασμένων ιδεών, περιφέρουν την εικόνα τους στα τηλεοπτικά σαλόνια για να διαφημίσουν το νέο τους πολιτικό «ήθος», που αναλώνεται σε κολακείες και υπερτίμηση του δικαίου του ισχυρού. Όσοι έχουν σχέση με την εξουσία και εξυπηρετούνται από αυτή θα ψηφίσουν όπως πάντα. Οι υπόλοιποι, που άγονται και φέρονται από τους σχεδιασμούς των μέσων, παύουν να αναγνωρίζουν ιδέες και αναγνωρίζουν πρόσωπα. Ψηφίζουν επιπλαστές εικόνες, όπως καταναλώνουν και τα προϊόντα της διαφήμισης επειδή απλά ευαγγελίζονται τη συμμετοχή στο «όνειρο» μιας καλύτερης ζωής. Μέσα σε αυτό το κλίμα της προεκλογικής μονομαχίας δεν ακούγονται πολιτικές φωνές που εκφράζουν λόγο ουσιαστικό και ελπιδοφόρο. Τέτοιο λόγο εκφράζει ο Συνασπισμός με το ενωτικό ψηφοδέλτιο που είναι η απα-

λο της «Α.Υ.» Στο τέλος της χρονιάς όλα τα εικαστικά εξώφυλλα θα συγκεντρωθούν για να εκτεθούν σε κεντρική γκαλερί της πόλης όπου και θα είστε όλοι καλεσμένοι.

ντηση σε όσους θέλουν να απεγκλωβιστούν από την πλάνη του δικομματισμού και προσβλέπουν σε μια ουσιαστική δημοκρατία. Γνωρίζοντας τα κοινωνικά προβλήματα και έχοντας συνεχή επαφή με τις εξελίξεις στο πολιτικό γίγνεσθαι της Ευρώπης, ο ΣΥΝ προτείνει προοδευτική και βιώσιμη λύση σε αυτά. Τον στηρίζουμε για να έχουμε καθαρή συνείδηση

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Κωνσταντίνος Κακωνιάς**. Είναι η δεύτερη φορά που ο Κωνσταντίνος σχεδιάζει εξώφυλλο για την «Α.Υ.» Αυτή τη φορά με αφορμή ένα βιβλίο και μια έκθεση με θέμα «Την κυρία Τεπενδρή λίγο πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες στην Αθήνα», που ανέθεσε στον καλλιτέχνη η Γενική Γραμματεία Ολυμπιακών Αγώνων του Υπουργείου Πολιτισμού και παρουσιάζονται απόψε στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, στην Πειραιώς. Γι' αυτή τη σπουδαία προεμερά ο Κωνσταντίνος επέλεξε να σχεδιάσει την ηρωίδα του σε μια αποκλειστική στιγμή ειδικά για την «Α.Υ.», που δεν περιλαμβάνεται ούτε στο βιβλίο ούτε στην έκθεση.

DO IT! Κάθε εβδομάδα ένας καλλιτέχνης αναλαμβάνει να σχεδιάσει το εξώφυλλο της «Α.Υ.»

για την ψήφο μας και για να εκφράσουμε μέσω αυτής την ανάγκη μας για ενωμένη, ισχυρή Αριστερά.

– **Βήχου Φραντζέσκα / Σιψιάς Παναγιώτης,**
Πειραιάς

Η ΤΡΕΛΑ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Αγαπητή «Athens Voice», δεν θα πω κι εγώ τα τετριμμένα αλλά και τόσο δικαιολογημένα συχαρητήρια για την εφημερίδα σας. Να πω απλά ότι τρελαίνομαι κάθε Πέμπτη να σας βρω. Έχω σταμπάρει κάποια συγκεκριμένα σημεία όπου βλέπω πως η εφημερίδα δεν ξαντλείται με την πρώτη, οπότε εκεί συνήθως σας βρίσκω ευτυχώς πάντα! Την δε περασμένη Τετάρτη κάτι έπαθα και νόμιζα πως ήταν Πέμπτη και, όταν είδα το στανι σας άδειο, έπαθα ένα σοκ! Λέω «δεν είναι δυνατόν, το μάθανε κι αυτό το στανι»!

Τώρα δύο ερωτισούλες:

1. Γιατί εδώ και 2 τεύχη δεν υπάρχει το κόμικ του Νεκτάριου Σταματόπουλου; Ναι, αυτό που συνήθως ήταν στην 4η σελίδα. Μπορεί να ήταν ασπρόμαυρο, μπορεί να μην είχε κάποια υπόθεση ή happy end, αλλά ήταν από τα λίγα κόμικ των σημερινών εφημερίδων στο σύνολό τους που απλά εξέφραζε συναισθήματα, με ένα σκίτσο σαν από χαρακτική που σε έβαζε να σκεφτείς και κάτι για τον εαυτό σου μέσα στην όλη decadence διάθεσή του. Μου έλειψε, αν γίνεται να ξαναμπει!
2. Η «Athens Voice» κυκλοφορεί και στη Θεσσαλονίκη! Μπράβο! Οξυμωρο όμως δεν ακούγεται; Δεν θα προσαρμόσετε ανάλογα τον τίτλο;

– **Φιλικά, «Σαλός»**

Ο Νεκτάριος πραγματικά είναι πολύ καλός, θα επιστρέψει. Όσο για τη «Θεσσαλονίκη... Voices», θα γίνει κι αυτό σιγά σιγά, τώρα είμαστε σε φάση γνωριμίας. Έπειτα, ποτέ δεν καταλάβαμε αυτή την αντίθεση που υποτίθεται ότι υπάρχει, όλοι εμείς εδώ στη Θεσσαλονίκη θα θέλαμε να μένομε.

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά, ή στο fax της «Α.Υ.», ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Γράμματα», ή με SMS AVCOR, κενό και το μήνυμά σου στο 4220 (Γράμματα χωρίς ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και τηλέφωνο δεν δημοσιεύονται) Κάθε μήνυμα κοστίζει € 0,25 + ΦΠΑ 18%

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης
Υπεύθυνος Έλης Ελένη Μπακοπούλου

Συντακτική ομάδα:

Μαργαρίτα Μικελάκου, Μελίτα Καραλή, Στάθης Σιασιός, Λάκης Λαζόπουλος, Αλέξης Σαμάτης, Αντώνης Καφετζόπουλος, Γιώργος Κυρίτσος, Γιάννης Νένης, Μάκης Μπλάτος, Ηλίας Φραγκοκύλης, Πέγκυ Κουθενάκη, Αργυρώ Μποζώνη, Γιώργος Τζιρτζιλάκης, Σταμάτης Κραουνάκης, Αντώνης Πανούτσος, Στέφανος Τσιτσόπουλος, Γιώργος Πανόπουλος, Μυρτώ Κοντοβά, Νενέλα Γεωργελέ, Κώστας Κυριακόπουλος, Γιώργος Ατματζίδης, Μανίνα Ζουμπούλακη, Μιχάλης Δρακάκης, Σώτη Τριανταφύλλου, Ανδρέας Κουλουριδής, Δήμητρα Αναγνώστου, Νατάσσα Τριβιζιά, Γιάννης Κωνσταντινίδης, Μαριανίνα Πάτσα, Μιχάλης Γεωργίου, Δήμητρα Τριανταφύλλου, Νίκος Γεωργιάδης, Ηλίας Κανέλλης, Γκαζμέντ Καπλάνι, Μαρία Χούκλη, Χρήστος Στεφάνου, Γιώργος Σωτηρόπουλος, Μαρία Καρρά, Αλέξης Κωνσταντίνος, Λενιώ Διαδησιμά, Πάνος Πικραμένος, Σπύρος Πέγκας, Βάβυ Βαϊμάκη, Σάντρα Σταθάκη, Κατερίνα Παναγοπούλου, Γιώργος Δημητράκου, Μαρία Μακρουσάκη, Τζέννη Σταυρούλη, Όλγα Φωτακοπούλου, Άγγελος Τσέκερης, Σταύρος Σταυρούπουλος, Ανδρέας Ράπτης

Γραμματεία Σύνταξης: Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ: Μορφούλα Βογιατζόγλου
Διόρθωση κειμένων: Βάσω Χρυσανθοπούλου
Εικονογραφίες: Νεκτάριος Σταματόπουλος
art@athensvoice.gr

Φωτό: In Time, Ideal Images

Υπεύθυνη Διαφημιστικής Αγοράς: Λουίζα Ναθαναήλ
Direct Market: Έφη Κουτσονοική, Γιώτα Λούρα, Μιχάλης Κούβελας
Υποδοχή Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη
ads@athensvoice.gr

Οικονομικός Υπεύθυνος: Νίκος Θεοδώρου
Λογιστήριο: Βασίλης Μπλήτσος
Υπεύθυνος Παραγωγής: Φώτης Αντωνόπουλος
Υπεύθυνος Διανομής: Γιάννης Σαπούνης
Υπεύθυνος Μηχανογράφησης: Βάσιος Σιντσιρμάς
Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: «Η Καθημερινή ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούνη 22, 106 79 Αθήνα, fax: 210 3617.310
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
Διαφημιστικό: 210 3617.530
Άγγελίες: 210 3617. 369

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την «Α.Υ.» στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον υπεύθυνο διανομής Γιάννη Σαπούνη στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 3617.369

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη

Η ΠΑΕΙ ΑΘΗΝS voice ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κάθε Παρασκευή η «Α.Υ.» κυκλοφορεί και σε 26 κεντρικά σημεία της πόλης

Μπορείτε να τη βρίσκετε στα εξής σημεία διανομής:

ΜΥΛΟΣ, πολυχώρος διασκέδασης, Ανδρ. Γεωργίου 56, 2310 525968 ● ΖΥΘΟΣ ΝΤΟΡΕ, ελληνική κουζίνα, Στρ. Τσιρογιάννη 7, 2310 279010 ● KITCHEN BAR, διεθνής κουζίνα, Β' Αποθήκη, Λιμάνι, 2310 528108, 502243 ● PAPAOLI, διεθνής-ευρωπαϊκή κουζίνα, Λεωφ. Νίκης 15, 2310 281832 ● PIZZA HUT, πιτσαρία, Λεωφ. Νίκης 79, 2310 256805 ● ART HOUSE, café-bar, Βογιατσικού 4 ● CAFÉ-BAR ΝΙΚΗΣ 35, Λεωφ. Νίκης 35, 2310 230449 ● COFIX, comics café-bar, Λ. Μαργαρίτη 11, 2310 250011 ● DON'T TELL MAMA, café-bar, Στρ. Καλάρη 9, 2310 256707 ● IL POSTO, café-bar, Ευαγγ. Θεοτόκου 25, Εύοσμος, 2310 768831 ● LOCAL ESPRESSO BAR, café-bar, Ζευξίδος 16 ● PASTAFLOA DARLING, café-bar, Ζευξίδος 6, 2310 261518 ● RESIDENT, café-bar, Στρ. Καλάρη ● ΘΕΡΜΑΪΚΟΣ, café-bar, Λεωφ. Νίκης 21,

2310 239842 ● ΟΛΥΜΠΙΟΝ COLONIAL, restaurant, πλ. Αριστοτέλους 10, 2310 284001 ● JOINT, δισκάδικο, Αγ. Σοφίας 1, 2310 277760 ● STEREO DISC, δισκάδικο, Αριστοτέλους 4, 2310 262912 ● VIRGIN MEGASTORE, δισκάδικο, 11ο χλμ. αεροδρομίου Θεσσαλονίκης, 2310 476295 ● CARLA G, boutique, Αγ. Σοφίας 1, 2310 242261 ● ΡΑΝΙΑ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ, boutique, Πρ. Κορομηλά 41, 2310 276278 ● ΟΔΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ, κινηματογράφος, Τσιμισκή 43 - Εμπορ. Κέντρο «Πλατεία», 2310 290100 ● ΟΛΥΜΠΙΟΝ, κινηματογράφος, πλ. Αριστοτέλους 10, 2310 378404 ● ΧΑΝΘ, πολιτιστικός χώρος, πλ. ΧΑΝΘ, 2310 241007 ● GALERIE ΝΤΟΡΑ ΠΕΓΚΑ, Πρ. Κορομηλά 19, 2310 286482 ● SOCIAL, café-bar, Μητροπόλεως & Κουσκουρα ● ΚΟΜΗΣ ΕΡΓΑ, κομμωτήριο, Λ. Μαργαρίτη 6

Αν δεν τη βρίσκετε υπάρχει και η δυνατότητα να γραφτείτε συνδρομητές

Πληροφορίες στο τηλ.: 210 3617.360

«ΑΛΦΡΕΔΟ ΓΚΟΝΣΑΛΕΣ ΝΤΕ ΛΑ ΠΑΣ», ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ, «ΦΡΕΝΤΟ;» ΜΑΣ

ΡΩΤΑΕΙ, ΝΑΙ, ΜΕ ΑΝΘΟΓΑΛΑ, ΠΑΡΑΚΑΛΩ, ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΣΑΝΤΙΓΙ, «ΑΛ-ΦΡΕ-ΔΟ», ΤΗ ΔΙΟΡΘΩΝΕΙ Η ΙΩΑΝΝΑ, ΟΣΟΙ ΤΟ ΦΟΡΟΥΝ ΞΕΡΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΦΕΡΟΥΝ, «ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΤΟ ΠΩ, ΠΑΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΛΕΜΕ ΚΩΣΤΑΚΗ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ;» ΡΩΤΑΕΙ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί οι άντρες δίνουν όνομα στο πέος τους;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Γιατί δεν θέλουν ένας ξένος να παίρνει το 90% των αποφάσεών τους.

Τετάρτη, μετά το «JK» της πλατείας Κολωνακίου προς το «Salon Oriental». Αν βρεθείς στο αυτοκίνητο του Κούρ-κουκλου, είναι το σπορ αυτοκίνητο του Τζέιμς Μποντ, έχει τρεις διακόπτες κοντά στις ταχύτητες, αλλά δεν ανάβει κανένα φως, αντίθετα, όπως ακριβώς το υποψιαζόσουν, εκτινάσσεται από το κάθισμα.

Πέμπτη στο «Blue Room», μια εικαστική έκθεση της Αλεξάνδρας Κολλάρου, όπου όλα τα έργα ήταν βασισμένα στο μπλε χρώμα και ήμαστε όλοι στο κλίμα μια και είχαμε γίνει μπλε από το κρύο και σε λίγο και από τα Bombay Sapphire. Αλλά ήταν καταπληκτικά με το χιόνι και όλα να έχουν παραλύσει, δεν ξέρω αν περόνιασες και βλαστήμησες αυτές τις μέρες, αλλά για μας ήταν σαν κάποιος να σταμάτησε το ρολόι, είπε, εντάξει, όλα πάνε πολύ γρήγορα, θα κάνει τώρα η πόλη ένα διάλειμμα, να κάτσουμε όλοι λίγο ακίνητοι, να πάμε στους δικούς μας ανθρώπους, στη μαμά

που έχει φτιάξει φασολάδα και στη φίλη που θα σε τυλίξει με ένα ζεστό πάπλωμα, να παίξουμε μπριρίμπα και να κάνουμε παζλ και μόλις χτυπήσει κουδούνι ξαναπαίνομε, ποιος μαλάκας μου έκανε σαλαμάκι; Η ΕΜΥ είπε ότι έρχεται και νέο κύμα κακοκαιρίας, καλά Χριστούγεννα, μα φεύγετε από τώρα, ακόμα δεν κόψαμε την πίτα, ο μικρός έχει βγει με τους φίλους του σε μια ντίσκο και μην ξαναβάλετε την Κικίτσα να ξανακάνει ποδαρικό, θα χεστούμε.

Ο καιρός έσωσε και πολλές καταστάσεις, όπως ζευγάρια από την ντροπή του να παντρευτούν του Αγίου Βαλεντίνου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πάσχεις από προεμμηνορροϊκό σύνδρομο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Άσε με, είναι οι μόνες μέρες που μπορώ να είμαι ο εαυτός μου.

Δευτέρα, έξω από το θέατρο Καρέζν όπου γίνεται η παρουσίαση της αυτοβιογραφίας της Τερψιχόρης Παπαστεφάνου, μη φύγεις, ακολουθεί συναυλία ελληνικού γκόσπελ, κάτι υπέροχες τεράστιες κυρίες που τραγουδάνε Θεοδωράκη. Όση ώρα

περιμένω την Αυτόπτη Μάρτυρα, βλέπω μια κυρία, στο ένα ποδαράκι τακούνι, το άλλο δυστυχώς το έχει χτυπήσει και φοράει γύψο. Αλλά πάνω από τον γύψο φοράει μια πλαστική μπλε νάιλον σακούλα δεμένη σφιχτά σαν κάλτσα, είναι και πονηρός ο καιρός, γουάου, αυτό σχεδόν νικά εκείνο το κορίτσι που φορούσε καλσόν πάνω από τον γύψο. Παιρνω ενθουσιασμένη τον πλαθολόγο Νίκο Ζαχαριάδη (σελιδάμος = η άμμος που μπαίνει στο βιβλίο στην παραλία), αυτό το ακαδημαϊκό έτος έχει έδρα στο «Nίτρο», του ζητάω τη λέξη και χρειάζονται μόλις λίγα λεπτά για να αποφανθεί ο δόκτωρ ότι πρόκειται για μια κλασική περίπτωση «καποτογουψίας».

Αυτό το Σαββατοκύριακο εγώ και το άυλο σώμα μου διδαχθήκαμε τη λέξη «ειρωνεία» και υποθέτω ότι έχουμε ξεμπερδέψει με το θέμα στην επόμενη μας ζωή. Ξεκινήσαμε για το 2ο Φεστιβάλ Cult Ελληνικού Κινηματογράφου με σκοπό να γελάσουμε, δεν γελάσαμε. Απλώς αποφασίσαμε ότι αμάν πια με τους κουλτουριάρηδες, πρέπει όλα ντε και καλά να είναι κάτι, μια τσόντα δεν μπορεί πια να είναι μια τσόντα, η Τίνα Σπάθη πρέπει να είναι το «πρώτο μεταφεμινιστικό politically correct είδωλο», ανέβηκε στο βήμα η κυρία Σπάθη και δεν ήξερε από πού της ήρθε, είπε «δεν ξέρω τι να πω, να μην πω φυσικά ανέκδοτο», αλλά το έβλεπες ότι αιωρείτο και ένα ερωτηματικό στο τέλος, μήπως και να το 'λεγε δηλαδή.

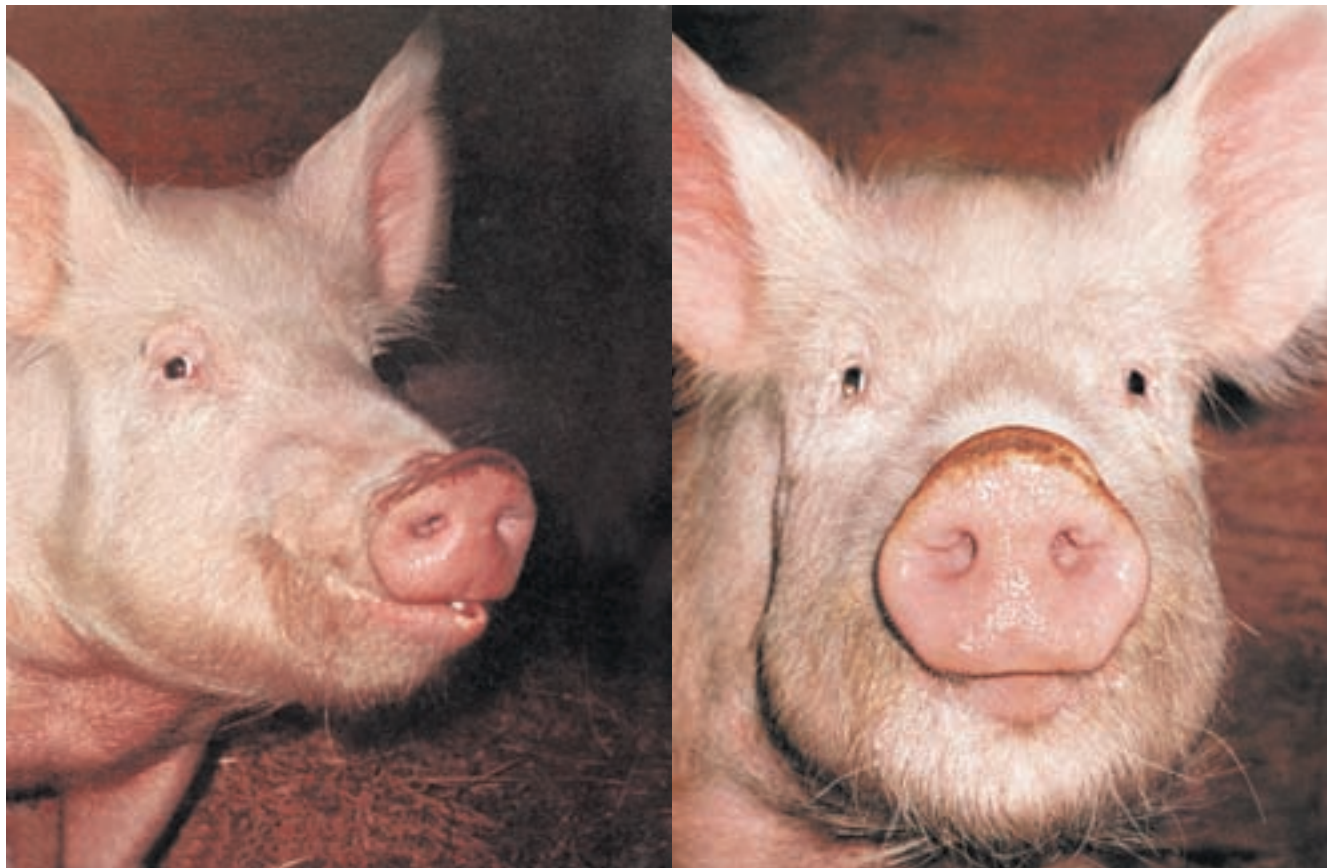
ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί χρειάζονται 100.000.000 σπερματοζώαρια για να γονιμοποιηθεί ένα ωάριο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Γιατί ούτε ένα δεν θέλει να σταματήσει και να ζητήσει οδόνιες.

Η κυρία Ροζ Μαρία έχει δύο μωρά και πάντα ήλπιζε γι' αυτά το καλύτερο. Μόνο που τα μωρά ήταν του Σατανά και αποφάσισαν ότι μόνο εκείνα ήξεραν ποιο είναι το καλύτερο γι' αυτά.

Η μάνα μου έχει τρελαθεί να μάθει το όνομα του αναπάντεχου γαμπρού της. «Αλφρέδο Γκονσάλες ντε λα Πας», επαναλαμβάνουμε, «φρέντο;» μας ρωτάει, ναι, με ανθόγαλα, παρακαλώ, αντί για σαντιγί, «Αλ-φρέ-δο» τη διορθώνει η Ιωάννα, όσοι το φορούν ξέρουν και να το προφέρουν, «με τίποτα δεν μπορώ να το πω, πάει να τον λέμε Κωστάκη που είναι το όνομα του προέδρου;» ρωτάει.

«Εσύ θα βρεις Έλληνα, έτσι, παιδάκι μου;» λέει με αγωνία. Γαμώτη, Έχεασα να το γράψω στο χαρτί. Η Μπαμπέσα είπε ότι άκουσε από την κυρία Παπαπέτρος ότι, αν δεν θέλεις να ζευγαρώσεις με ό,τι του φανεί του Λωλοστεφανή, να φας ξαφνικά μια πετριά από έναν άσχετο, πρέπει να γράψεις σε ένα χαρτί πώς τον θέλεις, αυτό το χαρτί να το διαβάσεις μερικές φορές στο φως του κεριού και μετά από μερικές μέρες είναι βέβαιο ότι γρήγορα θα σου χτυπήσει την πόρτα ένας «ψηλός, καλά, δεν θα τα χαλάσουμε κιόλας, κανονικό βάρος, χωρίς πολλές τρίχες, με τεράστια, εχμ, προσωπικότητα και αν τύχει και έχει και κάνα αστειό επίθετο όπως Λούλνς, τι να κάνουμε, θα το καταπιώ». Το μόνο πια που μπορώ να συμπεράνω είναι ότι το γράψαμε με συμπαθητική μελάνη. ☹

LAS NINAS DESCARADAS DE MARIA ROSA

ΤΟ ΜΩΡΟ ΤΗΣ ΡΟΖ ΜΑΡΙΑΣ

Είστε καλεσμένοι σε τραπέζι σε φιλικό σπίτι. Όλα κυλάνε γαλήνια και κανένα έγκλημα δεν προβλέπεται. Μέχρι που κάποιος πετάει την ατάκα-κλειδί κι αρχίζει να πηγαίνει κατά διαόλου το πράγμα. Ποιο πράγμα; Η επικοινωνία, η συζήτηση, η καλοπέρασή σας: τα τρία πράγματα που δολοφονούνται από τα θανατηφόρα κλισιέ

Υπάρχουν άνθρωποι στο στόμα των οποίων τα κλισιέ γίνονται ανέκδοτα, και άλλοι που τα κάνουν μολότοφ. Είναι θέμα χαρακτήρα. Ωστόσο οι φράσεις-κλειδιά που επαναλαμβάνονται σε αμέτρητα βαρετά βράδια, δύσκολα μετατρέπονται σε «καυτά θέματα συζήτησης». Πιο εύκολα γίνονται αυτό που είναι: communication killers. Επιχειρήματα ή κουβέντες που δεν σπκώνουν συνέχεια ή που το σκόλιο το οποίο μας φέρνουν στο μυαλό δεν είναι κοινωνικά αποδεκτό. Όταν στη διάρκεια μιας κοινωνικής εκδήλωσης το μυαλό μας αρχίζει να φεύγει προς μη κοινωνικά αποδεκτές κατευθύνσεις, εκτός του ότι πίζουμε, γινόμαστε και επικίνδυνοι. Ξυπνάει μέσα μας ο χούλιγκαν. Ξηλώνουμε τις παρωνυχίδες μας. Κοιτάζουμε αδιάκριτα το ρολόι. Βαριόμαστε, δίνουμε όρκους ότι δεν θα ξαναπάμε σε dinner party, κλοτσάμε τον άνθρωπό μας κάτω από το τραπέζι και γενικά δεν είμαστε καθόλου σε φόρμα. Τα κλισιέ-δολοφόνοι είναι πάρα πολλά, αλλά τα χωρίσαμε σε κατηγορίες για να αναγνωρι-

ζονται εύκολα. Αν στην παρέα υπάρχουν γονείς, οι πιθανότητες να πήξετε άνευ προηγουμένου πολλαπλασιάζονται, όπως και αν στην παρέα βρίσκονται φανατικοί οπαδοί ποδοσφαιρικής ομάδας, τηλεοπτικής εκπομπής, reality, πολιτικού κόμματος, θρησκευτικής σχέτας, health freaks και άλλοι κολλημένοι. Οι οποίοι θα ξεκινάνε χωρίς καμιά προειδοποίηση με την κατηγορία της αρεσκείας τους:

Τα καλύτερα / χειρότερα:

- «Το Βολνο έχει τις καλύτερες αναρτήσεις». Και η Κομοτηνή την καλύτερη φούντα, αλλά πού μας οδηγεί αυτό;
- «Η βότκα είναι το καλύτερο ποτό». ΟΚ. Και μετά τι έγινε, ήρθε κάποιος;
- «Το σουσί είναι η καλύτερη τροφή». Ειδικά αν είσαι γάτα. Ή ο γλάρος Ιωνάθαν.
- «Η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση». Χρρρ...
- «Οι Γερμανοί κάνουν τις καλύτερες τσόντες». Νάιν, μάνι χενεράλ, οι Γερμανοί κάνουν τα καλύτερα λουκάνικα. Αλλά αν επεκταθείς, προδίδεις πόσο καλά γνωρίζεις το θέμα σου (τσόντες) και αυτό δεν σε προωθεί καθόλου κοινωνικά.
- «Οι Άγγλοι κάνουν τις καλύτερες κωμωδίες». Όχι, κάνουν τις καλύτερες τσόντες (βλέπε άνωθι).
- «Η τάδε είναι η καλύτερη εφημερίδα». Εδώ πετιέται κάποιος και λέει ότι, όχι, η δεινά είναι η καλύτερη εφημερίδα, και δεν βγαίνει άκρη. Καθένας έχει μια εφημερίδα την οποία θεωρεί κορυφή και ή θα συνεχίσετε συγκρίνοντας τις καλύτερες ή θα το βουλώσετε.
- «Η τάδε είναι η καλύτερη ομάδα». Όχι, δεν είναι.
- «Η Γαλλία κάνει τα καλύτερα κρασιά». Και τα καλύτερα βατράχια. So what?
- «Η Δευτέρα είναι η χειρότερη μέρα». Το

λέει και το τραγούδι: «Βουρκωμένηνη Δευτέρα, η χειρότερη μέρα».

- «Η καλύτερη/χειρότερη είναι η Ορθούλα». Και πάλι ΟΚ. Αν και δεν σταματάει ποτέ εδώ το θέμα – ακολουθούν σκηνές από το σόου με κάθε λεπτομέρεια. Δεν βλέπεις το σόου; Αχ, κρίμα. Φάε λίγο τα νύχια σου να περάσει η ώρα.
- «Ο Τριανταφυλλόπουλος είπε χθες το καλύτερο...» Ακολουθούν διάφορες σάχλες που είπε ο οποιοσδήποτε. Και δεν είναι οι καλύτερες.
- «Το χειρότερο/καλύτερο ζώδιο είναι οι Δίδυμοι». Οι οποίοι δεν είναι ένα ζώδιο αλλά δύο. Αν υπάρχει ένας (μονός) Δίδυμος στο τραπέζι κάνει τουμπεκί.
- «Το τάδε ζώδιο κάνει το καλύτερο/χειρότερο σεξ». Ανοίγεις το στόμα σου μόνο αν είσαι στα «καλύτερα». Αν είσαι στα «χειρότερα» κάνεις τον Δίδυμο (ότι είστε δύο και ο ένας έφυγε. Οχ, και ήταν αυτός με το καλό σεξ...)

Τα περί παιδιών:

- «Εμένα ο γιος μου τρώει μόνο φρούτα και λαχανικά». Όλοι οι γιοι (και οι κόρες) τρώνε σκατολοΐδια. Αυτή που μίλησε είναι η μάνα του Μπαγκς Μπάνι.
- «Η κόρη μου σκίζει στο σχολείο, να φανταστείτε χθες...» Ακολουθεί μεγάλη και βαρετή ιστορία για το πώς η κόρη ήρθε πρώτη στο διαγώνισμα για τον Αγαμέμνονα, τον οποίο δεν θέλεις να τον θυμάσαι ούτως ή άλλως (αλλά θυμάσαι αμυδρά ότι δεν τον κάνει ταινία ο Όλιβερ Στόουν, και αυτό αρκεί).
- «Ο γιος μου (που μόλις άρχισε να μιλάει) ακούστε τι είπε το θηρίο...» Και ακολουθεί η μπουρδα που είπε ο πιστορικάς. Χε, χε. Όλοι γελάνε κρύα.
- «Τα παιδιά χρειάζονται και τους δύο γονείς». Αυτό λέγεται με ικανοποίηση και αυταρέσκεια, συνήθως από τον ένα γονιό, ενώ ο άλλος τον

κοιτάζει είτε με αυταρέσκεια είτε με αηδία. Αυτό που χρειάζονται τα παιδιά, εκτός από ένα χέρι εύλο, είναι πολλές κασέτες Gameboy.

- «Τα ιδιωτικά (σχολεία) έχουν άλλο επίπεδο». Οοοου!
- «Το παιδί μου πήρε μετάλλιο στην Ξιφασκία/τοξοβολία/σφεντόνα/τάι-τσι». Όσο πιο εντυπωσιακό είναι το σπορ τόσο μεγαλύτερη αξία έχει το μετάλλιο. Κανένα παιδί δεν παίρνει μετάλλιο στην μπάλα. Εκτός και αν είναι πολύ φλώρος.
- «Η κόρη μου είναι η καλύτερη στην τάξη». Τη σκαίνονται τα άλλα παιδάκια και δεν θα βρει ποτέ της γκόμενο έτοι όπως πάει.
- «Ο γιος μου παίζει υπέροχο φλάουτο». Ας πάει να παίξει μπάλα μπας και γίνει άνθρωπος.
- «Τα πορτοκάλια δεν έχουν πια ζουμί». Δίνει λαβή σε σχόλια του τύπου «τι είναι ο κάβουρας, τι το ζουμί του», «άλλαξαν πια οι εποχές», «τίποτα δεν είναι όπως ήταν». Και το excitement ανεβαίνει ολοένα (κατακόρυφα το les).

Τα γενικά κλισιέ:

- «Εγώ προσωπικά σκαίνομαι τη Βίσιπ/Βανδύ/Κοκκίνου». Η οποία έκτοτε δεν έχει κλείσει μάτι. Και τι να απαντήσει ο άλλος; «Εγώ προσωπικά δεν τις σκαίνομαι» ή «Κι εγώ, κι εγώ!» για να υπάρχει συναδέλφωση;
- «Η άσπρη σοκολάτα δεν είναι σοκολάτα». Ναι, αλλά είναι νόστιμη. Τέρμα η συζήτηση, και όποιος αρχίζει με την καλύτερη σοκολάτα που είναι η Valora, και ποιες διαφορές σε άρωμα έχουν οι καλύτερες σοκολάτες από τις χειρότερες έχει πάρα πολύ καιρό να κάνει σεξ.
- «Το σεξ είναι πολύ σημαντικό» Έλα! Πες το μου αυτό! Πρόσφατη ανακάλυψη, δίχως άλλο, γιατί μέχρι χθες δεν είχα ακούσει τίποτα τέτοιο. Έχω μείνει. Ουάου!
- «Το τάδε (τσιγάρο, κρασί, πασατέμπο, joint, σφηνάκι, καθισιό, σοκολατάκι κτλ.) καταστρέφει την υγεία». Καλά της κάνει τέτοια που είναι. Τα τραβάει ο κώλος της.
- «Η κίνηση με τσακίζει». Γιατί το les αυτό; Όλοι οι άλλοι τη βρίσκουμε με την κίνηση, πρέπει να 'σαι ιδιαίτερο άτομο ένα τόσο ωραίο πράγμα να σε χαλαίει;
- «Έβαλα οριζόντιο πλακάκι». Η αρχή μιας πάρα πολύ βαρετής κουβέντας που δεν σας ελιτάρει καθόλου ακόμα και αν είστε ο πλακάς αυτοπροσώπως.
- «Οι πολιτικοί είναι μια ψευτιά». Όοοο! Τι μου les; Έχω κοπεί!
- «Εγώ πιστεύω πως θα νικήσει η Νέα Δημοκρατία/το ΠΑΣΟΚ/η ΑΕΚ». Πεθαίνω να ακούσω τα επιχειρήματα.
- «Ο Λαλιώτης/Λαζόπουλος/Μπάγεβιτς τα παίρνει από την κινέζικη μαφία». Οτιδήποτε σχετικό χτυπάει σε excitement value το ερώτημα «Ποιος σκότωσε τον Αβραάμ Λίνκολν;» Ούτε καν τον Κένεντι...
- «Έχω κόψει το (οτιδήποτε) και ορίστε πώς τα κατάφερα». Παρακαλώ, να έρθεις όταν το ξαναρχίσεις αυτό που έκοψες.
- «Η πεθερά μου είναι έγκλημα». Αυταπόδεκτο, αγαπητέ Ουάτσον.
- «Κάνω ρέικι και θεραπεύω τις παρακάτω παθήσεις», «Κάνω γιόγκα», «Κάνω Πιλάτες», «Γράφω πρωτοποριακά έργα», «Γράφω ποίηση», «Γράφω χαϊκού»: Όλα τα παραπάνω ας μείνουν μεταξύ σας. Ή ακόμα καλύτερα, κρατήστε τα μυστικά γιατί αν επεκταθείτε σε αυτό το τραπέζι όλο και κάποιος θα πάθει ζημιά.

Ήταν μια υπέροχη, υπέροχη βραδιά, αγάπη μου. Θα μας μείνει αξεχάστη. ■

Ένα ψηφοδέλτιο Επικρατείας καθορίζει τώρα πια την πολιτική πλατφόρμα του ΠΑΣΟΚ - Δημοκρατική Παράταξη και τη δημόσια εικόνα του

Βιάστηκαν να αναστενάξουν με ανακούφιση, αυτό το ουφ που χαλαρώνει, εκεί στην οδό Μαυρομικήλη. Το ένα εκατομμύριο ψηφοφόροι, ο Ανδριανόπουλος, γαύρος εκ πεποιθήσεως, ο Μίμης Ανδρουλάκης, γαύρος εκ γονιδίου, η Μαρία και ο Μάνος (οι σχέσεις του με τον Παναθηναϊκό ελέγχονται ως πιθανές), ως ενέσιμες δόσεις, δεν φάνηκαν επαρκείς κινήσεις για να κάμψουν το φρόνημα των αντιπάλων. Δύο εικοσιτετράωρα μετά την πανηγυρική κεντροδεξιο-αριστερόστροφη κίνηση, και η συσπείρωση στη Νέα Δημοκρατία ανέβαινε από 92% στα 94%, προκαλώντας υψηλό πυρετό στα στελέχη του επικοινωνιακού ε-

Mimis' & Manos' Co

(The new wave)

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

πιτελείου του Γιώργου Παπανδρέου. Μαζεύτηκαν για να τα πούνε όλοι οι διασωθέντες από τη λαίλαπα Παπανδρέου εκτός του Βενιζέλου, που αποφεύγει τις κακοτοπιές. Ο Πέτρος Ευθυμίου, ο Κώστας Σκανδαλίδης, ο Αλέκος Παπαδόπουλος (άντε τώρα να εξηγήσεις στους Ηπειρώτες τι σχέση έχει ο φάνης με το ρετινόλαδο, τούτέστιν ο Μάνος με τον Ανδρουλάκη), ο Λαλιώτης υπομειδιών, ο Πάγκαλος, ο Παμπούκης, ο Γερούλανος, ο Αθανασάκης (η μεγάλη σταθερή δύναμη). Οι τηλεφωνικές-κυλιόμενες έρευνες έδειχναν τη Νέα Δημοκρατία στο κόκκινο, το ΜΕΔΗΠΑ (Μεγάλη Δημοκρατική Παράταξη) να αγκομαχάει και τη διαφορά στο 2,8%.

Στην «τριμελή», το όργανο υπεράνω όλων των οργάνων, οι Γιώργος Παπανδρέου, Χάρης Παμπούκης και Αλέξανδρος Ρόντος συζητούν τις εισηγήσεις των υπολοίπων. Είναι οι στρατηγοί. Είχαν ακούσει τις προηγούμενες ημέρες οργανωμένες φωνές των συντρόφων σοσιαλιστών που αναρωτιούνταν αν στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας τοποθετήθηκαν άτομα με συγκεκριμένες σχέσεις με ακόμη πιο συγκεκριμένους επιχειρηματίες. Οι «ενστάσεις» παρεκάμφθησαν αφού η «Νέα Εποχή» ορίζει μια δική της πολιτική πλατφόρμα. Ο Μίμης και η Μαρία με τους Μάνο και Ανδριανόπουλο, Μπίστη και Σκοτινιώτη. Ο Ανδρουλάκης ήταν αυτός που πρότεινε τη συγχώνευση του Υπουργείου Παιδείας με το Εργασίας. Για να δούμε τι θα προτείνει η Δαμανάκη. Τα μυστικά ραντεβού όπου ψήθηκε η συγχώνευση, στο γραφείο του δικηγόρου Γιώργου Στεφα-

νάκη (φίλου του Στέλιου Ράμφου), ήταν αποτελεσματικά. Μαζεύονταν εκεί ο Ράμφος, ο Ανδριανόπουλος, ο Μάνος, ο Ανδρουλάκης και ο Αβραμόπουλος κάτω από το αυστηρό βλέμμα του Χάρη Παμπούκη, ο οποίος έκτοτε διαδραματίζει ρόλο σύνθετο (κάτι μεταξύ Θέμελη και Κοσμίδη). Ο Αβραμόπουλος δεν άντεξε τόσο ζύμωση και εγκατέλειψε τη «Νέα Φιλική Εταιρεία» που ιδρύθηκε στο downtown, για να είμαστε ακριβείς. Την πρόγευση για τα επερχόμενα τα έπαιρνε ο παρατηρητικός ακροατής (με δοσομετρητή) κάθε Παρασκευή από τη συχνότητα του Flash, όπου ο Άρης Τόλιος υπήρξε για μακρά περίοδο ο αυτόπτης μάρτυς (άθελά του ο άνθρωπος) της μετάλαξης του κουκουλιού σε «χρυσαιλίδα της ανανέωσης». Αφήστε τα εκατό λουλούδια να ανθήσουν ήταν το σύνθημα των «συνωμοτών», που είχαν βάλει αμέτη μουχαμέτη να τρελάνουν τον ήλιο του ΠΑΣΟΚ και εμάς μαζί. Όταν ο Μίμης φώναζε «δουλειές, δουλειές και πάλι δουλειές με ανάπτυξη και ένταξη των πανεπιστημίων στις ανάγκες της αγοράς», η Αλέκα Παπαρήγα δεν μπορούσε να φανταστεί ότι πίσω από τη φράση αυτή κρυβόταν η σκοτεινή διαπλοκή του Μίμη με τον Μάνο και του Ανδριανόπουλου με τον Αβραμόπουλο. Ο τελευταίος δεν άντεξε σε τόσο διανοητική προσπάθεια. Η ομάδα τον απέβαλε γιατί ο προπονητής (Παμπούκης) είχε ρητές εντολές από τον Αρχηγό. Όποιος δεν τραβά στην ανηφόρα φεύγει. Η Μαρία Δαμανάκη δεν γνώριζε λεπτομέρειες. Η Άννα Διαμαντοπούλου επίσης. Ο Σημίτης τα ήξερε όλα, όχι γιατί ο Γιώργος Πα-

ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΝ 6 ΠΡΟΣΩΠΑ: Η ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Ο ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ, Ο ΜΑΝΟΣ, Ο ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Η ΔΑΜΑΝΑΚΗ ΚΑΙ Ο ΛΑΛΙΩΤΗΣ

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ
Η «Α.Ν.» ενδιαφέρεται να μάθει τι ψηφίζουν οι αναγνώστες της. Αν θέλεις να συμμετάσχεις στο δημοψήφισμα, στείλε την προτίμησή σου στο 4220 πληκτρολογώντας **ΑΝ**, κενό και την απάντησή σου:

Για το ΠΑΣΟΚ πάτησε **1**, για τη Νέα Δημοκρατία **2**, για το ΚΚΕ **3**, για τον Συνασπισμό της Ριζοσπαστικής Αριστεράς **4**, για το ΔΗΚΚΙ **5**.

Κάθε μήνυμα χρεώνεται €0,25 + 18% ΦΠΑ

πανδρέου είναι μαρτυρία αλλά απλά διότι αυτή η ίντριγκα που εξυφαινεται ήταν ακριβώς αυτή που δεν μπόρεσε ο ίδιος να υλοποιήσει το σωτήριο έτος 2000. «Αυτά που δεν κατάφερα θα τα καταφέρεις εσύ», φέρεται να δήλωσε με τρυφερότητα και πατρική στοργή στον Γιώργο τον περασμένο Ιούνιο στο πολυτελές εστιατόριο στην Ουάσιγκτον, στη λεωφόρο Κ.

Το βράδυ της ανακοίνωσης του ψηφοδελτίου Επικρατείας, ο Κώστας Σημίτης κοιμήθηκε ήσυχα. Το έργο του είχε συντελεστεί. Τελικά αυτός και όχι ο Γιώργος, όπως λέγεται, «διέλυσε το μαγαζί», αλλά ο Αντώνης Καφετζόπουλος (εισηγητής της ιδέας) δεν μπορούσε να γνωρίζει μια τόσο σημαντική λεπτομέρεια.

Στη Χαριλάου Τρικούπη και κάπου στα Χανιά οι δύο πτηνόμενοι του εκσυγχρονισμού μάζευαν, κομμάτι κομμάτι, τα θρύψαλα της φιλοδοξίας τους. Ο Μιχάλης Χρυσοχοΐδης και ο Νίκος Χριστοδουλάκης ήπιαν το ποτήρι με το φαρμάκι της εγκατάλειψης μέχρι τον πάτο. Από τα «καλά παιδιά» του Μαξίμου στα Τάρταρα. Θυμήθηκαν τα λόγια του σοφού Κατσιφάρα περί θυρωρού. Ήταν πια πολύ αργά. Εκείνο το βράδυ ο Σημίτης επιτέλους χαμογέλασε.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΗΜΕΡΑ

Μέσα στην, πολιτικά και κυριολεκτικά, παγωνιά του περασμένου Σαββατοκύριακου και με το μάτι καρφωμένο στις στατιστικές που εναλλάσσονταν στην οθόνη των laptops, οι επιτελείς συζητούσαν για τα επόμενα βήματα της εκλογικής καμπάνιας. «Οι αγρότες της Μακεδονίας και της Ηπείρου είναι αμετάπειστοι», εξηγούσαν τα έμπειρα πρόσωπα στελέχη της Χαριλάου Τρικούπη. Εκείνη τη στιγμή άκουσαν με τρόμο τον Γ. Παπανδρέου να προτείνει τη διοργάνωση μιας πλατιάς συγκέντρωσης για τη «συμμετοχική δημοκρατία». Με βλέμμα τρελό έσπευσαν να του εξηγήσουν, πάντα εκεί στη Μαυρομικήλη, ότι με «συμμετοχική δημοκρατία» δεν κερδίζονται οι αγρότες ούτε τα λαϊκά στρώματα των αστικών κέντρων που αποτελούν και τον σκληρό πυρήνα της Νέας Δημοκρατίας. Έτσι κύλησαν οι ημέρες μετά τα γεγονότα της περασμένης εβδομάδας. Οι στατιστικές έδειχναν πως τα τελευταία εικοσιτετράωρα τα ποσοστά στην πρόθεση ψήφου κυμαίνονταν μεταξύ 2,5% και 2,7% (ορισμένες μετρήσεις ανέβαν στη διαφορά στην πρόθεση ψήφου και στο 3%), με τάση μείωσης της διαφοράς. Αυτά ήταν και τα αρχικά συμπεράσματα των εκλογολόγων που έχουν αναλάβει να ερμηνεύουν τα ανερμήνευτα. Ότι δηλαδή θα εισέλθουμε στις δύο τελευταίες εβδομάδες πριν από τις εκλογές με μια διαφορά στα όρια του στατιστικού λάθους. Το σημαντικότερο όμως χαρακτηριστικό των τελευταίων ημερών ήταν ότι τη δημόσια εικόνα του ΠΑΣΟΚ ή του ΜΕΔΗΠΑ την καλλιεργούν έξι (6) μόνο πρόσωπα. Η Άννα Διαμαντοπούλου, ο Μίμης Ανδρουλάκης, ο Στέφανος Μάνος, ο Ανδρέας Ανδριανόπουλος, η Μαρία Δαμανάκη και ο... Κώστας Λαλιώτης. Τι σκοτοδίνη μπορεί να προκαλέσει στον ψηφοφόρο της Κεντροαριστεράς το κοκτέιλ αυτό; Τι ανακλαστικά προκαλεί στον κεντροδεξιό ψηφοφόρο του Γιώργου η παραπάνω «ομάδα»; «Γιατί ψηφίζουμε Καραμανλή»; ρωτά ένα μεγαλοστέλεχος την ομήγυρη, για να απαντήσουν οι υπόλοιποι με μια φωνή: «Μα για να μην έρθει η Δεξιά». Πρόκειται για αυτοσαρκασμό των πασόκων ή για απλή συναίσθηση του τι παίζεται πραγματικά σε αυτό το ψηφοδέλτιο Επικρατείας, η σύνθεση του οποίου καθορίζει και την πολιτική πλατφόρμα του εμπνευστή της; ■

Του ΝΙΚΟΥ ΜΠΙΣΤΗ*

ΤΟ ΝΕΟ ΠΑΣΟΚ, Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Λίγες μέρες πριν από τις εκλογές της 7ης Μαρτίου βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα πραγματικότητα. Πριν από δυο μήνες διαπιστώναμε ότι, ενώ ήταν –και εξακολουθεί να είναι– φανερό η ανάγκη ενός κύματος εκσυγχρονισμού και μεταρρυθμίσεων, εμείς δεν είχαμε βρει τον τρόπο προσέγγισης της κοινωνίας

Αναμφισβήτητα η κυβέρνηση Σημίτη έσπρωξε τη χώρα προς τα εμπρός, ρυθμίζοντας για ένα μεγάλο διάστημα το κόμμα που τη στήριζε. Ενδεχομένως κάποιοι να υποστήριζαν ότι παρά το τεράστιο έργο που πραγματοποίησε, ένα έργο που άλλαξε την εικόνα της χώρας και για το οποίο ο τόπος οφείλει πολλά στον Κ. Σημίτη, παρά το γεγονός ότι λύθηκαν σημαντικά θέματα και ιστορικές εκκρεμότητες του παρελθόντος, όσο πλησιάζαμε στον σκληρό πυρήνα του εκσυγχρονισμού –σε αυτό που ορισμένοι αποκαλούν καθημερινότητα του πολίτη– τόσο αποκαλυπτόταν η αδυναμία του κόμματος και της παράταξης να ενεργοποιήσει κοινωνικές δυνάμεις που θα έκαναν τη σημαντική αυτή μεταρρυθμιστική προσπάθεια συνολικό όραμα αλλαγής.

Ορισμένοι, μάλλον αδικώς, κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι η προωθητική δύναμη του εκσυγχρονιστικού εγχειρήματος του Κ. Σημίτη εξαντλήθηκε. Στην ΑΕΚΑ εδώ και χρόνια ανοίξαμε σε δύσκολες στιγμές και όχι εκ του ασφαλούς την ατζέντα μιας σειράς θεμάτων που κατάφεραν να υπερβαίνουν τον εν πολλοίς ξεπερασμένο κάθετο διαχωρισμό Αριστεράς-Δεξιάς. Αναζητήσαμε, πολλές φορές με σοβαρό προσωπικό και πολιτικό κόστος, συμπώσεις με πρόσωπα και ιδέες που παραδοσιακά κινούνταν σε άλλους χώρους. Το Μέτωπο Λογικής κατά του Εθνικισμού για μια Σύγχρονη Εξωτερική Πολιτική ήταν ένας τέτοιος γόνιμος τόπος συνάντησης. Στο ζήτημα των ταυτοτήτων, στα εθνικά θέματα και στα θέματα εξωτερικής πολιτικής, στο ζήτημα της προστασίας των μειονοτήτων και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην καταπολέμηση του προβλήματος των ναρκωτικών, ανιχνεύσαμε και πολλές φορές βρήκαμε κοινούς τόπους με τους προβληματισμούς στελεχών από διαφορετικούς πολιτικούς χώρους. Ανακαλύψαμε έτσι στην πράξη ότι υπάρχει μια πολύ πιο ουσιαστική, θα λέγαμε, οριζόντια διαφοροποίηση. Οι προοδευτικές αντιλήψεις από τη μια και οι βαθιά συντηρητικές δυνάμεις από την άλλη. Εμείς τουλάχιστον μπορούμε να το πούμε: όσο φυσιολογικό είναι να αναζητεί ο κ. Παπαθεμελής πολιτική στέγη στη βαθιά συντηρητική ΝΔ, άλλο τόσο εύλογο είναι εμείς να αναζητούμε κοινούς τόπους με τον

Ανδρέα Ανδριανόπουλο π.χ. σε θέματα εξωτερικής πολιτικής ή τον Στέφανο Μάνο σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος.

Με τον Γιώργο Παπανδρέου, σε κεντρικό ρόλο, να παραλαμβάνει τη σκυτάλη της πιο σημαντικής οκταετούς διακυβέρνησης που γνώρισε ο τόπος από τον Κ. Σημίτη, να κουβαλάει στις αποσκευές του μια θαρραλέα και εξαιρετικά επιτυχημένη πορεία στην εξωτερική πολιτική και, όπως πιο πριν έτσι και τώρα, να μη διστάζει να καταθέτει καινοτόμες ιδέες για την αντιμετώπιση σειράς θεμάτων που απασχολούν τον πολίτη, νομίζω ότι επιτυγχάνεται μια «χρυσή ισορροπία». Ανταλλάσσουμε ύλη με πολιτικές του φιλελεύθερου χώρου, ανανεώνουμε τη μεταρρυθμιστική πνοή της παράταξης και διευρύνουμε το ακροατήριο που τείνει ευήκοοι ους στους προβληματισμούς μας. Δίνουμε το οεγγόνο της Αριστεράς, μιας Αριστεράς μεταρρυθμιστικής, μιας Αριστεράς εντός της κοινωνίας, πολυφωνικής και πολύχρωμης, ανεκτικής και ανοιχτής, σε μια πολιτική ρεαλιστικής αντιμετώπισης των μικρών και μεγάλων καθημερινών προβλημάτων του πολίτη και της χώρας. Δεν φοβόμαστε τη ζύμωση και την αντιπαράθεση ιδεών. Προσβλέπουμε σε μια θετική όσμωση, σε μια νέα αναγεννητική πορεία του ευρύτερου προοδευτικού χώρου. Χωρίς να αποκλείουμε εκ των προτέρων καμιά άλλη εκδοχή, προκρίνουμε για μετά τις εκλογές έναν οργανωτικό μετασχηματισμό που θα παρακολουθήσει τον βαθύτατο πολιτικό μετασχηματισμό που ήδη συντελείται στη χώρα.

Ένα οργανωτικό σχήμα ανοιχτό στην κοινωνία, όπου θα συνυπάρχουν το νέο ΠΑΣΟΚ και οι δυνάμεις, οι κινήσεις και τα πρόσωπα της Δημοκρατικής Αριστεράς και του φιλελεύθερου χώρου. Μια Ελιά στις ελληνικές συνθήκες. Χωρίς δογματισμούς και προκαταλήψεις έχουμε μια βεβαιότητα: ότι στη διαδρομή μας ως ΑΕΚΑ και Πρωτοβουλία για την Κεντροαριστερά θέλουμε ως συλλογικότητα να αποτελέσουμε αναπόσπαστο κομμάτι της Μεγάλης Δημοκρατικής Παράταξης, με τις ιδέες και τις αξίες της Δημοκρατικής Αριστεράς, έχοντας επίγνωση ότι έχουμε να πάρουμε και να διδαχθούμε από τις εμπειρίες και την παράδοση του ΠΑΣΟΚ και όλων των άλλων χώρων που συναποτελούν αυτή την παράταξη. Με στόχο την υπέρβαση των αναχρονισμών και τη δημιουργία ενός νέου μεταρρυθμιστικού κύματος, πιστεύουμε ότι η συνάντηση στα ψηφοδέλτια του ΠΑΣΟΚ διαφορετικών δυνάμεων, το άνοιγμα ενός ειλικρινούς διαλόγου μεταξύ αυτών και η απόλυτη αλληλεγγύη με όλες αυτές τις δυνάμεις με τις οποίες δίνουμε τη μάχη για τη νίκη σε αυτές τις εκλογές αποτελούν δύναμη κοινωνικής αλλαγής και εγγύηση μιας ασφαλούς πορείας στη Νέα Εποχή. ■

* Ο Νίκος Μπιούσις είναι επικεφαλής της ΑΕΚΑ και υποψήφιος βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στη Β' Αθηνών

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Άρθρο του ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ, βουλευτή Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας

Το 1997 ο Χουάν Αντόνιο Σάμαρανκ είχε δηλώσει πως ένας από τους βασικούς λόγους της ανάθεσης των Αγώνων στην Ελλάδα ήταν να ξαναβρεί ο Ολυμπισμός το ιδεολογικό περιεχόμενό του. Σήμερα, στην τελική ευθεία προς τους Αγώνες, φαντάζει ως πολυτέλεια να συζητούμε για το Ολυμπιακό ιδεώδες όταν η χώρα μας έχει μείνει πολύ πίσω σε όλους εκείνους τους τομείς που επηρεάζονται πιο άμεσα από το μεγάλο αυτό αθλητικό γεγονός. Επιπλέον, η υλοποίηση των μεγάλων έργων καθυστερεί απειληστικά και τα ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα δεν αφήνουν πολλά περιθώρια ώστε να μιλήσουμε για τις μεγάλες ευκαιρίες που δημιουργούνται στη μετα-Ολυμπιακή εποχή. Πολλά ακούστηκαν από το 1997 για το πώς θα αξιοποιούσε η Ελλάδα τους Ολυμπιακούς και Παραολυμπιακούς Αγώνες. Για τις προοπτικές της επόμενης μέρας. Ποια είναι όμως η πραγματική έως τώρα πορεία και πόσο αισιόδοξοι μπορεί να είμαστε για αυτά που θα μείνουν μετά τους Αγώνες;

Λιγότεροι από έξι μήνες απομένουν μέχρι την τελετή έναρξης της Ολυμπιάδας. Η Αθήνα θα γίνει το σταυροδρόμι του αθλητισμού και του πολιτισμού. Αναμφίβολα πρόκειται για το σημαντικότερο γεγονός που έχει φιλοξενήσει η χώρα μας. Είναι ίσως μοναδική ευκαιρία για τη συνολική αναμόρφωσή της. Όχι μόνο σε ό,τι αφορά τα Ολυμπιακά έργα και τις υποδομές. Το στοίχημα των Αγώνων είναι πολύ μεγαλύτερο

Ξεκινώντας από τον τομέα των έργων και των υποδομών, ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει το ασφυκτικό πλαίσιο το οποίο υπάρχει. Ακόμη και οι αρμόδιοι αξιωματούχοι της ΔΟΕ αναγνωρίζουν το γεγονός ότι η Αθήνα λειτουργεί υπό το καθεστώς της συνεχούς πίεσης. Αναγνωρίζουν επίσης ότι χάθηκε πολύτιμος χρόνος για την υλοποίηση των κρίσιμων για τους Αγώνες έργων. Δυστυχώς οι αρμόδιοι εγκλωβίστηκαν σε συζητήσεις και αντιπαράθεσεις για έργα όπως το στέγαστρο του Καλατράβα και το τραμ. Αντιθέτως, δεν έδειξαν το ίδιο ενδιαφέρον για σημαντικά έργα όπως το Ολυμπιακό Κολυμβητήριο και η Μαραθώνια Διαδρομή. Σημαντική υστέρηση υπάρχει όμως και στις παράλληλες υποδομές, οι οποίες είναι ζωτικής σημασίας για την αλλαγή όψης στην Αθήνα μετά τους Ολυμπιακούς και Παραολυμπιακούς Αγώνες.

Η Ολυμπιάδα είναι μια μοναδική ευκαιρία ώστε η χώρα μας να αναδείξει τον πλούσιο Πολιτισμό και την Ιστορία της. Η παγκόσμια προβολή της θα είναι μια ισχυρή παρακαταθήκη για την επόμενη μέρα, καθώς οι Αγώνες δεν είναι ένα αυτόνομο γεγονός που διαρκεί τρεις εβδομάδες. Και φυσικά δεν είναι μόνο η προβολή της Αθήνας το ζητούμενο. Απαιτείται συνολικότερη ανάδειξη όλων των Ολυμπιακών πόλεων και η προβολή όλων των μουσείων και των αρχαιολογικών χώρων. Το αίτημα επιστροφής των γλυπτών του Παρθενώνα είναι καθολικό. Είναι αίτημα όλων των Ελλήνων. Και οι Ολυμπιακοί και Παραολυμπιακοί Αγώνες είναι η χρυσή ευκαιρία ώστε να ακουστούν τα δικά μας επιχειρήματα σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου. Αξιώνουμε την επιστροφή των γλυπτών του Παρθενώνα όχι ως ευκαιριακή κίνηση κομματικού εντυπωσιασμού, αλλά ως συνειδητή επιλογή ανταποκρινόμενοι στο αίτημα όλων των Ελλήνων. Μείζονος σημασίας είναι και η ανάπτυξη του ελληνικού τουρισμού. Μέχρι σήμερα δεν έχει υπάρξει καμία οργανωμένη προβολή και διαφήμισή του παρά το γεγονός ότι μπορεί να συμβάλει αποτελεσματικά στην περιφερειακή ανάπτυξη και στην τόνωση της απασχόλησης. Και πραγματικά προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι δεν έχει υπάρξει ένα οργανωμένο σχέδιο για την αξιοποίηση των Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών Αγώνων για την τουριστική προβολή της χώρας μας. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι η συνεχής συρρίκνωση του τουρισμού και η υποβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών. Σταχυολογώντας αυτές τις σκέψεις, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι οι Ολυμπιακοί και Παραολυμπιακοί Αγώνες είναι ένας εθνικός στόχος ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας. Το στοίχημα για την επιτυχία τους δεν είναι υπόθεση λίγων αλλά υπόθεση όλων των πολιτών. Δυστυχώς η κυβέρνηση έδειξε να μην ασπάζεται αυτές τις απόψεις. Αντέδρασε με υπέρμετρο αρνητισμό σε όλες τις κριτικές και επιχειρήσε να παρουσιάσει αυτό το μεγαλειώδες αθλητικό γεγονός ως «δική της υπόθεση». Αφήνουμε πίσω μας αυτές τις αποτυχημένες πολιτικές και μαζί με όλους τους Έλληνες προχωρούμε με πίστη στο ότι η ευκαιρία για συνολική αναμόρφωση της χώρας μας δεν σταματά στην τελετή λήξης των Αγώνων. ■

Ο Δράκος και οι Άι-Γιώργηδες

Μια ιστορία έξω από γλάστρες

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΑΛΑΖΩΝΙΤΗ

«Το πιο ισχυρό όπλο στα χέρια ενός καταπιεστή είναι το μυαλό των καταπιεζόμενων»

– Stephen Biko

Όταν ένας «μύθος-πραγματικότητα» όπως αυτός των ναρκωτικών ουσιών διαρκώς διογκώνεται, είναι πάρα πολλά τα στερεότυπα που χρειάζεται να γκρεμιστούν, ώστε το όπλο του Νοτιοαφρικανού επαναστάτη ν' αλλάξει χέρια.

Τις δεκαετίες '60-'70 η Αριστερά είχε αναλύσει τους πολιτικούς-κοινωνικούς παράγοντες της τοξικοεξάρτησης επικεντρώνοντας αποκλειστικά στις «ταξικές αιτίες». Σήμερα, 30 χρόνια μετά, στην Ελλάδα, το μεγαλύτερο κομμάτι της παραδοσιακής Αριστεράς, «μαστουρωμένο» από την ταξική overdose, ξεχαρμιάζει πολιτικά ακόμα στις ίδιες αναλύσεις αδιαφορώντας για την ίδια τη ζωή, που απέδειξε ότι το ζήτημα «ναρκωτικά» είναι ένα από τα πλέον αταξικά φαινόμενα του τώρα. Μας αρέσει δεν μας αρέσει, οι ναρκωτικές ουσίες έχουν πλήρη διαστρωμάτωση και φιλοξενούν στους αιθέρους τους, ανεξαιρέτα πια, τόσα «κόμματα» και «πολιτικές ομάδες»

ΤΟΥΣ ΒΑΛΑΜΕ, ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΜΕΝΟΙ, ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ, ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΙΑ ΟΔΟ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΥΠΟΛΗΨΙΑ

όσα και το κοινοβούλιο και η κοινωνία κάθε χώρας. Ούτε η «ταξική μοχθηρία» του καπιταλισμού, ούτε η διά πάσαν νόσον απάντηση «το πρόβλημα είναι πολιτικό» αρκούν για να ανησυχήσουν έστω και λίγο το δαιμονικό πρόσωπο των ναρκωτικών που χαμογελά πια σε πάμπολλα ελληνικά σπίτια.

Σήμερα, πάλι, η εναπομείνασα ανανεωτική Αριστερά, περνώντας ΣΥ.ΡΙΖ.Α. (ίσως λόγω μετακομμουνιστικών υπεραριστερών ενέσεων) από θαρραλέες θέσεις του ευαίσθητου παρελθόντος της, ελπίζω να τις καταθέσει και να στηρίξει ένα διάλογο που δείχνει να τολμά (;) ν' ανοίξει ο Γιώργος Παπανδρέου εκπροσωπώντας (;) την επαγγελματίως μεγάλη Ανατροπή. Ένα διάλογο όπου η προσοχή θα φύγει από το σύμπτωμα «ναρκωτικό» και θα στραφεί στα «γιατί» που προηγούνται της χρήσης και στα «διά ταύτα» που έπονται της καταστολής-απαγόρευσης. Και για να βοηθήσουν τη σκέψη μας, σύντροφοι, οι επιστήμονες συμφωνούν και μας δανείζουν τα κάτωθι.

Οι λόγοι γενικά που προτρέπουν στη χρήση ουσιών αντιστοιχούν σε τέσσερα πρότυπα συμπεριφοράς:

1. Πειραματική χρήση = περιέργεια
2. Κοινωνική-ψυχαγωγική χρήση = απόλαυση, διασκέδαση, φυγή
3. Οργανική χρήση = αύξηση της αποδοτικότητας ή μείωση της έντασης του χρήστη
4. Εκφραστική χρήση = ανάγκη του χρήστη να εκφράσει την ατομική ή συλλογική του ταυτότητα, συνήθως αντίθετα με την κοινωνία και την κυρίαρχη κουλτούρα

Και σε μια κοινωνία μειούμενης πολιτικής εγκυρότητας, ελλειμματική ως προς το όνειρο (αχ, ρε υπαρκτέ) και ανίκανη, ίσως και αδιάφορη, να παραγάγει θετικά πρότυπα, η «γοητεία» του αρνητικού ήρωα θα κερδίζει μάλλον συνέχεια πόντους.

Έντρομη αυτή η ευυπόληπτη κοινωνία εμπρός σε μια υπαρξιακή απελπισία που η ίδια κατασκευάζει, υψώνει τα τείχη της απαγόρευσης και της καταστολής (κάπου εκεί μέσα καθυστερούμε αφελώς, σύντροφοι). Τους βάλαμε, ανακουφισμένοι, στο περιθώριο, χωρίς καμιά οδό επιστροφής στην ευυποληψία.

Στα τέλη του 19ου αιώνα η χρήση των οπιούχων ήταν ουσιαστικά ανεξέλεγκτη και πολύ διαδεδομένη σε όλο τον κόσμο. Οι τοξικοεξαρτημένοι δεν έδειχναν καμιά ιδιαίτερη συλλογική συνοχή ή συνενοχή, δεν είχαν επεξεργαστεί καμιά ιδεολογία της επίδρασης των ουσιών και δεν αντιμετώπιζαν καμιά απόρριψη από τον κόσμο των μη χρηστών. Μετά την ψήφιση του νόμου κατά των ναρκωτικών το 1914 οι εξαρτημένοι τείνουν να ενωθούν, να συγκεντρωθούν σε ομάδες, να επεξεργαστούν ένα σύστημα αξιών, συμβόλων και συμπεριφοράς σε

αντίθεση με την κοινωνία και τους θεσμούς.

Η χρήση μετατρέπεται έτσι από μοναχικό «βίτσι» σε συλλογική συμπεριφορά που στηρίζεται πια σε μια ιδιόζουσα «υποκουλτούρα». Η «εξέγερση» είναι ενστικτώδης και η ανάγκη για παράβαση (σύμφυτη ιδίως με τους νεότερους) εντείνεται (ξόρκισε τον «Δράκο», αύξησε την απαγόρευση και κάτσε πίσω να δεις την παράβαση να επεκτείνεται γεωμετρικά).

Μα και τα αποτελέσματα της καταστολής δεν είναι σπουδαία. Οι ίδιοι οι μηχανισμοί καταστολής εκτιμούν ότι οι ποσοίτες που κατάσχονται ανέρχονται στο 10% της συνολικής διακίνησης. Ο από την παρανομία κίνδυνος οδηγεί στις πολύ ψηλές τιμές πώλησης και άρα στο μεγάλο περιθώριο κέρδους. Αυτό πάλι ελκύει στο εμπόριο τις πιο καλά συγκροτημένες εγκληματικές οργανώσεις. Και βέβαια δημιουργεί και απλώνει ένα τριχοειδές δίκτυο φτωχών χρηστών, «βαποράκια», εξαρτημένους-εξαναγκασμένους πλαστέ από και του «stuff». Και όπως η ιστορία έχει αποδείξει, το πολύ ψηλό επίπεδο κέρδους και ισχύος προκαλεί αναπόδραστη διαπλοκή πολιτικών συμφερόντων και «λεπές» συνενοχές των θεσμών.

Πώς σας φαίνεται; Ελβετικό ρολόι η υπόθεση. Καταπληκτική η εξουσία, ξεκινώντας πάντα από οικονομική βάση δημιουργεί τις συνθήκες χρήσης των ουσιών και στη συνέχεια, μέσα σ' ένα ιδεολογικό σύστημα που η ίδια πάλι κατασκευάζει, ονοματίζει «Δράκο» το κακό προϊόν (της), αυξάνει έτσι πελάτες και πωλήσεις και μετά νύνεται και Άι-Γιώργης, καβαλάει το άλογο και συλλαμβάνει χιλιάδες «αιμοβόρα» φτωχοβαποράκια και αραιά και πού και κανέναν έμπορο για να έχει ρόλο και μόνιμη δουλειά αυτή η έρμη η αστυνομία και... ο χορός καλά θα κρατεί. Το προϊόν και η απαγόρευση του να είναι καλά.

Καταλαβαίνεις, Γιώργο μας, ότι αυτή η ιστορία δεν φυτεύεται σε γλάστρες της βεράντας, όσο και αν αυτές θα πετροβολήσουν πρώτα για να προλάβουν το κακό στις κοντές του ρίζες οι απανταχού της επικράτειας ευυπόληπτοι εχθροί και φίλοι σου. Φυτεύεται στο εύφορο έδαφος του συστήματος που θα στηρίξει και εσύ καλείσαι να ανατρέψεις. Θα καβαλήσεις το άλογο στο ναρκο-θετημένο πεδίο μαχών; Ή θα καταλήξουμε άθεοι, τριφυλλοί το πολύ, μεταμφιεσμένοι προσκυντηρίαδες του παραδοσιακού Άι-Γιώργη;

Γιατί αν θριαμβεύσει η καθωσπρέπει καταστολή, «οι στρατιώτες θα σπκώσουν το πτώμα του Άμλετ. Και κανένας δεν θα αναρωτηθεί πια για το νόημα της ιστορίας και της ανθρώπινης ζωής. Η εξουσία δεν κάνει τέτοια ερωτήματα. Δεν υποψιάζεται πως μπορεί να υπάρχουν. Η ιστορία της θα σωθεί με οποιοδήποτε αντίτιμο» (Γ. Κοτ, «Σαίξπηρ ο σύγχρονός μας»).

Και το αντίτιμο κατά προτίμηση και συνήθεια είμαστε εμείς, σύντροφε και φίλε του ενός εκατομμυρίου.

Κυριακή βράδυ μετά τις κάλπες. ■

ΟΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΙΑΣ ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Η Άννα Ροκοφύλλου είναι υποψήφια

βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στην Α' Αθηνών.

Αφηγείται στο ημερολόγιό της τις καθημερινές περιπέτειες μιας νέας γυναίκας, συζύγου

και μητέρας, στο κυνήγι του σταυρού...

Δευτέρα 8/2/2004 Ξύπνησα νωρίς, πραγματικά ούτε κι εγώ ξέρω πόσο. Η μάχη της επικοινωνίας αρχίζει μάλλον με δυσκολία. Η μητέρα είναι ήδη εδώ με τη Βάγια (την κολλητή μου) και όλο το team γνωστού κομμωτηρίου. Η συλλογική πρόταση είναι μάλλον κάτι κλασικό για να μου προσδίει σοβαρότητα, λένε... Εμένα πάντως μου θυμίζει το γνωστό λάχανο! Μάταια αντιδρώ, το λάχανο εγκαθίσταται.

3, 2, 1, είμαστε στον αέρα. Ο παρουσιαστής ρωτά για την γκάφα στο οικονομικό πρόγραμμα της ΝΔ. Σύγκρουση θέσεων και εμφανίσεων. Οι κυρίες, ντυμένες σε έντονα χρώματα, οι άντρες στα γαλάζια.

Μιλά η υποψήφια της αντιπολίτευσης –με μαλλί λες και έβαλε το χέρι στην πρίζα– με πομπώδες ύφος, προσπαθώντας να κατακεραυνώσει έναν υπουργό. Γρήγορα χάνω τον ειρμό. Άραγε τι ώρα τελειώσαμε με την κομμώτρια, στις 5.00 το πρωί;

Ο συμπαθής συνάδελφος από την περιφέρεια μου εξομολογείται πως έχει συλλογή με 50 πουκάμισα στις αποχρώσεις του γαλάζιου και 100 φωτεινές γραβάτες. Το λέω στη Βάγια. Μου απαντά κυνικά: «Βάζω στόιχημα ότι μετά τις εκλογές θα φορά μόνο κόκκινα χωρίς γραβάτες». Ελπίζω τουλάχιστον εγώ να επανέλθω στα τζιν και στα πουλόβερ, αν και πολύ αμφιβάλλω με τόσο φαγητό στις συνεστιάσεις...

Η ώρα περνά και το πάνελ αλλάζει.

Η δυναμική συνάδελφος με τον «θύσανο» στο κεφάλι με απειλεί: «Θα τα πούμε, καλή μου, σε μια ώρα στην άλλη εκπομπή!»

Οχ, νέος εφιάλης παρουσιάζεται, πρέπει να επιστρέψω σπίτι να αλλάξω φόρμα εργασίας... Άραγε τι μου επιφυλάσσει η τύχη μου;

Πέμπτη 11/2/2004. Μεσημέρι, ώρα 13.00

Επιστρέφω από τη μάχη της λαϊκής με το μετρό στο γραφείο. Γύρω μου τρεις μεσόκοπες κυρίες συζητούν για την τελευταία τους ανακάλυψη. Παραδοσιακή συνταγή για ντολμαδάκια. «Όλο το μυστικό είναι να τα σφίξεις γερά στην κατσαρόλα...»

Προσπαθώ να βάλω τις σκέψεις μου σε τάξη. Στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας Μάνος-Ανδριανόπουλος. Η Άννα Διαμαντοπούλου εκπρόσωπος Τύπου. Ο Αντώνης Σαμαράς στηρίζει τη ΝΔ.

Οι κυρίες συνεχίζουν ακάθεκτες: «Οχι πολύ νερό, μόνο γερό σφίξιμο». Εμένα σφίγγεται η ψυχή μου, έχω να μαγειρέψω από τα Χριστούγεννα! Σε λίγο το παιδί μου θα νομίζει ότι ο υπάλληλος της γειτονικής πιτσαρίας δουλεύει μόνο σπίτι μας.

Είναι Τσικνοπέμπτη. Έχω υποσχεθεί και στον άντρα μου έξοδο με την παρέα. Έτσι όπως πάμε, σε λίγο θα μου ζητήσει για ρουσφετί... μια έξοδο!

Οι κυρίες σταματούν για λίγο τη συζήτηση για τις συνταγές και αλλάζουν θέμα: «Και ο Ανδρουλάκης με το ΠΑΣΟΚ; Μα αυτός δεν ήταν με το ΚΚΕ;» «Είναι πάντως από την Κρήτη», παίρνει τον λόγο μια άλλη, προσθέτοντας με σιγουριά: «Από ένα χωριό 30 χιλιόμετρα μακριά από το χωριό του άντρα μου, και βγάζει ένα λάδι ένα και ένα για τα ντολμαδάκια!»

Τελικά μήπως να ακυρώσω τις εμφανίσεις στον Χατζηνικολάου και στον Στραβελάκη και να ζητήσω μόνο Βέφα και Μαμαλάκη;

Βράδυ της ίδιας μέρας. Περασμένα μεσάνυχτα

Φτάνω σπίτι εξουθενωμένη. Από το πρωί στο πόδι. Η Βάγια επιμένει πως πρέπει να ξεχάσω τα τζιν και τα πουλόβερ για ένα κόκκινο σοβαρό συνολάκι που θα είναι ασορτί με το «λάχανο». Ευτυχώς, ο Σπήλιος και ο μικρός κοιμούνται. Ετοιμάζω τα ρούχα για το πρωί. Κάθομαι να ξεβαφτώ. Πεινάω, αλλά πρέπει να σκεφτώ τι θα φάμε αύριο. Αλήθεια, πως την είπαν οι κυρίες τη μυστική συνταγή για τα ντολμαδάκια; ■

Ανακάλυψε τον μαγικό κόσμο και ζήσε το απόλυτο alter ego σου

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΡΟΛΩΝ

Της ΜΑΡΙΑΝΙΝΑΣ ΠΑΤΣΑ

Οραίο χειμωνιάτικο βράδυ και κάθομαι με την παρέα μου σε μια ταβέρνα πανευτυχής, μα σουλώντας μια τρυφερή μπριζόλα, γλείφοντας τα δάχτυλά μου και μιλώντας για μουσική και ταξίδια ανάμεσα στις μπουκιές. Η κουβέντα κυλάει ευχάριστα, το κρασί γλυκάνει τους ουρανίσκους μας, μέχρι που ξαφνικά όλοι στο τραπέζι αρχίζουν πάλι να μιλάνε αυτή την καταραμένη ακαταλαβίστικη γλώσσα, τον κώδικα αυτού του πράγματος που τους έχει αρρωστήσει, το οποίο –όπως έμαθα αργότερα– ονομάζεται «role playing games», δηλαδή «παιχνίδια ρόλων». Μιλάνε με πάθος, τρελαίνονται, χάνονται μέσα σε κάτι περιεργές ορολογίες. Κάνω μια προσπάθεια να καταλάβω τι λένε, αλλά είναι ανώφελο, πιο εύκολα θα μιλούσα με τον Μάο Τσε Τουνγκ στη μητρική του γλώσσα. Μπέρδεμα. Ένα κλικ γίνεται μέσα μου και ξεσπάω: «Λοιπόν! Ως μέλος της παρέας αυτής διεκδικώ το δικαίωμά μου να συμμετέχω στην κουβέντα! Οπότε ποιο καλό παιδί θα μου εξηγήσει με πολύ απλά λόγια τι στο καλό λένε τόση ώρα;» Και ακριβώς εκείνη τη στιγμή άρχισε η μυσή μου σε έναν κόσμο ολοκαίνουργιο, γεμάτο μαγεία, ξωτικά, Halflings (ίσως τα γνωρίζετε ως Χόμπιτ), νάνους πολεμιστές και αλλόκοτα τέρατα με τηλεπαθητικές ικανότητες.

Ίδου λοιπόν, απορημένη μου αναγνώστη, σου καταθέτω την ύπαρξη μιας άλλης πραγματικότητας, ενός τελείως διαφορετικού κόσμου παράλληλου με τον δικό σου, μέσα στον οποίο μπορείς να δημιουργήσεις το alter ego των ονείρων σου, είτε μόνος σου σε παιχνιδι υπολογιστή είτε σε επιτραπέζια μορφή (όπου έχει πολύ περισσότερη πλάκα). Επειδή η καλή αρχή είναι το παν, σε περίπτωση που δεν έχεις γνωστούς να σε «μυήσουν», κάνε μια βόλτα από τα μαγαζιά που ειδικεύονται σε τέτοιου είδους παιχνίδια για να σε ξεναγήσουν και, αφού επιλέξεις ποιον κόσμο προτιμάς, προμηθεύσου το βιβλίο κανόνων, κοινό για όλους τους κόσμους και τα σενάρια. Εκεί μπορείς επίσης να παρακολουθήσεις επιδείξεις των παιχνιδιών, αλλά και να βρεις ομάδα (συνήθως 3-8 άτομα) για να παίζετε παρέα.

Οι κόσμοι των RPG είναι πολλοί και για κάθε γούστο. Στο χέρι σου είναι να διαλέξεις σε ποιον επιθυμείς να «γεννηθεί» ο χαρακτήρας σου. Κάποιοι έχουν καταργηθεί, αλλά οι «σκληροπυρηνικοί» του είδους συνεχίζουν ανεπίσημα την εξάπλωσή τους μέσω του Internet. Ψάχνοντας λοιπόν στα μαγαζιά και στο Διαδίκτυο μπορείς να βρεις κόσμους για κάθε γούστο, όπως το **Ravenloft** και το **Vampire: The Masquerade** (gothic καταστάσεις με βρικόλακες και λυκάνθρωπους), το **Forgotten Realms** (σύμπλεγμα Τόλκιν και Μεσαιώνα, ιπποτών και μαγείας), το **DragonLance** (τίγκα στους δράκους), το **Spelljammer** (παράνοια! Δράκοι στο Διάστημα!), το **AI Qadim** (τζίνι και ιπτάμενα χαλιά) και για όσους έχουν μεταφυσικά ερωτήματα υπάρχει το **Planescape**, ένα ταξίδι στην άλλη διάσταση με μεταθανάτια στοιχεία τύπου

BRÖHME

«Σκαθαροζούμπ», πράγμα που σημαίνει ότι, αν ο χαρακτήρας σου πεθάνει, μπορείς να βάλεις την ομάδα σου να τον ψάξει εκεί. Αναζητήσε επίσης να τηλεμεταφερθείς σε άλλους κόσμους, μόνο πρόσδεε καλά το Ravenloft, διότι βρίσκεται πάνω σε ένα... υπερκινητικό σύννεφο και είναι δύσκολο να γυρίσεις πίσω. Το δικό μου alter ego γεννήθηκε στο **Dark Sun**, έναν κόσμο με δύο φεγγάρια, ξερό και άγονο εξαιτίας των κακών μάγων που, αντλώντας υπερβολική ενέργεια από τη φύση, βασιλεύουν εδώ και αιώνες (www.athas.org). Πρώτο βήμα για τη δημιουργία του χαρακτήρα μου ήταν να διαλέξω φυλή (όχι απαραίτητα ανθρώπινη). Ομολογώ πως δεν δυσκολεύτηκα καθόλου. Το ανθρώπινο γένος αποκλείστηκε αμέσως. Ήδη ζω μια ζωή ως άνθρωπος, μου φτάνει. Τα Halflings έχουν κανιβαλιστικές τάσεις και δεν με συγκλόνισε η ιδέα. Ένας άξεστος νάνος που ρεύεται και κοπανάει δεν θα μου ταιρίαζε με τίποτα. Για να μη μιλήσω για τα διάφορα μη ανθρωπόμορφα είδη που σε παραπέμπουν σε έντομα, ερπετά, αμφίβια κτλ. Τελικά αποφάσισα πως τα ξωτικά

είναι η τέλεια φυλή για μένα. Ανθρώπινη αλλά όχι απόλυτα, πιο πολύ ένας περιεργός συνδυασμός ανθρώπου και αιλουροειδούς. Πάντα αδύνατα (πλήρης απουσία γονιδίου παχυσαρκίας!), προικισμένα από τη φύση να τρέχουν σαν τον Κεντέρη και να βλέπουν στο σκοτάδι καλύτερα από τη γάτα μου, αποτελούν την εικονική ενσάρκωση πολλών ευσεβών πόθων μου.

Δεύτερο βήμα ήταν να διαλέξω την ξεχωριστή ιδιότητα του χαρακτήρα μου, τον ρόλο του μέσα στην ομάδα. Οι επιλογές μου ήταν οι εξής: α) Πολεμιστής: Μπαίνω στην πρώτη γραμμή και εξολοθρεύω (πολύ άγριο για τα γούστα μου). β) Κληρικός: Παιρνει δύναμη από τη θεότητα του για να πολεμάει και να γιατρεύει τα τραύματα της ομάδας (πολύ θρησκευτικό για τα γούστα μου). γ) Κλέφτης: Προικισμένος με μεγάλη επιδεξιότητα, κλέβει πολύτιμα αγαθά για την επιβίωση της ομάδας, ανοίγει πόρτες και πάσος φύσεως κλειδαριές καλύτερα και απ' τον Πεταλούδα, ανακαλύπτει, αφοπλίζει και κατασκευάζει παγίδες (Ενδιαφέρον, αλλά αν με πιάσουν να κλέβω θα μου κόψουν το χέρι. Ας κάνει κάποιος άλλος τον κλέφτη). δ) Ικνηλάτης: Χωρίς αυτόν δύσκολα θα επιβιώσεις στην ύπαιθρο αφού γνωρίζει τα πάντα για τη φύση. Ικανότατος κυνηγός και τοξοβόλος, σπάνια θα χάσει τον προσανατολισμό του (Είμαι απροσανατόλιστη). ε) Δρυίδης: Συντηρητής και προστάτης μιας όασης, αντλεί μαγική δύναμη από αυτή για να προστατεύει τη φύση (Πολύ Greenpeace). στ) Μάγος (Εδώ είμαστε! Γιατί δεν το λένε τόση ώρα;)

Τρίτο βήμα ήταν να δώσω στην ηρωίδα μου «ζωή», δηλαδή να καταγράψω στο ειδικό χαρτί (character sheet) όλα της τα στοιχεία, από την εξωτερική εμφάνιση, τις γνώσεις και τις μαγικές δυνάμεις της μέχρι την ιστορία της (ποια είναι, από πού έρχεται και πώς στο καλό βρέθηκε εκεί). Λίγες ώρες αργότερα και με τη βοήθεια του Story Teller (ST) ή Dungeon Master (DM), δηλαδή του έμπειρου παίκτη που κρατάει το σενάριο στα χέρια

του και κινεί τα νήματα του παιχνιδιού με τη βοήθεια ενός ειδικού βιβλίου, έχω διαλέξει τα ξόρκια και τα όπλα μου, τα στατιστικά όλων των παικτών είναι έτοιμα και η ομάδα μας ξεκινά την περιπέτεια.

«Λοιπόν!» λέει ο DM με αυστηρό τόνο, «βρίσκεστε μέσα σε ένα κελί με δεμένα χέρια, πόδια και με μια χοντρή αλυσίδα που ξεκινάει από τον λαιμό σας και καταλήγει στον τοίχο. Το κελί αυτό –και για την ακρίβεια ολόκληρη η πόλη μέσα στην οποία υπάρχει το κελί– βρίσκεται πάνω σε ένα τεράστιο ζώο που διασχίζει την έρημο. Δεν έχετε ούτε φαγητό ούτε νερό και φυσικά ούτε όπλα. Ακούω, τι κάνετε;» Με πάνει αγωνία. Ένας δυο από την ομάδα δυσανασχετούν. «Απ' τα μούτρα μάς έπιασες», λένε στον DM μόνο και μόνο για να εισπράξουν την απάντηση: «Τι περιμένεις; Να σε στείλω να σώσεις τη βασιλοπούλα; Εδώ δεν είμαστε στον ανθισμένο κόσμο του Forgotten Realms και δεν υπάρχουν ούτε όμορφες πριγκίπισσες ούτε ρωμαλέοι ιππότες. Είμαστε στον σκληρό κόσμο του Dark Sun, στην έρημο του πλανήτη Athas και έξω από την πόρτα σας περιμένουν κάμποσοι φύλακες». Το μυαλό μου φεύγει για μια στιγμή, σκέφτομαι το «Dark Side» στην Καλλιθέα, ένα café στο οποίο συχνά μαζεύονται παιδιά με μαύρα ρούχα, λευκό μέικ απ, ψεύτικους κυνόδοντες και παίζουν Vampire. Αραγε να τραβάνε και οι βρικόλακες τέτοια ζόρια; «Θα το σκάσω και θα πάω στο «Dark Side» να παίξω με τους βρικόλακες!» λέω στον DM. «Αν καταφέρεις να ξεφύγεις από τους φύλακες, πήγαινε όπου θες», απαντάει αυτός και μου δείχνει τη φωτογραφία του σεναρίου. Αφήνω την αλλόκοτη πόρτα της φαντασίας μου να ανοίξει και να με καταπεί, να με μεταφέρει σε μια άλλη διάσταση. Σχεδόν νιώθω την αλυσίδα στον λαιμό μου. Η πόρτα του κελιού ανοίγει. Τι κακόσχημος φύλακας! Έχει τη μορφή υπερφυσικής ακρίδας! Πρέπει να την κοπανήσω γρήγορα από δω. Μμμ, αυτό το ξόρκι του υπνωτισμού φαίνεται κατάλληλο. «Ψι! Ακριδούλα! Κοίτα με στα μάτια! Έτσι μπράβο. Και τώρα βγάλε μου την αλυσίδα και πέρνα τη στον λαιμό σου!»

Fantasy Shop, 3ης Σεπτεμβρίου 103, πλ. Βικτωρίας, 210 8231.072 / **Καίσα**, 3ης Σεπτεμβρίου 118, πλ. Βικτωρίας, 210 8813.990 / **Dark Side**, Χαροκόπου και Θησέως, Καλλιθέα, 210 9537.100 ■

TECHIE GAMES

Του ΣΤΑΘΗ ΣΤΑΣΙΝΟΥ (techiechan@tellas.gr)

Max Payne 2 - The Fall of Max Payne (PC)

Εντάξει θα γκρινιάξω. Το πρώτο Max Payne ήταν πολύ καλό, ειδικά το κομμάτι με τον παγωμένο χρόνο (λίγο σαν Matrix, όλοι κινούνται αργά ενώ εσύ αποφεύγεις σφαίρες και τέτοια). Αλλά πολύ μικρό, πάρα πολύ μικρό. Τόσο μικρό που όλη η νουάρ αίσθηση που δημιουργούσε χανόταν από τη μικρή του διάρκεια. Τουλάχιστον θα περιμέναμε η δεύτερη συνέχειά του να ήταν λίγο μεγαλύτερη. Αλλά δεν είναι. Το Max Payne 2 δεν θα μπορούσε να ξεχωρίσει από τα δεκάδες shoot-em-all παιχνίδια που κυκλοφορούν αν δεν είχε τη νουάρ αισθητική και τη δυνατότητα να παγώνει τον χρόνο (ενώ

ο ήρωας σκοτώνει με ασταμάτητο ρυθμό). Ένα πραγματικά όμορφο τρικ για να ξεχωρίσεις από τον σωρό. Αν και λίγο παρατραβηγμένο πια, καθώς ο Max Payne σκοτώνει ουλαμούς εχθρών, αυτό είναι το δυνατό σημείο του παιχνιδιού. Στα θετικά του καινούργιου Max Payne συγκαταλέγεται και ο τρόπος που συμπεριφέρονται οι εχθροί σου. Αφού πεθάνουν φυσικά, διότι έτσι κι αλλιώς δεν είχαν τύχη μπρος στις υπεράνθρωπες δυνάμεις σου να σταματάς τον χρόνο. Σου λέει, μιας και θα σκοτώνεις πολύ κόσμο, τουλάχιστον ας πέφτουν πιο ρεαλιστικά. Μοιάζει αρκετά με το Hitman2 σε αυτό το ση-

μείο και προσθέτει στην παιχνιδιάρικη αίσθηση. Διότι από σοβαρό ρεαλισμό μην περιμένεις πολλά. Δεν είναι το πιο χαζό AI που έχεις δει –οι κακοί κρύβονται όταν τους πυροβολείς– αλλά μόλις αρχίσεις να κάνεις τα κόλπα με τον χρόνο, όλα αυτά παύουν να έχουν μεγάλη σημασία.

Το Max Payne 2 μας άφησε μια ανάμεικτη αίσθηση, κυρίως γιατί περιμέναμε πολλά. Είναι καλό αλλά είναι μικρό, είναι νουάρ αλλά και λίγο υπερβολικό, έχει μπόλικη δράση αλλά δεν προσφέρει πολλά παραπάνω από το πρώτο μέρος. Εάν είσαι οπαδός του συλιζαρίσματος ή του προηγούμενου Max Payne, μην το σκέφτεσαι πολύ. Οι υπόλοιποι φανταστείτε το λίγο σαν να μπαίνετε σε μια σκοτεινή ιστορία των DC Comics. Κρατάει λίγο αλλά αφήνει μια παραμυθένια αίσθηση. ●

DIRTY BUSINESS!

Βιολογικός καθαρισμός στην Ψυττάλεια

Απέχει πολύ από το να είναι ιδανικό νησί για... διακοπές (για ταινία του Αγγελόπουλου όμως κάτι γίνεται). Είναι μια από τις μεγαλύτερες μονάδες βιολογικού καθαρισμού στον κόσμο, που με τη λειτουργία της Α' Φάσης από το '94 έκανε τον Αργοσαρωνικό κατάλληλο για κολύμβηση. Πήραμε το φέρι, περάσαμε απέναντι και είδαμε τα έργα της Β' Φάσης που αρχίζουν δοκιμαστική λειτουργία σε λίγο καιρό στην Ψυττάλεια. Η είδηση; Χάρη σ' αυτά, τα λύματα θα γίνονται καθαρό νερό κατά 95% αντί για 35% που είναι σήμερα, ενώ στο απώτερο μέλλον ίσως να είναι η λύση στο πρόβλημα της λειψυδρίας

ΑΘΗΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ - ΑΚΡΟΚΕΡΑΜΟΣ

Πέμπτη 8.00 το πρωί. Ψιλόβροχο, κρύο και υπνηλία – το πρωινό Ξύπνημα δεν ήταν ποτέ το φόρτε μου, όμως ως κόρη μηχανολόγου φαίνεται ότι τα εργοτάξια είναι μέσα στο DNA μου, αλλιώς δεν εξηγείται τι γυρεύω εγώ εδώ πρωινιάτικα, στις εγκαταστάσεις της ΕΥΔΑΠ «δεύτερη πόρτα αριστερά από τον δρόμο, ευθεία και πάλι αριστερά, όπου θα ζητήσεις τη Β' Φάση», καθώς γράφουν οι οδηγίες μου τις οποίες ακολουθώ κατά γράμμα, και να τη μπροστά μου η Β' Φάση «αυτοπροσώπως», ή μάλλον τα γραφεία διοίκησής της σε μορφή μακρόστενου τροχόσπιτου περιτριγυρισμένου από λάσπες και συρματοπλέγματα, με τους ήχους από τα τακούνια των –πολλών– νέων γυναικών που κυκλοφορούν στον προθάλαμό του με χαρτιά στα χέρια.

Περιμένοντας να μιλήσω στον διευθυντή, η πρώτη δόση καφέ έρχεται μαζί με την πρώτη δόση ενημέρωσης αναρτημένη σε πίνακα με δημοσιεύματα και με μια φωτογραφία του νησιού: η Ψυττάλεια (που γράφεται με δύο «τ» αντί με δύο «λ», όπως νόμιζα), ο προορισμός του σημερινού μου ταξιδιού, ένα νησί στο οποίο οι μόνες διακοπές που μπορεί να γίνουν είναι ίσως αυτές του... πλε-

κτρικού ρεύματος. Όπως θα διαπιστώσω μια ώρα αργότερα, σχεδόν όλη της η έκταση καλύπτεται από τις εγκαταστάσεις του Κέντρου Επεξεργασίας, στο οποίο καταλήγουν τα λύματα μεγάλου μέρους του λεκανοπεδίου της Αττικής. Η λειτουργία της Α' Φάσης ξεκίνησε το '94 και ήταν αυτή που έκανε τον Σαρωνικό να ξαναγεμίσει κολυμβητές, αφού βελτίωσε σημαντικά την καθαρότητα και τη διαύγεια του νερού. Αυτό όμως φαίνεται ότι δεν είναι τίποτα (λέμε τώρα) μπροστά σ' εκείνα που επιτέλους έρχονται: τα έργα της Β' Φάσης, που ξεκινάει «πειραματικά» τη λειτουργία της στα τέλη Μαρτίου 2004, θα επιτρέψουν τον πραγματικό βιολογικό καθαρισμό των λυμάτων και θα δίνουν καθαρότητα νερού έως και 95%.

Μήπως σας κίνησα ήδη την περιέργεια; «Το φέρι για το νησί φεύγει σε είκοσι λεπτά, θα κανονίσω να σας περιμένει», θα μου πει η γραμματέας συνοδευόντάς με στο γραφείο του διευθυντή του έργου Γίαννη Μαργιώλου που έχει αναλάβει η κοινοπραξία (Θεμελιοδομή, Άκτωρ, Αθηνά κ.ά.). Όπως θα μου εξηγήσει εκείνος, η διαδικασία που ακολουθείται μέχρι σήμερα είναι «κατ' επιφάση βιολογικός καθαρισμός», στην ουσία είναι έργα προεπεξεργασίας. Τα λύματα και τα όμ-

Κείμενο: ΒΑΛΥ ΒΑΪΜΑΚΗ
Φωτογραφίες: ΝΙΚΟΣ ΔΑΝΙΗΛΙΔΗΣ

(ΠΑΡΑΧΩΡΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ)

από την Ψυττάλεια μακριά προς το Αιγαίο και βοηθούν να διαλύεται το ρυπαντικό φορτίο.

Η λάσπη που μένει από την καθίζηση στην Ψυττάλεια «προπαχαίνεται» σε δεξαμενές, κωνεύεται κάτω από αναερόβιες συνθήκες και έτσι διασπώνται τα οργανικά υλικά. Αέρια που μένουν από τη διαδικασία παράγουν ηλεκτρικό ρεύμα και θερμότητα, ανακυκλώνοντας ουσιαστικά τα υλικά και κάνονταν την Ψυττάλεια ενεργειακά αυτόνομη. Στη συνέχεια η λάσπη αφυδατώνεται με τη βοήθεια χημικών και, αρχικά, αυτή που έμενε (περιέχει 70% στερεά και 30% νερό) μεταφερόταν στη χωματερή των Άνω Λιοσίων. «Όμως εδώ και μήνες αυτό δεν μας επιτρέπεται πια λόγω κατολισθήσεων στη χωματερή των Λιοσίων – για τις οποίες είπαν ότι ευθύνεται και η λυματολάσπη της Ψυττάλειας (μιλάμε για 300 τόνους την ημέρα)». Έτσι εδώ και κάποιους μήνες αποθηκεύεται στο νησί. Η ΕΥΔΑΠ αναζητεί άλλους τρόπους να τη διαθέσει, γιατί ούτως ή άλλως η προηγούμενη ήταν μια προσωρινή λύση – άλλωστε υπάρχουν οδηγίες της ΕΕ σύμφωνα με τις οποίες μετά το 2005 απαγορεύεται η λάσπη αυτή να πηγαίνει στη χωματερή. Η ολοκληρωμένη λύση που υπάρχει ως τελική μελέτη από το 2002 προβλέπει τη λειτουργία μονάδας Ήθρανσης της λυματολάσπης (ο προϋπολογισμός της είναι 40 εκατ. ευρώ) ώστε να μένει τελικά ένα υπόλειμμα σε μορφή κόκκων που να έχει το 1/3 του σημερινού όγκου του υλικού, το οποίο είναι εύκολο διαχειρίσιμο. Μπορεί να καίγεται σε τιμμεντάδικα ή υψικαμίνους της ΔΕΗ και έτσι στην ουσία να μη μένει τίποτα. Η ΕΥΔΑΠ και το ΥΠΕΧΩΔΕ προσπαθούν να δοθεί λύση στο πρόβλημα, το οποίο θα χειροτερέψει μετά τους πρώτους μήνες λειτουργίας της Β' Φάσης του βιολογικού, αφού τότε η καθημερινή παραγωγή θα αυξηθεί από τους 300 στους 800 τόνους την ημέρα.

ΞΟΡΚΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ... ΚΑΚΟ

Ώρα 12.10. Ο ουρανός είναι βαρύς, όσο και το τοπίο στο βάθος, με το Πέραμα να αναστενάζει κάτω από τις βαριές βιομηχανίες, τα ελληνικά του βάσανα, την ασχήμια του και τα μισοβυθισμένα πλοία να σαπίζουν μέσα στη θάλασσα σε μικρή απόσταση. Η Ψυττάλεια, ένας ιδιότυπος τόπος εξορίας... του κακού, ο δεύτερος μεγαλύτερος βιολογικός της Ευρώπης και τρίτος στον κόσμο, προβάλλει μπροστά στα δακρυσομένα (από το κρύο και όχι από τη συγκίνηση) μάτια μου. Η τιμμεντένια προβλήματα του νησιού με τα μακρόστενα λυόμενα κτίρια γραφείων στο φόντο κάνει γρήγορα την εμφάνισή της και επάνω της ο **Περικλής Ιατρού**, υπεύθυνος για τις ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις του έργου και σημερινός Ξεναγός μου.

Μια ματιά στους χάρτες, οι απαραίτητες εξηγήσεις μαζί με ένα καυτό φλιτζάνι τσάι, ένα σκονισμένο 4x4 και η βόλτα γύρω γύρω, στα 4 χιλιόμετρα της Ψυττάλειας, ξεκινάει. Οι περιγραφές για την Α' Φάση, που λειτουργεί ακατάπαυστα σε 24ωρη βάση, παίρνουν μορφή καθώς συναντάω το μεγάλο κανάλι και τις δεξαμενές με το θολό πρασινωπό νερό και τη χαρακτηριστική μυρωδιά που μεταφέρει γύρω μας ο ψυχρός αέρας. Αδύνατον να πιστέψω ότι τα λύματα όλων μας βρίσκονται εκεί, τρέχουν μπροστά στα μάτια μου. Όμως οι δεκάδες γλάροι που... φλερτάρουν μαζί τους δεν έχουν τέτοια ερωτήματα. Οι φωνές τους μας συνοδεύουν στο φιλόβροχο που αρχίζει, καθώς εμείς συναντάμε τα υπό κατασκευή έργα της Β' Φάσης, μπαίνουμε σε δεξαμενές βιοαντιδραστήρων – όπου 75.000 διαχυτές που μοιάζουν με δίσκους LP εγκαθίστανται στους πυθμένες–, ανεβοκατεβαίνουμε γέφυρες, βλέπουμε κτίρια με φουστύρες και αεροσυμπιεστές, νέες δεξαμενές τελικής καθί-

Η υπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Βάσω Παπανδρέου μάς λέει για την Ψυττάλεια

«Ο βιολογικός καθαρισμός της Ψυττάλειας είναι το μεγαλύτερο περιβαλλοντικό έργο που συγχρηματοδοτεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, και ένα από τα μεγαλύτερα έργα αυτού του είδους στον κόσμο. Είναι τρίτο παγκοσμίως και δεύτερο στην Ευρώπη.

Η Α' Φάση του βιολογικού λειτουργεί από το 1996 και έχει μειώσει τη ρύπανση στον Σαρωνικό κόλπο κατά 35%. Τώρα με τη Β' Φάση, η οποία άρχισε να λειτουργεί από τον Ιανουάριο του 2004, θα πετύχουμε μείωση της ρύπανσης στον Σαρωνικό πάνω από 95%. Αυτό σημαίνει ότι η ποιότητα των υδάτων θα επανέλθει στην κατάσταση που βρισκόταν πριν από τη ρύπανση. Με το έργο του βιολογικού καθαρισμού της Ψυττάλειας αναβαθμίζεται η ποιότητα ζωής 4,5 εκατομμυρίων πολιτών. Εντός του τρέχοντος έτους θα ξεκινήσουν άλλα δύο έργα βιολογικού καθαρισμού που αφορούν στο Θριάσιο Πεδίο και στα Μεσόγεια. Το κόστος και των δύο έργων ανέρχεται σε περίπου 300 εκατ. ευρώ, ενώ με τη λειτουργία τους θα συμβάλουν στη βελτίωση της ποιότητας ζωής 280.000 κατοίκων».

1983. Το ΥΠΕΧΩΔΕ συστήνει ειδική υπηρεσία με αντικείμενο την κατασκευή στην Ψυττάλεια του κέντρου επεξεργασίας λυμάτων του λεκανοπεδίου και άλλων έργων μεταφοράς και διάθεσής τους.

1994. Ξεκινάει η λειτουργία των εγκαταστάσεων, η Α' Φάση.

1996. Η διαχείριση του έργου παραδίδεται στην ΕΥΔΑΠ.

Άνοιξη 2004. Ξεκινάει η δοκιμαστική λειτουργία των εγκαταστάσεων της Β' Φάσης βιολογικού καθαρισμού στην Ψυττάλεια. Συγχρηματοδοτήθηκε στα πλαίσια του Β' ΚΠΣ και του Γ' ΚΠΣ με συνολικό προϋπολογισμό 202.225.000 ευρώ. ●

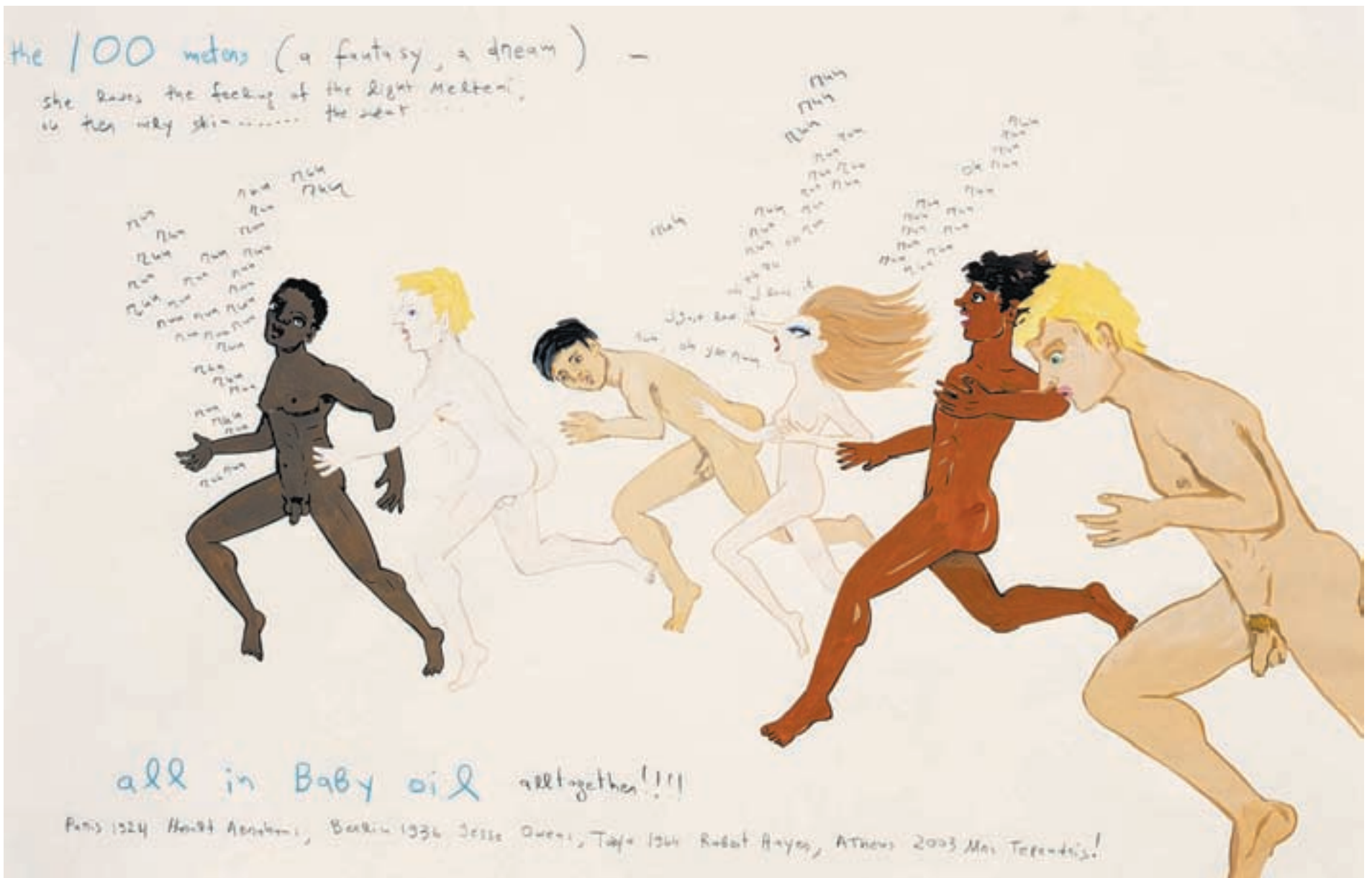
ζησης με σαρωτές, νέα αντλιοστάσια, και άλλες δεξαμενές αποθήκευσης, και άλλους νέους κωνευτές. Σε όλες αυτές τις εγκαταστάσεις της Β' Φάσης θα γίνεται πλέον βιολογική επεξεργασία, όπου κάτω από αερόβιες και ανοξικές συνθήκες –δηλαδή βιολογική δράση που μέχρι τώρα δεν υπάρχει– θα αποδομείται το οργανικό φορτίο και η αμμωνία των λυμάτων. Έτσι το νερό θα βγαίνει στη θάλασσα διαυγές, με ένα υπόλειμμα αζώτου και κάποια άλλα υλικά, αλλά σύμφωνα με όσα ορίζει η οδηγία 91/271 της ΕΕ.

Ένα μέρος αυτού του νερού θα περνάει από παραπέρα επεξεργασία, δηλαδή φίλτραση και απολύμανση, και θα χρησιμοποιείται στην ίδια την Ψυττάλεια ως βιομηχανικό νερό για πόσιμο, καθαρισμούς κτλ. Ωστόσο υπάρχουν πολιτικά όνειρα που πάνε το σενάριο ακόμη πιο μακριά. Όπως μου εξήγησε ο Γ. Μαργιώλος, θα μπορούσε να γίνει το λεγόμενο re-use, κάτι που ωστόσο δεν χρηματοδοτεί προς το παρόν η ΕΕ. «Είναι ακριβό project. Ουσιαστικά πρόκειται για ανακύκλωση του νερού, που θα μπορεί να δίνει έως και 1 εκατομμύριο κυβικά την ημέρα. Με κάποια επεξεργασία αυτό το νερό μετά τη φίλτραση θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε περιοχές της Αττικής για πόσιμο και άλλες βιομηχανικές χρήσεις και έτσι να αντικαταστήσει πολλές καταναλώσεις πόσιμου».

Οι σκούρες φιγούρες των εργατών μόλις που ξεχωρίζουν πίσω από το τιμόνι των μεγάλων φορητών, μέσα στις άδειες δεξαμενές, στο μισοσκόταδο των υπό κατασκευή κτιρίων, ανάμεσα στους όγκους των πολύπλοκων μηχανημάτων. 120 άτομα σε 3 βάρδιες για τη λειτουργία της Α' Φάσης και άλλοι, πολύ περισσότεροι, έως και 400-500 άτομα, για τα έργα της Β' Φάσης βρίσκονται αυτό τον καιρό κάθε μέρα στο νησί. Πολλοί είναι από τη Σαλαμίνα, που ακνοφαινεται στον ορίζοντα, αλλά και από το Πέραμα – το έργο έδωσε δουλειά στην περιοχή, όσο και αν για κάποιους ο προορισμός «Ψυττάλεια» δεν ακούγεται και τόσο σικ!

Μια ώρα αργότερα μια παλιά «λάντζα» βγαλμένη από ελληνική ταινία του '60 θα μας μεταφέρει πίσω στον Ακροκέραμο. Εργάτες με φόρμες και λασπωμένες μπότες, αλλά και άλλοι άντρες με κοστούμι και λάιποπ στα χέρια, θα πηδήξουν την τελευταία στιγμή στο μικρό πλεούμενο, θα ανάψουν τσιγάρο και αγέλαστοι θα ρίξουν μια ματιά στην Ψυττάλεια που αφήνουν, για σήμερα, πίσω τους. Αντίθετα με μας, εκείνοι θα επιστρέψουν στο νησί. Και σίγουρα δεν θα είναι για... διακοπές. ■

βρια νερά από όλη σχεδόν την Αττική καταλήγουν στον Ακροκέραμο. Η παροχή λυμάτων στον Ακροκέραμο είναι συνήθως γύρω στα 8-10 κυβικά μέτρα το δευτερόλεπτο. Δεν μένουν όμως πλέον εκεί, όπως συνέβαινε παλιά (τα έργα εκβολής στον Ακροκέραμο εγκαινιάστηκαν το '55 επί Παπάγου με υπουργό Δ. Έργων τον Κ. Καραμανλή). Αφού γίνει άντληση για την ανύψωση των λυμάτων, στη συνέχεια περνάνε από χοντρές σχάρες ώστε να συγκρατούνται τα μεγάλα αντικείμενα που παρασύρονται στους αγωγούς, και μετά από λεπτότερες σχάρες όπου συγκρατούνται και μικρότερα αντικείμενα των οποίων δεν μπορεί να γίνει βιολογική επεξεργασία. Και τότε, με δύο τεράστιους υποθαλάσσιους αγωγούς διαμέτρου 2,8 μ., περνάνε στην Ψυττάλεια και βγαίνουν σε μια ανοικτή διώρυγα. Υφίστανται μια πρωτοβάθμια καθίζηση και μετά με υποθαλάσσιο αγωγό βγαίνουν στον Σαρωνικό, σε απόσταση 1.870 μ. νότια του νησιού και σε βάθος 65 μ. Παρόλο που η καθαρότητα αυτού του νερού δεν είναι μεγάλη, ο Σαρωνικός καθάρισε και αυτό οφείλεται σε σημαντικό βαθμό στα υποθαλάσσια ρεύματα. Ειδική μελέτη, σε συνεργασία με το Ωκεανογραφικό Ινστιτούτο, χρησιμοποίησε ρεύματα που μεταφέρουν το νερό

Αθήνα 2004: Ο θρίαμβος του σικ

ΑΠΟΨΕ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΤΗΣ...

ΤΕΠΕΝΔΡΗ!

Απόψε το βράδυ στις 7.00 στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού εγκαινιάζεται η πιο εκκεντρική έκθεση με θέμα την Ολυμπιάδα που έγινε ποτέ. Η θρυλική περσόνα της κυρίας Τεπενδρή, της ηρωίδας του καλλιτέχνη Κωνσταντίνου Κακανιά, κάνει μια θριαμβευτική κάθοδο στην Αθήνα ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Μια παραληρηματική έκθεση που θα συζητηθεί και θα κάνει την πόλη να χαμογελάσει (επιτέλους)!

Η θεά! Η ύψιστη τιμή των σπορ! Η γυναίκα με τα 38 παγκόσμια ρεκόρ (πινγκ-πονγκ, τραμπολίνο, Μαραθώνιος κτλ.) και

τα 38 χρυσά μετάλλια (στίβος, πάλη, shopping, social climbing, gossiping κτλ.), η γυναίκα-θύλος, η μοναδική κυρία Τεπενδρή αφήνει για λίγο την κατοικία της στο μαγευτικό Χόλιγουντ και κατεβαίνει αυτή την εβδομάδα στην Αθήνα για να ενισχύσει την προετοιμασία της χώρας μας ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων.

Ο Κ. Κακανιάς, σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Ολυμπιακών Αγώνων του Υπουργείου Πολιτισμού και την γκαλερί «Ρεβέκκα Καμχή», παρουσιάζουν απόψε στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού τις απίστευτες περιπέτειες της κυρίας Τεπενδρή από την ώρα που φτάνει με το ιδιωτικό της τζετ στο «Ελ. Βενιζέλος» μέχρι τη στιγμή της απονομής των μεταλλίων. Εν τω μεταξύ όμως γίνεται το έλα να δεις! Η ιδέα για την έκθεση και το βιβλίο οφείλεται σε πρωτοβουλία του Υπουργείου Πολιτισμού και του Γενικού Γραμματέα Ολυμπιακών Αγώνων Κωνσταντίνου Καρτάλη, και αυτό είναι κάτι που πρέπει να τους το αναγνωρίσουμε ως «πράξη γενναιοδωρίας», δεδομένου ότι η κυρία Τεπενδρή πολύ συχνά είναι

ανεξέλεγκτη και κάνει τέρατα, αδιαφορώντας για τη γνώμη των θαυμαστών της, που έτσι κι αλλιώς είναι άπειροι και διασκορπισμένοι στα τέσσερα σημεία του οριζοντα. Όπως επίσης και το γεγονός ότι ένα υπουργείο κάνει την υπέρβαση και διαλέγει έναν από τους πιο μοντέρνους και ταλαντούχους καλλιτέχνες προκειμένου να προωθήσει με τόσο ανάλαφρο τρόπο την ιδέα των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας. Η έκθεση εγκαινιάζεται απόψε στις 7.00 το απόγευμα στον Ελληνικό Κόσμο, κτίριο 7 (Πειραιώς 254) και θα διαρκέσει από τις 19/2 έως τις 19/4. Το βιβλίο με όλους τους πίνακες και τις περιπέτειες της Τεπενδρή μπορείτε να το αγοράσετε από το φουαζέ της έκθεσης.

Σε πρώτο πρόσωπο

Ο Κωνσταντίνος Κακανιάς στο δωμάτιο του Ξενοδοχείου «Ομόνοια» γράφει μερικές σκέψεις του για την ιδέα του βιβλίου, την ηρωίδα του, το χιούμορ, την ελληνική κωμωδία και αυτούς που θαυμάζει:

«Το χιούμορ ξέρουμε καλά ότι είναι από τα πιο βασικά συστατικά για μια ισορροπημένη ζωή. Ο πλανήτης μας και η ίδια η ζωή, τόσο προβληματικά από μόνα τους, έχουν ανάγκη από γέλιο. Πιστεύω ότι ακόμα και στις πιο δύσκολες καταστάσεις το χιούμορ μπορεί να βοηθήσει, να απαλύνει, να εξομαλύνει και, γιατί όχι, να νικήσει.

Η κωμωδία, μια καθαρά αστική και ελληνική δημιουργία, έχει σκοπό της αρχικά να ψυχαγωγήσει αλλά επίσης να εκπαιδεύσει και να προβληματίσει από την ανάποδη. Όχι σοβαροφανής μιν, μπορεί να είναι πιο σοβαρή από οτιδήποτε άλλο και να ανοίξει καινούργιους δρόμους στο υποσυνείδητο, που μόνο με τη μάσκα του γέλιου μπορούν να θεθούν.

Όταν η Μαρία Νταλιάνη με πλησίασε με την ιδέα ενός βιβλίου για τις περιπέτειες της κυρίας Τεπενδρή στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας, πώς μπορούσα να αντισταθώ; Και όταν ο Γενικός Γραμματέας των Ολυμπιακών Αγώνων στο Υπουργείο Πολιτισμού ανταποκρίθηκε θετικά στην πρότασή μου, η κυρία Τεπενδρή και εγώ αρχίσαμε να διασκεδάσουμε. Ο Γενικός Γραμματέας Κωνσταντίνος Καρτάλης, με το ανοιχτό μυαλό του και τη βαθιά αγάπη του για την Ελλάδα, την Αθήνα και τους Ολυμπιακούς αλλά και την ελληνική παράδοση, όταν μου ανέθεσε τη “ζωγραφική αυτή κωμωδία” ήξερε καλά τη σημασία του χιούμορ. Από τον Αριστοφάνη μέχρι τον Καραγκιόζη, η κωμωδία συμβαδίζει με τον ελληνικό κόσμο (και πολλές φορές τον έχει σώσει...)

Η κυρία Τεπενδρή μπορεί να είναι ή όχι υ-

παρκτό πρόσωπο, έχει όμως υπαρκτή οικογένεια, την κωμωδία.

Επηρεασμένος και οδηγούμενος από καλλιτέχνες δημιουργούς αλλά και ανώνυμα πράγματα που θαυμάζω, διασκεδάω... σχεδιάζοντας.

Σκέφτομαι τον Καραγκιόζη, τον Τζιάν-Ντομένικο Τιέπολο, την Κομέντια ντελ Άρτε αλλά και τις ελληνικές κωμωδίες του '60. Την ιταλική φάρσα αλλά και τους Έλληνες σατιρικούς καλλιτέχνες όπως ο Αργυράκης, ο Κυριακούλης, ο Μποστ και, το μωό να πω, ο Θεόφιλος.

Επίσης τα κόμικς, οι λαϊκές εικονογραφίες, οι ζωγραφιές σε κομμωτήρια ή ταβέρνες, αλλά και ο Ντομιέ, ο Κωνσταντίν Γκυ ή ο Χόγκκας, σύγχρονοι καλλιτέχνες όπως ο Τσάρλς Ρέι, ο Μαουρίσιο Κατελάν και επίσης ο Πολ Μακ Κάρθι είναι ικανοί για ακραίες εικόνες με απaráμιλλο χιούμορ. Ελπίζω ότι αυτή η ταπεινή δουλειά θα σας διασκεδάσει όσο διασκεδάσε εμένα κάνοντάς τη».

Έχεις πάει ποτέ στο Χόλιγουντ;

Αν όχι, ο Κακωνιάς, που τα τελευταία χρόνια περνάει τη μισή του ζωή σε αυτό τον μαγικό παράδεισο -εφιάλη για άλλους-, δίνει τη δική του εκδοχή:

«Η ζωή στο Χόλιγουντ είναι κάπως μονότονη. Ο καιρός είναι πάντα καλός, δεν υπάρχουν εποχές, έχει πάντα λιακάδα. Η βλάστηση είναι υπέροχη, πλούσια, σχεδόν τροπική και υπερβολικά περιποιημένη. Κάθε φύλλο, φυτό ή δέντρο είναι γυαλισμένο, βερνικωμένο, ψεκασμένο και υπερβολικά καθαρό. Οι λεωφόροι είναι καθαρές, πλατιές και υπερβολικά μεγάλες για να περπατήσει κανείς. Όλοι είναι νέοι κι όμορφοι, και έχουν επιφανειακά πνευματικές ανουσίες ή τουλάχιστον προσπαθούν να δείχνουν έτσι. Είναι μια πόλη χωρίς κανόνες, χωρίς άγχος, χωρίς υποχρεώσεις. Μπορείς να εξαφανιστείς ή να λάμπεις, να είσαι στο απόγειο της ακμής σου ή να ξεπέσεις, να κολυμπήσεις ή να πνιγείς, να πετάξεις ή να πέσεις. Κανείς δεν νοιάζεται πραγματικά. Τα αστέρια και οι διάττοντες αστέρες, τα ναυάγια, τα διαμάντια και τα σκουπίδια, όλοι θέλουν να πατήσουν στο κόκκινο χαλί. Τα προάστια βρίσκονται το ένα δίπλα στο άλλο και χωρίζονται από φαρδιές λεωφό-

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΑΡΤΑΛΗ

Η Γενική Γραμματεία Ολυμπιακών Αγώνων συντονίζει και επιβλέπει την Ολυμπιακή Προετοιμασία. Παράλληλα όμως δρομολογεί πλήθος πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Πολυάριθμες εκδόσεις με θέμα τους Ολυμπιακούς Αγώνες, εκθέσεις με αρχαιακό υλικό από τους Ολυμπιακούς Αγώνες της αναβίωσης, εκθέσεις εκπαιδευτικού χαρακτήρα με θέμα τον Ηρακλή, τον ιδρυτή των Ολυμπιακών Αγώνων, εκθέσεις διαδραστικές, όπως η «Επιστήμη των Αθλημάτων», πλήθος ημερίδων, συνεδρίων, παραστάσεων και εκπαιδευτικών προγραμμάτων συμβάλλουν στην ενημέρωση και εναισθητοποίηση μικρών και μεγάλων.

Η έκθεση του Κωνσταντίνου Κακωνιά αποτελεί μια διαφορετική προσέγγιση των Ολυμπιακών Αγώνων, με γνώμονα το χιούμορ, τη φρεσκάδα και τη δημιουργικότητα, την κριτική ματιά. Εντάξαμε αυτή την έκθεση και την έκδοση στο πρόγραμμά μας, τώρα που τα έργα έχουν τελειώσει και παραδίδονται ένα ένα, και μπορούμε πια να απολαύσουμε... μια μεγάλη αθλήτρια να δοκιμάζει τις δυνάμεις της. Ευχόμαστε αυτή η ξεχωριστή και διαφορετική χιουμοριστική διαδρομή να διασκεδάσει και εσάς όσο και εμάς.

ρους χωρίς τέλος. Ανάμεσα στα φοινικόδεντρα μπορείς να θαυμάσεις δείγματα της ανθρώπινης φαντασίας, αρχιτεκτονικές δημιουργίες σε όλα τα στυλ: γεωργιανές επαύλεις, ισπανικές χασιέντες, ελβετικά σαλέ, πύργους των Τυδώρ, αποτυχημένες απομιμήσεις του αρχαίου ελληνικού ρυθμού, βίβλες σε μοντέρνο ροκοκό, παλάτια και φτωχογειτονιές, μοντερνιστικά αριστουργήματα από τα μέσα του 20ού αι. και μεταμοντέρνα τερατουργήματα, όλα ανακατεμένα, όλα φτιαγμένα με χαρτί.

Εδώ είναι η αυτοκρατορία των τεράστιων σουπερμάρκετ, των εμπορικών κέντρων, των γκουρού, της γιόγκα και των κέντρων με ενέσεις αντιγήραν-

σης, των θεραπειών, των ψυχοθεραπευτών και των ινστιτούτων "μασάζ". Κέντρα τεχνητού μαυρίσματος, πρακτορεία ηθοποιών, υπηρεσίες συνοδών, προγράμματα απεξάρτησης σε 12 βήματα, διαχειριστές καριέρας και μοντερνισμός. Οτιδήποτε σε κάνει να αισθάνεσαι καλύτερα, οτιδήποτε σε κάνει να αισθάνεσαι λιγότερο πόνο. Ο ναός της αυτο-λατρείας.

Εδώ ο αέρας συναντάει την αιθαλομίχλη, ο άνεμος του ωκεανού γίνεται αστρόσκοπη, η φύση μεταμορφώνεται σε μνημειώδεις αυτοκινητόδρομους. Ένα τεράστιο σκηνικό όπου τίποτα δεν είναι αληθινό, τίποτα δεν είναι μόνιμο. Όλα είναι διαθέσιμα και όλα μπορούν να αντικατασταθούν.

Εδώ τα ψέματα γεννιούνται και γίνονται αμέσως πιστευτά. Είναι όμως υπέροχα. Υπάρχει μόνο μια προϋπόθεση αν θέλεις να ζήσεις σε αυτό τον παράδεισο: η γυμναστική». ■

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΕΛΙΔΑ: ΑΔΗΜΟΣΙΕΥΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΤΕΠΕΝΔΡΗ ΠΟΥ ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ... ΤΙΜΗΣ ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ. ΚΑΤΩ: ΟΤΑΝ Ο ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕ ΤΗΝ ΤΕΠΕΝΔΡΗ!

Δημιτέλει «Cy Tandy»?

Έκθεση Σύγχρονης Κουβανέζικης Τέχνης

“...social, intelectual y chic...” (Bola de Nieve)

europa

Η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, το Havana Club Foundation και η εταιρία Pernod Ricard Hellas φιλοξενούν στην Αθήνα τρεις σημαντικούς καλλιτέχνες της σύγχρονης κουβανέζικης τέχνης.

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ: 25 Φεβρουαρίου-15 Μαρτίου 2004

Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών «Το Εργοστάσιο»

Διεύθυνση: Πειραιώς 256, Ρέντης Τηλ.: 210-3817643, 210-6601411 Fax: 210-6667971
http://www.havanaclub.gr / www.cubanarts.net

Ώρες Λειτουργίας: Τρίτη-Παρασκευή: 12:00-20:00, Σάββατο-Κυριακή: 12:00-18:00, Δευτέρα κλειστά.

Είσοδος ελεύθερη

The Havana side of life

Απολαύστε υπεύθυνα

ΑΣΤΙΚΟΣ ΥΠΕΡΡΕΑΛΙΣΜΟΣ

Κηφισίας και παραμυθιού γωνία

Του ΑΝΔΡΕΑ ΡΑΠΤΗ

Ο καραμανλικός οδοστρωτήρας της πολεοδομικής ανάπλασης των 60ς άφησε σχεδόν ανέπαφη τη γειτονιά του Νέου Ψυχικού. Με 20.000 κατοίκους περίπου, δεν μπορείς να μη μιλήσεις για γειτονιά, με ζωντανά χαρακτηριστικά μιας αυθεντικής αστικής ιδιοσυγκρασίας. Πιο λιανά: το αποστειρωμένο (να τη θυμάσαι αυτή τη λέξη) περιβάλλον της περιοχής και η νωθρή αύρα των κατοίκων είναι αποτέλεσμα και της αρχιτεκτονικής σταθερότητας (εγώ, πάλι, απλά νομίζω ότι οι πιο φανατικοί τηλεθεατές των οικολόγων που έπεσαν στη μαρμίτα με τα βαρβιτουρικά και κάνουν πεφωτισμένες εκπομπές στο ΤΗΛΕ-ΦΩΣ μένουν εδώ)

Η Τεμαχίζοντας το Ψυχικό όψε μια τετράγωνη φέτα, από Φάρο μέχρι στροφή Χαλανδρίου (Τζαβέλλα), από κει βγαίνεις Μεσογείων, μετά συνεχίζεις τη χαρτοκοπτική δεξιά στην Ξενοπούλου, που σε ξαναβγάξει στον Φάρο. Η ψυχή του Νέου Ψυχικού χτυπά εδώ. Το Ψυχικό άρχισε να χτίζεται το 1923. Με τα χρόνια μεγάλωσε και δημιουργήθηκε το Νέο Ψυχικό, που το 1946 αναγνωρίστηκε ως κοινότητα και τον Ιούλιο του 1982 έγινε δήμος. Ο τρόπος ανάπτυξης της Αθήνας από τις αρχές της δεκαετίας του '70 και η μετοίκηση κατοίκων του κέντρου και των δυτικών συνοικιών στα ΒΑ προάστια είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση του πληθυσμού και του Νέου Ψυχικού κατά 50% μέσα σε 25 χρόνια. Κατά μια λαϊκή παράδοση, η ονομασία του οφείλεται στο γεγονός ότι σε αυτό το σημείο στάθηκε να ανασάνει, «να πάρει αναψυχή», ο μαραθωνομάχος που ανήγγειλε στους Αθηναίους μονολεκτικά τη νίκη στη μάχη του Μαραθώνα. Άλλη παράδοση λέει ότι η ονομασία προέρχεται από το πηγάδι που άνοιξε εκεί η Αγία Φιλοθέη (βοήθειά μας) τον 16ο αιώνα για να ξεδιψούν οι διαβάτες και οι αγρότες της περιοχής. Το άνοιγμα του πηγαδιού στάθηκε αληθινό ψυχικό της αγίας προς αυτούς και τους απογόνους τους. Ανειπιβεβαιώτες πληροφορίες θέλουν την ίδρυση του σούπερ μάρκετ Βασιλόπουλος να συνεχίζει την ιστορική αυτή αναγκαιότητα.

N. Psychiko, 90210
Βασιλόπουλος, ένα πανδωρικό σούπερ μάρκετ με σφραγίδα δεκαετιών και απονομή πτυχίων ευμάρειας στους μπον βιβέρ της περιοχής – και όχι μόνο. Παλιά ο Λαζόπουλος έλεγε «πάμε να χαζέψουμε μουστάρδες στον Β.»,

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΝΔΡΙΑΣ

τώρα είναι η ρετροσπεκτίβα της ευωχίας που σουλατσάει στους διαδρόμους του. Κυρίες με ενδυματολογικό φωτοκοπί και copy-paste σταγόνες, Φιλιππινέζες με παπύρους και «μορταντέλα μπερολίνο, παρακλό», ξεθεωμένοι μπαμπάδες νέας εσοδείας με τηγκαρισμένο καρότσι Beaujolais Νοεμβρίου (σε προσφορά) και προσούτο, γηγενείς μεγαλοκοπέλες με καλαθάκια σεμνά αλλά βλέμμα αλαζονικό από τη συνθήκη των Βερσαλλιών (εύθραστο, όπως της πορσελάνης, ύφος στην ταμιά) αλλά και συναντήσεις που ξαφνιάζουν: ένας σύντροφος που γέμιζε τις μολότοφ, τώρα υπεύθυνος τροφοδοσίας. Έχει πλάκα η ζωή...

Εδώ είναι Φάρος, δεν είναι παίξε γέλασε

Κατοικείς στην άλλη όχθη της Κηφισίας (ε, όχι και δυτική!), φτάνεις στο επίγειο και αράζεις. Ναι, εδώ είναι η περιοχή του Νέου Ψυχικού όπου οι Παλαιοψυχικιώτες ρίχνουν τις εξάρτες τους. Carouzos, αντιπροσωπεία Adidas και καφετέριες. Καφετέριες, δεν έχω άλλη λέξη, είναι το «Deals», το «Gastone», οι «Διόσκουροι», το «Sao Paolo», πώς αλλιώς να βαφτίσεις ένα μέρος όπου κάποιοι συμπολίτες πίνουν το φρέντο τους χαλαροί; Οι κακεντρέχεις πιτσιρικάδες αποκαλούν τους «άλλους» ΦΠΨ (Φλώρος Παλαιού Ψυχικού). Τι μικρόπτες, αλήθεια.

Το Φανάρι της Αγίας Σοφίας

Αγία Σοφία. Η αθηναϊκή συμπύκνωση της μεγαλοϊδεατικής Ορθοδοξίας – μη φανταστείς, μιλάμε απλώς για γκραν σαββατιάτικους γάμους. Μεγαλοπρεπής, ζηλόφθονη για την ομώνυμη πολιτική, στεγάζει κάτω από την απόχρωση σάπιου μήλου τα όνειρα κάθε ευτυχούς ζευγους. Από μας τα καλύτερα, αλλά και δύο σχόλια: Πρώτον, πολύ μικρό το ποσοστό των «δυσάρεστων» τελετών (μα γιατί, δεν καταλαβαίνω, το Τέλος δεν έχει την πιο ουσιαστική υπερκοσμική αξία;) Δεύτερον, στην πλάτη της εκκλησίας, «ερό» χοντρικά, εδρεύει ο Best FM, εκπέμποντας καθημερινώς υγρές φωνές θηλέων, αιρετικές mellow ψαλμωδίες και, κυρίως, ανατρεπτικές ουπανισάδες του Γρηγορίου Ψαριανού (μεγάλη η χάρη του). Πίσω από την πλάτη μας, Σεβασμιότατοι Φαναρίου και Αθηνών!

Συνέβη στα πέριξ

ΓΕΣ, το καμάρι της περιοχής. Αν σε πιάσει το φανάρι στη Δημοκρατίας, αναλύεις με τον σκοπό τις 100 πρώτες σελίδες του «Οδυσσέα» του Τζόις – τσιγάρα να έχεις μόνο. Εκπαιδευτικό οικολογικό πάρκο δίπλα στο ΓΕΣ, μια εσάνς βορειοευρωπαϊκής κουλτούρας για τα παιδιά μας, ρε γαμώτο, και όμως φθίνει από αχρησία. Τον χειμώνα ακούς τις πινακίδες να δίνουν μελαγχολικά χαστούκια στα κλαδιά, σταθμός αλουμινίου, κέντρο ανακύκλωσης, το καλοκαίρι όμως κάτι κινείται, πιτσιρικάκια παίζουν στο πάρκο. Αυτά.

Ζήτω το Έθνος!

Η 25ης Μαρτίου. Η εθνεγερτήριο λεωφόρος του Νέου Ψυχικού, η Ερμού της περιοχής, είναι ένας συμπεσιμένος δρόμος με δύο λωρίδες κυκλοφορίας. Στην «αφενός» πλευρά μονοκατοικίες ερμητικές, δυο τρεις τεχνικές εταιρείες, μια ουδέτερη πεζοδρομιακή πλευρά πλεύσης. Στην «αφετέρου» όμως είναι παραταγμένο το εμπορικό οπλοστάσιο, όλα τα είδη σπιτιού, προικός, μια Ρένα της Φτελιάς, ψαγαγορά (sic) και συνοριακός ακρίτας ο Σκλα-

Πιπεριά
θαλασσινά

210 6729 114 + 210 6728 438
mob.: 0944 921 128

www.piperia-seafood.gr
chiltoman@hotmail.com

Αγγ. Σικελιανού 8 & Ανδριανείου,
Ν. Ψυχικό

Emmy di Monaco

Αθήνα
Ηροδότου 18, Κολωνάκι,
τηλ. 210 7217.215 /
Στρατήγη 9, Ν. Ψυχικό,
τηλ. 210 6725.691

Θεσ/νίκη
Μητροπολίτου Ιωσήφ 11,
τηλ. 2310 229107

ΕΜ ΨΥΧΑΡΗ & ΣΤΡΑΤΗΓΗ
ΨΥΧΙΚΟ
ΤΗΛ. 210 - 6746481
FAX: 210 - 6741817
FAX: 210 - 6712350

ATHENS
ΦΑΓΗΤΟ
Για διαφήμιση
τηλεφωνήστε:
(210) 36 17 530

ATHENS
SHOPPING
Για διαφήμιση
τηλεφωνήστε:
(210) 36 17 530

πίνουμε σε 15 μέτρα μπάρα

BAR-RESTAURANT
Αδριανείου 46 Νέο Ψυχικό
τηλ: 210 67 53 934

για
σοβαρούς
και
ανάλαφρους
αναγνώστες

S
R
I
B
L
I
B
R
I
S

Το βιβλιοπωλείο του Ψυχικού

Σολωμού 4-6
& Στρατήγη
Εμπορικό κέντρο ΣΤΟΑ
Φάρος, Ψυχικό
Τηλ. 210 6779.482
exlibris@potamos.com.gr

βενίτς. Στη γραμμή Μαζινό με το Χαλάνδρι, ο αντίποδας του ΑΒ αποτελεί ορόσημο του ντόπιου καταναλωτή: αγνές νοικοκυρές με αυστηρή λίστα αγορών, πυρηνικές οικογένειες τριών κεφαλών σε κονκλαβιακή συνεδρίαση για την αγορά δεύτερου λίτρου Coca Cola, ευσεβείς συνταξιούχοι με παρατηρητική διάθεση (και αυστηρή κριτική στο παιδί του μπακάλικου, «καθ' ό τι η ντομάτα δεν πρέπει να είναι, πρέπει και να φαίνεται καλή, νεαρέ μου»).

«Εεε, δηλαδή, θέλω να πω, ούτως ειπείν...»

Κομμωτήρια, ραφεία, κορνιζάδικα. Πρέπει να είναι τα περισσότερα ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο στον νομό Αττικής. Ο Βασιλός, που έχει περιπέτο στον Άι-Γιώργη, υποστηρίζει ότι είναι κατάλοιπο της Φίνος Φιλμς εποχής του Ψυχικού. Το πάνω αμέσως. Γίνες μονοκατοικίες, μαρμάρινα σκαλοπάτια, ελαφρύς φράχτης, μπαλκονάκι με πολύχρωμο μωσαϊκό, περιμένεις να δεις τον Γαβριηλίδη να αγκομακά κουβαλώντας τα ψώνια της Κρεββατά, η περιοχή έχει μια παλιομοδίτικη αύρα που δεν σκοτίζεται να αφουγκραστεί την αθηναϊκή εξέλιξη. Η περιοχή δε από Ξε-

νοπούλου μέχρι Κατεχάκη είναι άλλη ιστορία, ένα περίεργο αμάλγαμα αμπελοκπιωτικής αισθητικής, νεοσμουρνώτικης ρυμοτομίας και Ελληνορώσων μεσοτοικίας, αλλά με το ίδιο στίγμα. Εν τω μεταξύ, στο απέραντο εργοτάξιο της big mama, το ΝΨ αντιπάζει έργα φυσικού αερίου, επέκταση δρόμων ήπιας κυκλοφορίας, ανάπλαση δημόσιων χώρων – αλλά λέει η γιαγιά μ', αλλά ακούν τα αυτιά μ' δηλαδή. Να σου πω, καλύτερα έτσι.

Διά ταύτα

Η Αθήνα αλλάζει και το Νέο Ψυχικό χασμουριέται, εγκλωβισμένο μέσα σε μια νοσταλγική αχλύ, «χωρίς μετανάστες ανάμεσα στα πόδια του», με κλι-

info

Agua (bar-restaurant) *Αδριανείου 46, Ν. Ψυχικό, 210 6753.934*
Δυνατή μπάρα, μεσογειακή κουζίνα, mainstream μουσική. Μοντέρνο ντεκόρ με ξύλινες ανοιχτόχρωμες σανίδες, κομψό και ανάλαφρο. Από τις 7.00 το απόγευμα για κάτι γρήγορο μετά τα απογευματινά ψώνια και μέχρι τη 1.30 το βράδυ. Τις Κυριακές από το μεσημέρι.

E+M (είδη σπιτιού) *Ψυχάρη 1, Ν. Ψυχικό, 210 6746.481*
Εντυπωσιακό όσο και η βιτρίνα του, με το μοναστηριακό τραπέζι, τα πολύχρωμα κρυστάλλινα ποτήρια, τα ασημένια κηροπήγια και τα κοκάλινα μαχαιροπήρουνα. Ριχτάρια αραχνούφанта αλλά και υφαντά, χειροποίητα μαξιλαράκια και λογιής λογιής μικροαντικείμενα που θα δώσουν μια νότα ανατολίτικης πολυτέλειας στο σπίτι σας, αλλά και θα σας λύσουν τα χέρια με δώρα που θα σας κάνουν αξέχαστους.

Enny Di Monaco (ρούχα) *Στρατήγη 9, Ν. Ψυχικό, 210 6725.691*
Όλες οι κομψές Αθηναίες το γνωρίζουν. Επώνυμα ρούχα για όλες τις ώρες. Chanel παλτό, πολύχρωμα απογευματινά, αέρινα βραδινά για εντυπωσιακές εμφανίσεις. Αν μπειτε μια φορά συνειδητοποιείτε ότι θα το επισκέπτεστε συνέχεια.

Ex-Libris (βιβλιοπωλείο) *Σολωμού 4-6 & Στρατήγη, Εμπορικό Κέντρο Στοά, Φάρος, 210 6779.482*

Το πιο ενημερωμένο βιβλιοπωλείο του Ν. Ψυχικού ή, όπως γράφει και η κάρτα του, για σοβαρούς και ανάλαφρους αναγνώστες. Χαζέψτε τους πάγκους με τις καινούργιες κυκλοφορίες, ζητήστε ό,τι θέλετε από τους εξυπηρετικούς πωλητές ή «ταξιδέψτε» με τις ώρες στα καλοταξινόμημένα ράφια του.

MDE HAIR DESIGN (κομμωτήριο) *Α. Κηφισίας 292-4, 210 6754.950*
Απαλά χρώματα, ζεστά χαμόγελα, ενδιαφέρουσες προτάσεις. Φεύγετε και δεν μπορείτε να καταλάβετε πώς έγινε και κάνατε τόσο γρήγορα και ανώδυνα αποτρίχωση, τα νύχια σας είναι έτοιμα για φωτογράφιση, τα μαλλιά σας βαμμένα και πάντα... στην τρίχα. Η καλή ψυχολογία, η ομορφιά και η λάμψη είναι ανεκτίμητα εδώ, και σε τιμές που θα εκτιμήσετε!

ΠΙΠΕΡΙΑ *Αγγ. Σκελιανού 8 και Αδριανείου, 210 6729.114*
Ξύλινα τραπεζάκια στρωμένα με λαδόκολλες, καρέκλες με ψάθα, σοκολατί τοίχοι και φωτιστικά-κύβοι σε χαρούμενα χρώματα. Θαλασσινά και πάλι θαλασσινά. Μεγάλο χιτ η αχινოსαλάτα. 30-35 ευρώ σας φτάνουν για να φάτε του σκασιμού.

Free Shop *Δημητρίου Βασιλείου 15, 210 6754.308*
Δεν χρειάζεται συστάσεις. Μια επίσκεψη στο καινούργιο τους κατάστημα στο Ψυχικό επιβάλλεται.

κά ήμερες νύχτες και πορτοκαλί strobe lights να αστράφτουν στις τζαμαρίες των πολυκατοικιών – είναι τα ξάγρυπνα Παπαρούπας-Σεκιούριτι τζιπάκια που γυρνοβολάνε. Περισσότερο ήρωες μιας γιαπωνέζικης υβριδικής συνοικίας, λιγότερο φορείς των «τι όμορφα που ήταν τότε» 60s, οι κάτοικοι αυτής της περιοχής χαρακτηρίζονται από μια σπάνια οικονομική πολυσυλλεκτικότητα. Τολοτοϊκές οικογένειες, ΧΑΑρούμενοι νεοαφικθέντες, φτώχεια και πλούτος σε απόλυτη αντίθεση να αντικαθρεφτίζονται στα απέναντι σπίτια, πολυκατοικίες με γκαζόν και προσφυγικού τύπου ισόγεια, δεν παίζει ρόλο. Και όμως συνυπάρχουν όχι αρμονικά ή εχθρικά, αλλά τελείως ουδέτε-

ρα. Δεν έχω ιδέα αν αυτό είναι υγιές. Εγώ μένω στο πιο φτηνό δυάρι της περιοχής και βλέπω φανατικά ΤΗΛΕ-ΦΩΣ.

Σποτς (βαδίζω και παραμιλώ μ' αυτή τη γειτονιά μου)

Ο οδηγός του άδειου 418. Το πιο χλιαρό δρομολόγιο ΟΑΣΑ ενώνει τη νεοψυχικιώτικη παραλία της Κηφισίας με τα ορεινά σχολεία Χολαργού, ένα μονίμως άδειο λεωφορείο με ιονιστές αέρος τα χασμουρητά.

Τα σαμαράκια. Από τους πρώτους δήμους που γέμισαν καρπούμπαρα το οδόστρωμα – έχουν ξεχάσει και οι εφευρέτες τους γιατί τοποθετήθηκαν.

Οι δρόμοι ήπιας κυκλοφορίας. Γνωστοί και ως «σάλαοι πλαγιάς», εκνευρίζουν τους μόνιμους κατοίκους, διασκεδάζουν τους περαστικούς και τους ταρίφες, κοστίζουν φτερά, μαρσιπέδες και ψυγεία στους νέους οδηγούς.

Εγκατελειμμένες επαύλεις και παλιές μεζονέτες. Χαζεύεις με τις ώρες. Χωρίς εννοικιαστήρια, μόνο σε μια στην Πλαστήρα, έγραψαν προχτές ένα κινητό στην κολόνα της αυλής.

Νεολαία. Εξαφανισμένη, χωρίς στέκια, street beat ή κάτι αφρι-

ζων τέλος πάντων. Κάτι ΒΜΧάδες στο πάρκο πίσω από την Ξενοπούλου, οι χαβαλετζήδες πιτσιρικάδες Marijuanos Locos στην πλατεία του Άι-Γιώργη και η κόντρα ΑΕΚτζήδων-Βάζελων με παλιμψοτα τοικοσυνθήματα.

Οι κουτσουλίες. Το πρόβλημα του πάρκινγκ εντείνεται από την απεγνωσμένη προσπάθεια των γιωταχάδων να μην το βάλουν κάτω από πέυκο (ή και νεραντζιά!) Πολύ οξύ, ρε παιδιά... (βλέπε σχετική μελέτη Γιάννη Κωνσταντινίδη στην «Α.Υ.» τ. 3)

Νέο Ψυχικό, window

● Κάποιος γείτονας παίζει δυνατά Belle & Sebastian, μετά νέκρα στον ακάλυπτο, μόνο μουγκές γάτες.

● Η Κατερίνα με ενημερώνει ότι «βάσει λογικής το μουσκάρι τελείωσε, έχει κορινό». Η Κατερίνα είναι από τις Φιλιππίνες και σερβίρει στην «Κληματαριά».

● Περπατώ και φταρνίζομαι δίπλα στον τοίχο του στρατοπέδου, από το απέναντι πεζοδρόμιο μια κυρία με σακούλες λαϊκής λέει «γεια σου, αγόρι μου» και συνεχίζει χωρίς να κοιτάξει.

● Πρεζάκι βγάζει μαχαίρι, παίρνει τα λεφτά, παρακαλώ για το πορτοφόλι και τα χαρτιά μου, τα επιστρέφει, μου ζητάει «συγγνώμη, αλλά πρέπει να πάρει τη δόση του» κι εξαφανίζεται τρέχοντας προς τη Μεσογείων. ☐

MDE. HAIR DESIGN

HAIR DESIGN

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΗ • ΜΑΣΑΖ • ΜΑΚΙΓΙΑΖ
ΜΑΝΙΚΙΟΥΡ • ΠΕΝΤΙΚΙΟΥΡ • ΚΟΥΡΕΜΑ
ΒΑΦΕΣ • ΑΝΤΑΥΓΕΙΕΣ • ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ
ΧΤΕΝΙΣΜΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΨΥΧΙΚΟΥ, Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 292 - 294
210 6754950 - 1

ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΓΡΑΦΙΣΤΑΣ

Ο πιο θρυλικός γραφίστας των τελευταίων τριών δεκαετιών δηλώνει στην «Α.Υ.» ότι σικαίνεται τη γραφιστική!

Της ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΜΙΧΕΛΑΚΟΥ

Είναι από τους διασημότερους designer και art directors του κόσμου. Ξεκίνησε πριν από 20 χρόνια στο Μάντσεστερ ως συνιδρυτής της Factory Records, της θρυλικής ανεξάρτητης δισκογραφικής, σχεδιάζοντας τα εξώφυλλα των δίσκων των Joy Division, New Order, Suede και Pulp, αλλά και συνδιοκτήτης της «Hacienda», του διασημότερου κλαμπ των 90s και κατά πολλούς λίκνο του rave. Τα τελευταία δέκα χρόνια έχει δουλέψει στους μεγαλύτερους οίκους μόδας (Jil Sander, Yamamoto, Dior), εταιρείες (Mercedes-Benz), μουσεία (Pompidou Centre) κ.ά. Μαζί με τον φωτογράφο Νικ Νάιτ δημιούργησε το Showstudio.com, το κορυφαίο site για την προβολή της μόδας, της τέχνης και του design. Θεωρείται ο πιο ταλαντούχος art director της γενιάς του και το πιο άτακτο παιδί στον χώρο. Με αφορμή τη διάλεξή του «I'm sure we'll find something to talk about» που έδωσε στη Fabrica στην Ιταλία, η «Α.Υ.» συνομιλήσε μαζί του τηλεφωνικά για κάνα δυο ώρες.

Ποια πιστεύετε πως είναι η μεγαλύτερή σας επιτυχία στη ζωή; Το ότι έχω επιζήσει τόσο καιρό. Αποφοίτησα από τη Σχολή Καλών Τεχνών πριν από ακριβώς 25 χρόνια. Το πιο σημαντικό επίτευγμά μου είναι ότι παρέμεινα ο εαυτός μου. Δεν έχω συμβιβαστεί. Και υποφέρω στη ζωή μου γι' αυτό. Δεν έχω καθόλου λεφτά, μένω στο στούντιό μου σε ένα στρώμα στο πάτωμα, το αυτοκίνητό μου είναι σαράβαλο, χρωστάω λεφτά, δεν έχω οικογένεια, δεν έχω παιδιά, δεν υπάρχει free lunch για μένα.

Είναι όμως αυτός ένας τρόπος να μένεις νέος; Φτάνοντας στα 50, δεν νιώθεις πια και τόσο νέος. Στα 20 έχεις αυτό το αίσθημα ότι τίποτα δεν έχει σημασία επειδή η ζωή σου δεν έχει ξεκινήσει ακόμα. Καθώς φτάνεις στα 30, αρχίζεις να λες, α, ωστε αυτή είναι η ζωή μου. Τώρα είμαι 48, κοιτάζω τη ζωή μου και σκέφτομαι ότι η κατάσταση δεν μοιά-

ζει πολύ ενθαρρυντική. Ακόμα ελπίζω να βρω τη σωστή λύση για τον Πίτερ Σάβιλ.

Στη διάρκεια των 90s συνεργαστήκατε με τις μεγαλύτερες εταιρείες. Στα 90s επιχείρησα να δουλέψω στις μπίζνες και δεν το διασκέδασα. Η δεκαετία του '90 δεν μου ταίριαζε. Εγώ θέλω να κάνω πράγματα για να γίνονται καλύτερα. Οι εταιρείες θέλουν να κάνουν πράγματα για να βγάλουν κέρδος. Στα 80s η Factory, ο Γιαμαμότο, κανείς δεν με ρωτούσε αν θα κέρδιζαν χρήματα. Με άφηναν απλώς να κάνω τη δουλειά μου. Δεν ήμουν υποχρεωμένος να καθίσω στο ίδιο τραπέζι με τύπους απίστευτα βαρετούς που τους ενδιέφερε μόνο το κέρδος, και δεν έμαθα ποτέ πώς τα βγάζεις πέρα με τα «κοστούμια».

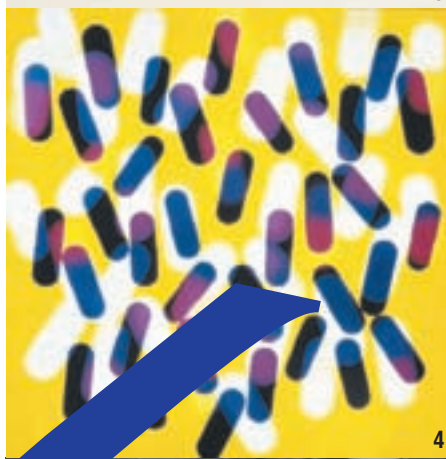
Ήταν διαφορετική η συνεργασία σας με τον Γιαμαμότο; Ο Γιόζι είναι οραματιστής και, όταν προτείνει δουλειά σε κάποιον, το κάνει πολύ ιαπωνικά: σε προσκαλεί να κάνεις τη δουλειά που θέλεις, δεν σου αναθέτει. Και αν δει κάτι που του αρέσει, κανείς άλλος δεν μπορεί να επέμβει. Στην Ιαπωνία τον τελευταίο λόγο τον έχει ο πρόεδρος της εταιρείας. Σε όλες τις σύγχρονες επιχειρήσεις, αν δεν αρέσεις στο σύνολο του ΔΣ, έχεις πρόβλημα.

Γι' αυτό παραιτηθήκατε και από τόσες δουλειές; Ναι, γιατί ένιωθα δυστυχημένος και δεν είχα καμιά διάθεση να αλλάξω για να αρέσω σε ανθρώπους που δεν σεβόμουν. Πλέον δεν συναντάς προσωπικό κότες, έχεις να κάνεις με επιτροπές. Και οι επιτροπές δεν έχουν όραμα. Δεν πιστεύουν σε τίποτα και φοβούνται. Δεν είναι ότι ήμουν ριζοσπαστικός, τις περισσότερες φορές όμως είχα απόλυτο δίκιο, και δεν το έπιαναν παρά μόνο αφότου περνούσαν δυο τρία χρόνια. Υπάρχει μια πολύ καλή σχετική ατάκα του Ντέιβιντ Μπάου: «Δεν έχει κανένα νόημα να είσαι δέκα λεπτά πιο μπροστά από την εποχή σου». Στις μπίζνες αυτό είναι τελείως αληθινό.

Τώρα δεν έχουν αλλάξει τα πράγματα;

Τώρα οι βαρετοί τύποι με τα κοστούμια είναι πιο νέοι από μένα.

Πολλοί είναι θαυμαστές μου, μεγάλω-

1. ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΣΚΟ «POWER, CORRUPTION AND LIES» ΤΩΝ NEW ORDER, ΤΟ 1983, ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΟΥ
2. PULP «THIS IS HARDCORE», 1998
3. JOY DIVISION «CLOSER», 1980
4. NEW ORDER «FINE TIME», 1988

σαν με τους δίσκους μου. Όμως δεν τους συμπαθώ. Είναι μια νέα γενιά που θέλει το design όχι επειδή είναι καλύτερο, αλλά επειδή το χρειάζονται για να λανσάρουν το προϊόν τους. Και εγώ δεν αντέχω τον ρηχό καταναλωτισμό στον οποίο βυθίζεται η Δυτική Ευρώπη. Αν ξαναδώ άλλη μια ηλίθια μάρκα τζιν, άλλο ένα coffee bar, άλλο ένα επιπλάδιο που κάνει τον κόσμο να θέλει πράγματα που δεν χρειάζεται και δεν έχει τα χρήματα να τα αποκτήσει, θα κάνω εμετό.

Υπάρχει κάποιο προϊόν αυτή τη στιγμή με εντελώς λάθος εικόνα την οποία θα θέλατε να αλλάξετε; Πιθανότα υπάρχει. Είναι κάπως αστείο. Έκανα λάθος που ασχολήθηκα με τη γραφιστική. Η σχέση μου με τις μπίζνες και την επαγγελματική γραφιστική με κάνουν δυστυχημένο. Και δεν θέλω να αλλάξω για να τα κάνω με επιτυχία.

Αληθεύει ότι δεν μπορείτε να χειριστείτε υπολογιστή; Δεν μπορώ καν να πάρω e-mail. Με ενδιαφέρει το τι γίνεται στον υπολογιστή, αλλά όχι να το κάνω εγώ.

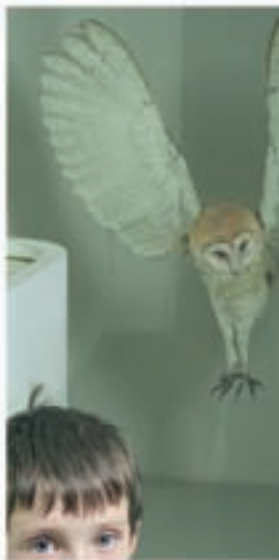
Τι σας ενδιαφέρει τώρα; Στις αρχές των 90s εμφανίστηκε μια νέα τάση της γραφιστικής και ξαφνικά ένιωσα ξεπερασμένος. Όταν αυτό το νέο κύμα ξεθώριασε, όλοι κοίταξαν πίσω. Γύρω στο 2000 άρχισαν να διαπιστώνουν ότι, fucking hell, ο Πίτερ είναι ένας θρύλος. Γιατί αυτό που έκανε δείχνει ακόμα καλό, πέρασε τη δοκιμασία του χρόνου και πρόβλεψε τη σημερινή κουλτούρα. Έτσι γίνεται, στο τέλος είτε ξεχνιέσαι ή σε βάζουν στο μουσείο. Τώρα είμαι ένα πολιτιστικό αγαθό χωρίς προϊόν. Σε όλο τον κόσμο εκθέτουν τον Πίτερ Σάβιλ. Είναι πολύ ευγενικό εκ μέρους τους, αλλά εγώ δεν βγάλω τίποτα από αυτό. Κανείς δεν μου ζητά να κάνω διαφημιστική δουλειά γιατί νομίζουν ότι είμαι πολύ ακριβός. Έχω το καλύτερο προφίλ αλλά μόνο δύο προτάσεις όλο το 2003.

Πού βλέπετε να γίνονται πράγματα σήμερα; Η Βρετανία ήταν πάντα ένα πολύ groovy μέρος για να έρθει ένας νέος σε επαφή με το καλλιτεχνικό περιβάλλον. Τα Αγγλικά που πάνε σε σχολές καλών τεχνών είναι πραγματικά fucking cool. Όμως εδώ προχωράς μόνο αν είσαι πολύ πειθαρχημένος. Αν είσαι ο Τζον Γκαλιάνο, ξέχασέ το, πήγαινε στο Παρίσι, στο Μιλάνο για να γίνεις ο σαρ που σου αξίζει. Το Λονδίνο είναι τόσο εξαρτημένο από την οικονομία ώστε δεν υπάρχουν ευκαιρίες να ανθήσει οτιδήποτε καινούργιο. Αν δεν γίνεις γνωστός από την πρώτη στιγμή, δεν μπορείς να επιβιώσεις.

Κάνετε κλάμπινγκ; Πάω στα κλαμπ για να καταλάβω τι γίνεται γύρω μου. Πήγαινα στο «Hacienda», που ήταν το πιο διάσημο κλαμπ στον πλανήτη στα τέλη του '90 για να ξέρω τι παίζεται, αλλά δεν ήθελα να πάρω ecstasy και να κοπανιέμαι στους 1.000° C με εκατοντάδες άλλους.

Δεν έχετε πάρει ποτέ ecstasy; Πήρα λίγο μια φορά και δεν μου άρεσε καθόλου.

Μείνατε ικανοποιημένος από τον τρόπο που σας παρουσίασε η ταινία «24 Hour People»; Ο Πολ Μόρλι το είπε σωστά: «Τίποτα από αυτά δεν είναι αληθινό και όλα είναι πολύ αληθινά». Η ταινία πιάνει λίγο το πνεύμα, όμως η παρουσίαση των γεγονότων και των ανθρώπων είναι ανακριβής – εκτός από το ότι πάντα αργούσα να παραδώσω τη δουλειά. Το άλλο πρόβλημά μου με αυτή την ταινία είναι ότι παρουσιάζει την ιστορία του Factory σαν μια μουσική ιστορία, αλλά είναι μόνο εν μέρει τέτοια. Ήταν τρόπος ζωής. Είπαμε, ας φτιάξουμε ένα κλαμπ καλύτερο από οποιοδήποτε άλλο, ας αποκαταστήσουμε το βιομηχανικό μας παρελθόν και ας το κάνουμε κομμάτι του παρόντος μας. Ας φτιάξουμε το περιτύλιγμα ενός δίσκου σαν να είναι κομμάτι της ζωής, όχι απλώς ένα σάουντρακ, κάτι που ζεις μαζί του, που είναι στο κομοδίνο, στο αυτοκίνητο, στο σαλόνι. Μια εικαστική ταυτότητα. Στην ταινία δεν υπήρχε τίποτα από εκείνο τον ρομαντισμό. ■

"HIDDEN" ΤΟΥ PAUL SEAWRIGHT
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 19.02.04 - 11.03.04 - Λοιπρά Μελν Χαμάμ
ΑΘΗΝΑ: ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2004 - Φωτογραφικό Κέντρο Αθηνών

"GHOSTS IN THE NURSERY" ΤΗΣ DEBORAH BAKER
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 20.02.04 - 12.03.04
Μορφαστικό Ίδρυμα της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος

"LAST SCENE" & "UNIDENTIFIED BACKGROUNDS"
ΤΟΥ PATRICK WARD
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 19.02.04 - 12.03.04 - ZM Gallery

get the whole picture...

Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στο British Council.

Αθήνα: Πλ. Καλυμακίου 17 - Θεσσαλονίκη: Εθν. Αμυνας 9
Τηλ.: 210 3692 333 Τηλ.: 2310 378300

ΘΕΣΣ-alone-NIKH

ΞΑΦΝΙΚΑ ΣΚΑΕΙ ΚΑΙ Ο ΚΟΥΒΕΛΑΣ.
ΘΕΛΩ ΝΑ ΒΓΩ ΜΑΖΙ ΤΟΥ ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ.
ΤΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΠΟΖΑΡΑ
ΔΙΠΛΑ ΤΟΥ ΣΑΝ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

«Η τραγωδία των γηρατειών δεν είναι που είμαστε γέροι, αλλά που οι άλλοι είναι νέοι». Ο Θεσσαλονικιός Γιώργος Στάμκος τοπιάρει μια ατάκα του Όσκαρ Ουάιλντ, πρόλογο στο κεφάλαιο «Νεανίζοντες γέροι, το φαινόμενο του ελληνικού ντοριανγκρεϊντισμού». Το βιβλίο *Γκριζα Ελλάδα* (εκδόσεις Αρχέτυπο) παρακολουθεί και ανατέμνει το ελληνικό σύνδρομο: νεοεθνικισμός, υπογεννητικότητα, μετανάστες, πολυπολιτισμικότητα. Ξυράφι μυαλό είναι ο Στάμκος,

Τζουτζούκα!

δεν είναι δύσκολο να μαντέψεις πώς νιώθει όταν κάτω από την πόρτα του γλιστρούν προεκλογικά φυλλάδια του Γιάννη Ιωαννίδη και του Στέλιου Παπαθεμελή. Βιβλιάρια, σ' το ορκίζομαι! Απάθεια, εσωστρέφεια, αγκυλώσεις, kits, ρασισμός, ματαιόσχολες αντιπαραθέσεις, η πολιτική δύναμη του συνταξιούχου, τα λόμπι της παράνοιας, νεοσυντηρητισμός, να το διαβάσεις το πρωί. Τότε που η τηλεόραση παίζει Γιώργο Αυτιά. **Σούζυ Καζαντζίδου**, σε ακούμε. Και βγαίνει η Σούζυ και διαβάζει τα πρωτοσέλιδα των τοπικών εφημερίδων. No beat! Κανένας δεν γράφει για τον ντόπιο d.j. **Πέτρο Δίναλη** που έγραψε στίχους, ρεμιξάρει και τραγουδίασε ντουέτο με τον Λε-Πα την «Τζουτζούκα». Από λαλατζήδες, δόξα τω Θεώ, η Θεσσαλονίκη δεν είχε ποτέ δημογραφικό πρόβλημα. Πανικός γίνεται στο κοσμικό κέντρο «Focus» στην Εγγατία, ρεπό δεν παίρνει ο Λε-Πα, που αναστήθηκε η καριέρα του σαν του Λάζαρου κι εμφανίζεται με ένα φοβερό μαύρο T-shirt στην πίστα το οποίο γράφει «Σε μισώ, σε απάτησα». Όλοι μαζί: Μακεδονία Ξακουστή του Αλεξάνδρου η χώρα, τι μέρες, Θεέ μου, έκρηξη στην περιοχή της Νικόπολης, στην αποθήκη με τα στοκ φυτοφαρμάκων, τζουτζούκα, έκρηξη χαράς, ελάτε στον **Δήμο Πυλαίας** αντί να τρέχετε στη Βενετία για το φετινό καρναβάλι, την Τσικνοπέμπτη στην πλατεία Αριστοτέλους ο δήμαρχος νεκρανάστησε τους Charms, «να βγάλουμε ψεύτη / τον χρόνο τον κλέφτη / να μείνουμε πάντα παιδιά». Πίσω πάλι στην *Γκριζα Ελλάδα* του Στάμκου, στην πόλη μου, λέω εγώ. «Μια κοινωνία χωρίς αδρεναλίνη, γραφειοκρατία εναντίον νεανικής δημιουργικότητας», hello, my love, Salonica! Βασανισού, βασανισού, προστάζει φωναχτά ο Λε-Πα στις κορμάρες που λικνίζονται στην πίστα. Λαϊκά τεκνά από Εύσομο και

Χαριλάου, πάμε, ρε μαλάκες, φαγώθηκε ο Κώστας.

Μην παίζεις με τα αισθήματά μου!

Το γουστάρω το kits! Κυριακή μετά τα μεσάνυχτα, δημοτική TV100, η εκπομπή «Κάτι να καίει» με την **Κατερίνα Κανονίδου**. Στήθος γρανιτένιο, πνευμόνι γερό, σαν του Τερζανίδη ένα πράμα που το '80 τον σήκωσε ο Παναθηναϊκός από την Τούμπα. Κατάσταση-ζουγκλα: Η Κανονίδου με μπλε ηλεκτρική μίνι, η λαϊκή αοιδός **Κέλλυ Κελεκίδου** φλερτάρει με τον σουβλατζή **Γιώργο Εικοσιδύο** του «Ντερλικατέσεν» της Κουόκουρα. Χορός, τραγούδι από ντόπια ταλέντα που μάλλον δεν τους περισσεύουν λεφτά για να ανέβουν στο τρένο και να πάνε στην Πάνια. Όλη η πόλη μια παρέα, κάνε ζάπινγκ, τι έπαθε με τον **Γιάννη Ιωαννίδη** και ασχολείται με αυτόν τώρα ο Τριανταφυλλόπουλος και για χάρη του ανέβηκε στη Θεσσαλονίκη μαζί με τα λαγωνικά του; Το βράδυ της Πέμπτης ο Δημήτρης έπινε βότκες με λεμόνι στον Πορτοκάλογλου, τον σιγοντάρουμε στη *Δίγα* από τον καινούργιο του δίσκο, δίψα όνομα και πράμα, πριν από τη συναυλία τσακίσαμε την καντίνα «**The Bitch Bar**» που πάντα αράζει έξω από τον «Μύλο». Την άλλη μέρα, μετά το **Αγάπα με αν τολμάς**, η μπέμπα παραδέχτηκε πως ίσως δεν υπάρχει καμιά ελπίδα, συμφώνησα μαζί της, ήταν η πιο σκληρή ταινία που είδαμε μετά το *Ρέκβιεμ για ένα όνειρο* του Αρονόφσκι, που κι εκεί ο σκηνοθέτης στραπάταρε τους ήρωες. Πάλι ο Πάχτας, ρε γαμώτο, σκέφτηκα στη σκηνή που το τιμμένο πάχτωνε το φιλί που θα κρατούσε για πάντα.

Σεισμός, σεισμός, ο Νίκος Κομνηνός!

Μουσικάρες! Ο γκουρού του ήχου, το πιο ωραίο και σεμνό μικρόφωνο στην πόλη, ο άνθρωπος που έφτιαξε το θαύμα του 88μιού άλλαξε συχνότητα, τον α-

κούω κάθε βράδυ στις 10.00 στον **1055 Rock**. Μιλά για τους Syntax, που το παίρνουν από κει που το άφησαν οι Depeche Mode και «Lucky Jim στη συνέχεια, μια νέα κυκλοφορία». Του στέλνω SMS, παίξε λίγο Britney, παίξε λίγο Timberlake, μόνο έτσι θα πάρεις μεταγραφή για τον Star FM, που παίζει επιτυχίες και μόνο επιτυχίες. «Θα αφιερώναμε τους Lampchor στον ανταποκριτή της «Athens Voice», που φεύγει πλέον σαν ζεστό ψωμάκι και στη Θεσσαλονίκη, αν δεν έλεγε βλακείες». Πνίγω την ταπεινώσή μου μέσα στη φίνα μουστάρδα και στο λουκάνικο τυλιγμένο σε κασερόψωμο και πασπαλισμένο με καρότο και πράσινη πιπεριά από τον «**Αρτόκοσμο**» της Βενιζέλου. Για γλυκό διάλεξα κουλούρια με σοκολάτα, καρύδι και μέντα. Μιλάμε για τον πιο ωραίο φούρνο στο κέντρο.

Ζει ο βασιλιάς Αλέξανδρος;

Ακολουθούν πληροφορίες υψηλής διαβαθμισμένης εγκυρότητας: Ο φοβερός και τρομερός d.j. **Τζον λε Γκαρσόν**, μαζί με τους επίσης αέρινους electro house, jazz house, west coast και ό,τι θες από house Πίτερ Νταμπ και Κρις Τεκ παίζουν κάθε Πέμπτη στο «Plasma» της Καλαποθάκη. Στο τρελό αποκριτικό πάρτι, όπου μαζεύτηκε όλη η glamorous Θεσσαλονίκη του τραπέζιτη **Χασδάι Καπόν**, η διαφημιστριά **Δέσποινα Πορτοκάλη** μάγεψε τα πλήθη ντυμένη σαν γοργόνα. Δίπλα της ο **Ρουπέν Καλφαγιάν** ατένιζε ντυμένος πιερότος. Την άλλη μέρα, στο «FloCafé» της παραλίας, πάλι ο Ρουπέν μαζί με τον Αρσέν και όλο το τιμ της γκαλερί Καλφαγιάν υποδέχτηκαν την έκθεση «**Women Only**» του **Χάρη Λάμπερτ**. Έπαιζα μουσική. Από Τέρι Χολ και House of Love μέχρι Μάρβιν Γκέι και Μίκα. Κυρίες με μεγάλα καπέλα, les και πήγαν στις υποδρομίες του Άσκοτ, γκέι δημοσιογράφοι με φανερά αρτιστικές ανησυχίες και ξαφνικά σκάει κι ο Κούβελας. Θέλω να βγω μαζί του μια φωτογραφία. Δεν μπορείς να το κάνεις, είπε η μπέμπα, που ξεκαρδίστηκε όταν τρία δευτερόλεπτα αργότερα πόζαρε δίπλα του σαν πρόσκοπος. Αργά το βράδυ με τους δίσκους στον ώμο βρήκαμε το αμάξι παρκαρισμένο μπροστά από τις αφίσες της «**Μαύρης Γάτας**». Φεστιβάλ κινηματογράφου σχετικά με το κίνημα των καταληψιών στο Άμστερνταμ και στη Γερμανία. Η ανταπόκριση τελειώνει πάλι με την *Γκριζα Ελλάδα* του Γιώργου Στάμκου: «Κάτω από ένα ζοφερό ουρανό είδα ένα στρώμα από μαύρα σύννεφα και μια υδάτινη οδό που οδηγούσε στην καρδιά του σκότους». Λίγο προτού κλωδιωθώ με τα κομπούτερ της Αθήνας, το δελτίο Τύπου προπαγάνδισε το **Sachi Dance Festival**: 20, 21 και 22 Φεβρουαρίου στα ντεκ ο **Μπένι Μπενάσι** με το «Satisfaction» (21/2), η γυναικεία d.j. τετράδα των **Four Play** (20/2) και ο d.j. **Ατμός**. Πάμε; ☐

21^η ΑΘΗΝΑ ΟΛΥΜΠΙΑΔΕΣ

ΠΡΟ / ΓΕΥΣΕΙΣ / ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ / ΣΙΝΕΜΑ

ΛΑΚΗΣ ΠΑΤΡΑΣΚΙΔΗΣ
ΦΩΤΗΣ ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ

Η τέχνη πάει Ολυμπιακούς...

Τι θα κάνετε την Καθαρά Δευτέρα; Αν μείνετε στην πόλη και σας αρέσουν οι αετοί, έχουμε πρόταση. Στον λόφο του Λυκαβηττού διοργανώνονται οι αγώνες «Χ-ART-AETOI», ένας από τους ομορφότερους θεσμούς των τελευταίων χρόνων, που συνδυάζει την τέχνη με τον παραδοσιακό χαρταετό. Φέτος που η χώρα βρίσκεται στον αστερισμό των Ολυμπιακών, η γιορτή είναι διπλή.

Τριάντα εφτά καλλιτέχνες, παλιοί και νεότεροι, από την αφρόκρεμα της ελληνικής δημιουργίας (ο Δ. Μυταράς, ο Γ. Λασηθιωτάκης, ο Φ. Πατρικαλάκης, ο Μ. Χάρος, ο art director της «Α.Υ.» Φ. Πεχλιβανίδης, ο σκιτσογράφος Στάθης, ο Λάζαρος Ζήκος κ.ά.) εκθέτουν έργα εν είδει αετού ή έργα που τον περιλαμβάνουν, εμπνευσμένα από την Ολυμπιακή ιδέα, και μας εντυπωσιάζουν με την πρωτοτυπία, τις τεχνικές, την ομορφιά τους. Όσο για την Καθαρά Δευτέρα που λέγαμε, όποιος πάει από νωρίς στον «Αστρολάβο» (δεν υπάρχει λόγος να αφήσετε τα παιδιά ή τη γιαγιά στο σπίτι, η γιορτή είναι για όλους) θα πάρει δωρεάν ένα χαρταετό που θα έχει τυπωμένο πάνω του κάποιο από τα έργα. Οι τρεις μάλιστα που θα καταφέρουν να πετάξουν τον αετό τους ψηλότερα από τους υπόλοιπους θα κερδίσουν ένα αυθεντικό έργο της έκθεσης. Η φετινή διοργάνωση πραγματοποιείται υπό την αιγίδα της Γενικής Γραμματείας Ολυμπιακών Αγώνων του Υπουργείου Πολιτισμού. Η έκθεση εγκαινιάστηκε τη Δευτέρα 16/2 (όσοι τυχεροί παρευρέθηκαν έφυγαν με χαρταετούς υπογεγραμμένους από τους καλλιτέχνες) και θα διαρκέσει μέχρι τις 28/2, αλλά ο μεγάλος χαμός θα γίνει στις 23/2. Θα σας δούμε εκεί.

Αστρολάβος - Δεξαμενή, Ξανθίππου 11, 210 7294.342-3. Τη Δευτέρα 23/2 από τις 11.30 π.μ. μέχρι τη 1.00 μ.μ. στον χώρο της έκθεσης και μετά στον λόφο του Λυκαβηττού, για τη βράβευση στις 2.00 μ.μ.

ΜΑΓΔΑ ΛΕΒΕΝΤΑΚΟΥ

ΜΕΔΙΒΕ «ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΕΝΑ ΨΑΡΙ», 2002 / ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ «SOCIAL INTELECTUAR Y CHIC...»

ΤΕΧΝΗ

«**SOCIAL, INTELECTUAR Y CHIC...**» Τρεις σύγχρονοι καλλιτέχνες από την Κούβα έρχονται για να μας παρουσιάσουν την τέχνη τους, που κερδίζει επάξια και τον χαρακτηρισμό του μοντέρνου αλλά και φέρει έντονα το άρωμα της χώρας τους, με τις παραδόσεις, τον ανθρωποκεντρισμό, την ομορφιά της. Ο Choco κάνει προσεγμένα και καλοδουλεμένα χαρακτηριστικά με στοιχεία από την κοινωνική ζωή, ο Diago επιδεικνύει μια τέχνη όπου σκουπίδια και αντικείμενα από τον δρόμο αποκτούν νέο νόημα σε ποικίλες κατασκευές και ο Mendive, που ασχολείται με ζωγραφική, γλυπτική και σκίτσο, εμπνέεται από την πλούσια θρησκευτική παράδοση των δοξασιών της πατρίδας του φτιάχνοντας ποικίλους κόσμοις.

Το Εργαστήριο (ΑΣΚΤ), Πειραιώς 256, Ρέντης, Εγκαίνια: 25 Φεβρουαρίου. Μέχρι τις 15/3.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ Συνεχιστής των μεγάλων Ελλήνων ζωγράφων, πολυπράγμων, σε στενή επαφή με πολλές μορφές της τέχνης. Ανθρώπινα πορτρέτα, φιγούρες και αρχιτεκτονικά τοπία σε μια καθαρά παραστατική ζωγραφική όπου κυριαρχούν τα γήινα χρώματα. Κτίρια και προσώψεις με

τις λεπτομέρειες να τραβούν την προσοχή, όπου ξαφνικά αντιλαμβάνεσαι πως οι άνθρωποι απουσιάζουν ή πως μια πρόσωψη στέκει μοναχική σε μια αμμουδιά, και έτσι η πραγματικότητα για την οποία ήσουν τόσο βέβαιος κλονίζεται.

Tsitouras Collection, Σόλωνος 80, 210 3622.326. Στη μόνιμη συλλογή

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΝΙΚΛΑΣ LUHMANN Για το βιβλίο του «Η πραγματικότητα των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας» (εκδ. Μεταίχμιο) θα μιλήσουν οι Πέρσα Ζέρη, Διονύσης Καβαθάς (αναπληρώτρια καθηγήτρια και λέκτορας αντίστοιχα στο Τμήμα Επικοινωνίας Μέσων και Πολιτισμού του Παντείου) και ο Παναγιώτης Καρκατσούλης (ειδικός επιστήμονας του Υπουργείου Εσωτερικών και καθηγητής), ενώ συντονιστής θα είναι ο Ηλίας Κατσούλης (καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης στο Πάντειο).

Στόα του Βιβλίου, Πεσμαζόγλου 5 και Σταδίου. Την Πέμπτη 19/2 στις 8.00 μ.μ.

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΛΩ ΚΙ ΕΓΩ ΛΟΥΚΟΥΜΑΔΕΣ Εντάξει, κύριοι, έγινε κατανυτό. Αν ο κύριος Κραουνάκης

και η Σπείρα-Σπείρα δεν δώσουν και άλλη έκτακτη βραδινή παράσταση της «Συνωμοσίας των λουκουμάδων» για τους ενήλικους φίλους του έργου, που είναι βασισμένο στο «Ποιήματα με ζωγραφίες σε μικρά παιδιά» του Σεφέρη, θα αρχίσετε να πηδάτε απ' τα παράθυρα. Θα σας κάνουν το χατίρι, μην παραφέρεστε, σας παρακαλώ.

Αθηνάϊς, Καστοριάς 34-36, Βοτανικός, 210 3480.000. Εισόδος: € 15 οι μεγάλοι, € 10 τα παιδιά. Την Τετάρτη 25/2 στις 9.00 μ.μ.

«**ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ 2**» Στο γκαράζ του Εθνικού Θεάτρου ο Στάθης Λιβαθηνός και η Πειραματική Σκηνή συνδέουν τη λογοτεχνία με το θέατρο. Ελληνική ποίηση του 20ού αιώνα μέσα από το έργο 29 ποιητών. Συνέχεια της περσινής επιτυχίας με τους Δ. Ήμελλο, Φ. Παπαδόδημα, Ελ. Ρουσινού, Ν. Καρδώνη κ.ά. Η μουσική είναι του Νίκου Πλάτανου και η κίνηση της Μαριέλλας Νέστορα.

Εθνικό θέατρο - Πειραματική Σκηνή, Αγ. Κων/νου 22, 210 5223.242

«**ΕΠΙΓΟΝΟΙ**» Με θεματικό άξονα την Ύβρι, τον Φόβο και τη Δίκη, ο Θόδωρος Τερζόπουλος σκηνοθετεί την παράσταση «Επίγονοι», μια σύνθεση όπου αξιοποιούνται τα σπαράγματα που διασώθηκαν από τις

τραγωδίες του Αισχύλου. Το υλικό αυτό αποτυπώνεται σε μια ενδιαφέρουσα παρουσίαση πάνω στην αρχαία τραγωδία και στους ήρωες της ελληνικής μυθολογίας. Παίζουν: Σ. Μιχοπούλου, Τ. Δήμας, Μ. Ηλίας, Θ. Αλευράς. Η μετάφραση είναι της Ελένης Βαροπούλου.

Θέατρο Άττις, Λεωνίδου 7, Μεταξουργείο, 210 5226.260

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ Μετά τις δύο πολύ επιτυχημένες μαραθώνιες εμφανίσεις τους, οι εκλεκτοί μουσικοί Ξανά στην Αθήνα για δύο ειδικές βραδιές με τίτλο «Καίτη, πάρε το παιδί και πάμε!» Τηλέφωνα στην οικογένεια στην Καβάλα από τη σκηνή, φανταστικές ιστορίες από τον Μπακιρτζή.

Gagarin, Λιοσίων 205, 210 8547.600. Έναρξη: 23.00. Εισόδος: € 15. Στις 21 & 22/2

ΠΑΡΤΙ

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑΣΙΣ Ο πολυχώρος «Enzzo de Cuba» ντύνεται στα αποκριάτικα και για 3 μέρες μας οδηγεί σε ρυθμούς Ξεσάλωματος. Στον πολυχώρο του Enzzo θα βρεθείτε σε κολιγουντιανό σκηνικό με πρωταγωνιστές τον Μπράντο, τη Μέριλιν, τον Έλβις. Μεταμφιεστείτε σε κάποιον σταρ (πέρα από τον εαυτό σας, εννοείται), και απολαύστε το σόου από επαγγελματίες χορευτές. Αν επιλέξετε τον κουβανέζικο χώρο (Enzzo de Cuba) αυτόματα θα βρεθείτε στο γνωστό club «Tropicana» της Αβάνας, πλαισιωμένο με μπαλέτο από Κουβανούς χορευτές και χορεύτριες που θα σας μαγέψουν. Όσοι από εσάς είστε κολλημένοι στα 60s, στις μουσικές και στα ντυσίματα εκείνης της εποχής, στον πάνω χώρο (Enzzo+) θα γίνει του rock 'n' roll, ενώ θα εμφανιστεί και μια μπάντα που θα σας θυμίσει γιατί ακριβώς λατρέψατε εκείνη την εποχή. Θέλετε κι άλλο;

Enzzo de Cuba, Αγ. Παρασκευής 70, Μπουρνάζι, 210 5782.610. Στις 20, 21 και 23 Φεβρουαρίου

MASQUE THEME «50 / 50» Το θεματικό πάρτι των ημερών ανήκει στο «Vibe». Η ιδέα είναι απλή: δύο σε ένα. Fifty-fifty. Σχιζοειδής ιδέα με ξέφρενα αποτελέσματα. Ντύσου κολομπίνα-οικοδόμος ή καουμπόψχανομίμωσα. Για δικασμένα κορμιά.

Vibe Bar, Αριστοφάνους 1, πλ. Ηρώων, Ψυρρή, 210 3244.794. Στις 20/2

ΡΩΜΑΪΚΟ ΟΡΓΙΟ Ντύσου αυτοκράτορας, Μεσσαλίνα, Οκτάβια ή Δουλικά και έλα στο ρωμαϊκό παλάτι Free2go Club 22. Το μεγαλύτερο ρωμαϊκό όργιο της σύγχρονης εποχής. Προβολές, carnival d.j. set, shows και ένα τεράστιο ψιτό γουρουνόπουλο για όλους. Χαμός.

Free2Go Club 22, Βουλιαγμένης 22, 210 9249.814. Στις 22/2

«**SEX» MASQUE PARTY** Τρελό μασκέ πάρτι ό-

πως μόνο ο Alkis από το «Factory» ξέρει να κάνει.

Playback Club by Pierros, Αριστοφάνους 11, Ψυρρή, 210 3317.105-6. Στις 22/2

CYBERDYKES PARTY Αποκριάτικο πάρτι με θέμα «Dress up to kill». Ντύσου ό,τι πάντα ήθελες να είσαι και ποτέ δεν τόλμησες. Η καλύτερη αμφίεση θα βραβευτεί. Στο dry, drum 'n' bass sessions με την d.j. Lina.

Mad Polystage, Περασφώνης & Δεκελέων 12, Γκάζι, 210 3454.604. Στις 20/2

QUEENS AND PIMPS Οι Def Soul ετοιμάζουν ένα εκτροχιαστικό μασκέ πάρτι με γ' n' b και special guest τον Γάλλο d.j. Fab.

Danza, Αριστοφάνους και Κατσιγιάννη, Ψυρρή, 210 3317.105-6. Στις 22/2

ASTERIX-OVELIX NIGHT Μασκέ πάρτι με θέμα το απόρθητο γαλατικό χωριό. Πιάτα με γαλατικές συνταγές και δωρεάν άφθονη γαλατική μπίρα.

Sabanca, Ευφορίωνος 17 & Αγίου Σπυριδώνος, Παγκράτι, 210 7019.291. Στις 20 & 21/2

KISS Με θέμα το φιλι και dress code ό,τι

σχετικό μπορεί να φορεθεί, αναμένεται ένα καυτό πάρτι με φιλι-κά αισθήματα παντού.

Argo, Πλουτάρχου 35 και Δεινοκράτους, Κολωνάκι, 210 7254.093. Στις 22/2

CARNIVAL PARTY Μασκέ αποκριάτικο πάρτι ετοιμάζει το «Multi 22». Ο Γιάννης Λώλος και ο Μάνος Τζανακάκης ταξιδεύουν σε όλο τον κόσμο και μας φέρνουν τις ιδανικές μουσικές για το απόλυτο ξεφάντωμα. Ξεκινάμε με το Friday Carnival Party την Παρασκευή 20/2, συνεχίζουμε με το A Night in Rio το Σάββατο 21/2 και τελειώνουμε με το Carnival Fiesta την Κυριακή 22/2, με το γλέντι να ξεκινάει από τις 14.00 το μεσημέρι.

Multi 22, Ερμού 116 και Λεωκορίου, Ψυρρή, 210 3316.766

ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΤΩΝ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ Στη θάλασσα των Εξαρχείων ένα καράβι με πειρατική σημαία έδωσε στο Mo Better. Άγριοι μονόφθαλμοι, Ξανθιές πριγκίπισσες, τροπικοί παπαγάλοι, όλοι θα δώσουν το παρών σ' αυτό το πάρτι και θα πιουν τα ποτά τους υπό τους πιο indie ήχους της πόλης. Ελεύθερη είσοδος σε όλους τους μεταμφιεσμένους.

Mo Better, Θεμιστοκλέους 39 & Κωλέτη, Εξάρχεια, 210 3812.981. Στις 22/2

ΤΟ «ΠΝΕΥΜΑ» ΤΟΥ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ Με καρναβαλική διάθεση και το Spirit. Εσείς βάζετε τη freestyle αμφίεση και το Spirit ένα τρελό freestyle party.

Spirit, Μιαούλη 13, 210 3217.433. Στις 21/2

GOthic BALLROOM Το πρώτο μεγάλο αποκριάτικο πάρτι της Medieval Industry. Η πιο ενημερωμένη σκοτεινή δισκοθήκη με δυνατά beats. Electro από τα 80s, new/dark wave, synth pop και επιλογές από ένα ευρύ φάσμα, από Madonna, Soft Cell και Visage μέχρι Covenant, Arotygma Berzerk, De/Vision, Diary of Dreams.

AN Club, Σολωμού 13-15, Εξάρχεια, 210 3305.056. Έναρξη: 23.00. Είσοδος: € 6. Στις 21/2

HASTA BANANA Μασκέ πάρτι με live latin από τους Hasta Banana, μαζί με Βραζιλιάνες χορεύτριες και Ευλοπόδαρους.

Τρία Γουρουνάκια, Σκουφά 73, Κολωνάκι, 210 3604.400. Στις 20/2

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΦΙΛΙΑ Bésame, bésame mucho... Φίλα με πολύ την Πέμπτη 19/2 με κουβανέζικη μουσική. Διαγωνισμός φιλιού

και χορός μέχρι τελικής πτώσεως.

Cubanita, Καραϊσκάκη 28, Ψυρρή, 210 3314.605

EROTICA PARTY Σάββατο 21 Φεβρουαρίου, μασκέ πάρτι σε όλα τα δωμάτια. Ό,τι και να ακούσουν τα αυτιά σου, ό,τι και να δουν τα μάτια σου, μη θαμπωθείς.

Rooms, Κριεζώτου 11, Κολωνάκι, 210 3615.628

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ Παρασκευή και Σάββατο 20/2 και 21/2 το γνωστό ιταλικό εστιατόριο «San Marzano» της Γλυφάδας κάνει πάρτι μασκέ με κλόουν, σερπαντίνες, κομφετι κτλ. για τους μικρούς του φίλους στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο του εστιατορίου. Εσείς οι συνοδοί δεν έχετε παρά να διαλέξετε ανενόχλητοι ποια από τις φημισμένες του πίτσες θα φάτε.

San Marzano, Κωνσταντινουπόλεως 13, Γλυφάδα, 210 9682.124 ☒

Για να καταχωρηθείτε στους οδηγούς της «A.V.» στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα, ή στο fax 210 3617.310, ή στο info@athensvoice.gr.

ΕΞΟΔΟΣ

ΣΤΟ ΝΕΟ ΨΥΧΙΚΟ ΜΕ BAILEYS

ΤΑ ΦΙΛΑΡΑΚΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΠΑΥΣΗ. ΨΥΧΙΚΟ - NON STOP FUN!

CHIPIE CHIPIE

Σολωμού 4-6, 210 6740.576
Σε μπεζ και λευκό χάνεσαι, η χαρά του μινιμαλιστή και η χαρά γενικώς, fun restaurant με υπογραφή και εφαρμοσμένη διασκέδαση. Οι νέοι δίνουν τον ρυθμό, οι νέες σέρβουν τον χορό, ο d.j. κουνάει το μαντίλι με mainstream επιλογές και το Baileys ανεβάζει ταχύτητες όσο νυχτώνει...

DEALS

Περικλέους 13, 210 6773.163
Θα μπει στο νόημα από νωρίς, όταν η high class νεολαία επενδύει τα απογεύματα σε βαθιές γουλιές καφέ με Baileys. Νυχτώνει, οι τζαμαρίες λάμπουν, η Ξύλινη διακόσμηση αφήνει ζεστές ανάσες και η d.j. τριάδα χοροπηδάει από το lounge στα 80s, ανοίγοντας πεδίο στους mature να γεμίσουν τον χώρο. Classy!

PORTES

PJ's

Ολυμπιονικών 72, 210 6714.054
Η νεανική μεταμεσονυχία γιάφκα της περιοχής, beat ρυθμοί και ελληνικά στο τσάκι κέφι, παρέες λαμπερές να ζουζουνίζουν, αρχίζουν τα σφηνάκια Baileys και

παίρνει φωτιά η μπλε-κόκκινη διακόσμηση. Στο resto-bar έχει και ψαρονέφρι, έχει και μαγικά brownies. God is a PJ!

COSMOS

Ομήρου 8, 210 6729.430
Όλος ο κόσμος στα πόδια σου. Χλιδή

χωρίς επείκεια, το Baileys να πίνεται σε χαμηλό ποτήρι με πάγο, φινετσάτη διακόσμηση και grande εξυπηρέτηση, βολπλάνε ανάμεσα σε υπέρκομψες παρουσίες και ιλουστρέ κυρίους. Οι φήμες θέλουν τους Παλαίω-

ψυχικιώτες να έχουν συνάψει ανακωχή με τους Νεοψυχικιώτες χάριν του Κόσμου!

PORTES

Λ. Κηφισίας 242, 210 6721.640
Όσες έχει κι η ζωή... Μυστηριακή lounge ατμόσφαιρα, πινελιές μπιστρό και ωδή στο κόκκινο, με κέφι προσαρμοσμένο στα χρώματα του Baileys. Κόσμος με στυλ, επιχειρηματίες, πολιτικοί νέας κοπής και σεμνοί celebrities, όλοι ανταλλάσσουν θετικά vibes πάνω από το κυματιστό (!) τζάκι. C'est magnifique!

Απολαύστε υπεύθυνα

Let your senses guide you

SWEET DREAMS

Καθώς θα κόβεις τις αποκριάτικες βόλτες σου στον πεζόδρομο της ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων, αΐζει τον κόπο να πας μέχρι τη «Σκέτη Γλύκα». Το μικροσκοπικό ζαχαροπλαστείο, εκτός από το βραβείο καλύτερης βιτρίνας από τον Δήμο Αθηναίων, διαθέτει και μεγάλη ποικιλία από χειροποίητα κουτιά που θα τυλίξουν φρεσκότατα γλυκά για κάθε περίσταση και περίπτωση. Αν μπερδεύεις και θέλεις να τα πάρεις όλα, μην ανησυχείς, η Σοφία είναι εδώ για να σε ξεμπερδέψει.

ΣΚΕΤΗ ΓΛΥΚΑ, Ηρακλειδών 5, Θησείο, 210 3465.905

κας προφίλ πίσω από το μπαρ ν' αδιαφορούν που κόλλησες και τις χαζεύεις. Happy house, r'n'b, hip hop και jazzy funky ήχοι. Τις Πέμπτες και τα Σάββατα στα πλατό ο Ν. Διαμαντόπουλος.

PALENGUE
Φαραντάνων 41,
πλ. Αγίου Θωμά, Γουδί,
210 7752.360

Με δέκα χρόνια λειτουργίας στην πλάτη του, φιλοξενεί πολυεθνικά γκρουπ από την Κούβα και τον λατινοαμερικανικό νότο. Οργανώνει επίσης μια σειρά από μαθήματα λατίν χορών.

POP
Κλειτίου 10B, 210 3220.650

Λιλιπούτσιο στέκι. Pop, rock, electronica, πάρα πολλές κουλτουροφιλοσοφίες. Πολλοί αράζουν έξω. Έχεις την αίσθηση ότι κάτι σημαντικό συμβαίνει εκεί. Οι πιο μεγάλες μερίδες ποτού που έχουμε δει.

VIBE BAR
Αριστοφάνους 1, πλ. Ηρώων, Ψυρρή, 210 3244.794
Φωλιά της r'n'b, πέρασμα του 30ρη και στάση του cool τουρίστα, καθ' όλη την προβληθεί από το διεθνές περιοδικό «Wallpaper» χάρη στο ντιζάιν του. Ο Gregory είναι ο d.j.-one men show-ιδιοκτήτης και αγαπημένος ραδιοφωνικός παραγωγός της Αθήνας.

45°
Ιάκκου 18 & Βουτάδων,
Γκάζι, 210 3472.729
Ταράτσα με θέα όλη τη

βιομηχανική περιοχή του Γκαζού, με rock επιλογές χωρίς περιορισμούς. Εντυπωσιακά μεγάλη μπάρα.

CLUBS

BOSSA
Σαρρή 11 και Ρήγα Παλαμίδου 9, Ψυρρή, 210 3238.970

«Καθαρός» χώρος, δηλαδή παλιά αποθήκη που έχει διασκευαστεί για να γίνει το living room ενός club. Πόσο μάλλον τώρα που κάθε Τετάρτη θα παίζει ο Akylla!

CAMEL CLUB
Ηρακλειδών 74 (από Πειραιώς 115), 210 3476.847
Ανεπιφύλακτα για τα 80s parties με d.j. τον Δημήτρη Παπασιρρόπουλο και τον Τάσο Χρηστίδη του Rock FM. Εγγύηση για μια δυνατή χορευτική βραδιά.

FREE2GO CLUB 22
Βουλαγαμένης 22,
210 9249.814

Το μεγάλο hit των τελευταίων τριών χρόνων στο κλάμπινγκ με τις θεματικές του βραδιές. Τεράστιος χώρος, η αποθέωση της pop αισθητικής, στίπ των Kitscherella parties.

DANZA
Αριστοφάνους & Κατσικογιάννη, Ψυρρή, 210 3317.105-6

Το μοναδικό club που παίζει μόνο αμερικανικό house. Μια ομάδα νέας γενιάς που μαζεύει όλων των ειδών τα πιτσιρικά και αφιερώνει μέρος του προ-

γράμματος για τα classic anthems της house!

DRAGOSTE
Πατρ. Ιωακείμ 37,
210 7221.558

Αν υποθέσουμε ότι περνάς τη γραφικά σκληρή πόρτα και δεν είσαι κλειστοφοβικός, χορεύεις δίπλα στον Λάκη και στον Σάκη.

ILLUSION
Κηφισίας 18, Μαρούσι,
210 6893.720

Minimal, ατμοσφαιρικό, με pop art φωτιστικά και νεορόκομο από τα Β.Π. που ακούει φανατικά house.

KINGS
Κηφισίας 280, Χαλάνδρι
210 6899.296

Glam Β.Π. club, με καναπέδες-κρεβάτια, οεπαρέ, dark room για φίλους, champagne bar για πιο cool καταστάσεις και σουσι όποια ώρα κι αν πεινάσεις. Μουσική mainstream, r'n'b και ελληνικά τις μικρές ώρες. Τσέκαρε τα πάρτι.

KISMET
Πανεπιστημίου 10,
Σύνταγμα, 210 3642.160

Στέκι της trendy Αθήνας στα 80s, το πρώην «Wild Rose» «κοκκίνισε», άλλαξε όνομα και η έμπειρη ομάδα του ετοιμάζει oriental βραδιές. Mainstream και έθνη μουσικές από τον resident d.j. Δ. Πρίφτη.

PLAYBACK
Αριστοφάνους 11 & Κατσικογιάννη, Ψυρρή,
210 3317.105-6

Φιλικό προς όλους τους ανθρώπους (ακόμη και οι πρώην «ντουλαπίστριες» φλερτάρουν «καθ' όλη την ύπαρξη» και τα πιο κορίτσια στην παρέα). Κάτω από τον πολυέλεο περνάμε καλά, συν το πάνω κάτω στο «Danza». Καλύτερη νύχτα η Παρασκευή με Dimitri (ο κλασικός d.j. του μυκονιάτικου «Pierro's») και Andree.
ΥΓ.: Οι τουαλέτες μπορούν να κλειδώνουν, παρακαλώ!

PLUS SODA
Ακαδημίας & Ζ. Πηγής 3,
210 3840.205

Κάτι ανάμεσα σε οικοδόσπινα των διεθνών star d.j. και μπέιμπι στερ της αθηναϊκής ηλεκτρονικής γενιάς εδώ και μια δεκαετία. Φέτος άλλαξε στίπ. Christo Z & live μουσική (Πέμπτες), Smooth Playaz με r'n'b (Παρασκευές), διεθνείς d.j. (Σάββατα).

RAJ CLUB

Ερμού και πλ. Αγ. Ασωμάτων 1, Θησείο,
210 3252.889

Το πρώην «Loft» ανακαινίστηκε, έγινε RAJ («ρατζ» θα το λες), έχει τρία επίπεδα βουτηγμένα στο μαύρο και στη μεταμοντέρνα αισθητική του fusion (αν ήταν ταινία θα ήταν το «Pulp Fiction») και παίζει mainstream.

ΣΤΟΑ Μ8
Πατισίων 101 & Κοδριγκτόνος, Στάα «Τριανόν»,
210 8820.737

Αν και η «Στάα» είναι ανοιχτή κάθε μέρα, το club (με mainstream μουσική) παίζει μόνο από Τετάρτη ως Κυριακή. Μάθε τον μουσικό συνδυασμό για να μπεις και πιάσε καναπέ στον «οντά».

U-MATIC
Α. Βουλαγαμένης 268,
6945 363700

Το underground χορευτικό weekend της πόλης. Ήχοι techno, electro, διεθνείς guests και d.j. ο Αθηναίος γκουρού του είδους Mikee.

VENUE
Αγ. Ελευσίας 3, Ψυρρή,
210 3317.801

Επέστρεψε στο κέντρο και διαθέτει 3 χώρους: το πολυτελές «Bed» για lounging, το ασιάτικο «Yohji» ως finger food bar και το «Dancestage». Οι καθημερινές δίνουν ένα κίνητρο για έξοδο καθώς φιλοξενούν υπερεπιτυχημένα πάρτι της πόλης: Πέμπτη house από τους Spirit of Love, Τετάρτη r'n'b - hip hop από τον Ν. Βουρλιώτη και Κυριακή διεθνείς d.j.

VINILLIO
Α. Ποσειδώνος 33, Γλυφάδα (Hotel Εμμανίνα),
210 9681.056

Χρονολογικά δεν ανήκει στο σήμερα, καθώς είναι μια πραγματική disco με κλασική πίστα, σκηνικό αλλά Barbarella, φωτορυθμικά και ντισκόμπλες! 80s (τι άλλο;) αλλά και 60s, 70s και λατίν μουσικές.

G & L

ALEKO'S ISLAND
Τσακάλωφ 42, Κολωνάκι,
210 7239.163

Το παλαιότερο της πόλης με διεθνές κοινό, καθαρά ποτά και γεμάτο αναμνήσεις. Διοργανώνεται τα πάρτι του Bear

- Mo Better club Presents -

Οι Πειρατές
των Εξαρχείων

Carnival Party

SUN 22 FEB.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΜΕΝΟΥΣ
MO BETTER CLUB: ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ & ΚΩΛΕΤΤΗ 32 ΕΞΑΡΧΕΙΑ. ΤΗΛ: 210.38.12.981

Deluxe
BAR - RESTAURANT

...is back

→ ΦΑΛΗΡΟΥ 15 ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ ΤΗΛ - FAX 210.9243184

THE MUSIC BAR CAFE
ΚΥΚΛΟΣ

LIVE ΒΡΑΔΙΕΣ, PARTIES HAPPENINGS, ΜΕ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΗΣ ROCK ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ....

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΜΑΥΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ.

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΙ ΑΝΟΙΧΤΑ

ΤΙΜΟΒΕΒΥ 2 (ΓΕΩΣΦΟΡΜΟΣ)
ΚΑΒΕΤΟΣ ΥΜΗΤΟΥ 80, ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΤΗΛ: 210 7560518

ARGO Every Thursday
music by
Nikos Mouratidis (best 92.6)
Kostas Papazetis

In a Blues for the night,
special party - Freestyle set.

GORDON'S

35 Ploutarchou str. & Dinokratous Kolonaki tel: 2107254093

ΑΛΙΚΗ Δημ. Κιν/φος Ν. Μάρκος

(*) Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΑΜΟΥΡΑΪ (THE LAST SAMURAI) του Έντουαρντ Ζούικ. Με τους Τομ Κρουζ, Κεν Γουατάναμπι. Αμερικανός λοχαγός προσλαμβάνεται από τον Αυτοκράτορα της Ιαπωνίας για να εκπαιδεύσει τους στρατιώτες του και να τους στρέψει ενάντια στους επαναστάτες σαμουράι. Μελό έπος. **ΑΕΛΛΟ Cinemax 2, ANΤΑΜΣ 2, CINE CITY 2, VILLAGE CENTRE 1, VILLAGE PAGRATI 3, VILLAGE PARK 5, VILLAGE PARK 7, VILLAGE PARK 17, ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ 3, STER CINEMAS 4, TITANIA Cinemax, ΡΑΦΗΝΑ ΣΙΝΕ ΠΑΝΟΡΑΜΑ, ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cineroilis 4, Δημ. Κιν/φος ΡΕΕ**

ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΓΙΟΣ (MAT I SYN) του Αλεξάντερ Σοκούροφ. Με τους Γκούντρον Γκάγιερ, Αλεξέι Ανάνισοφ. Οι τελευταίες στιγμές μιας μητέρας στο προσκέφαλο του γιου της. **ART STUDIO**

(*) Η ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΩΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ (LES INVASIONS BARBARES) του Ντενίς Αρκάν. Με τους Ρεμί Ζιράρ, Μαρί-Ζοζέ Κροζ, Στεφάν Ρουσό. Ένας εξηντάρης που πεθαίνει ξαναβρίσκει τους παλιούς του φίλους και κλείνει μια και καλή τις υποχρεώσεις του χτες. **ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΘΑΙΑ Filmcenter, ΔΑΝΑΟΣ 2, ΣΟΦΙΑ**

LOONEY TUNES: ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΔΡΑΣΗ (LOONEY TUNES: BACK IN ACTION) του Τζο Ντάντε. Με τους Μπρένταν Φρέιζερ, Τζινα Έλφμαν. Ήρωες κινουμέ-

νων σχεδίων βοηθούν έναν αποτυχημένο κροκαντέρ να σώσει τη ζωή του κατ'οσκοπού πατέρα του και να βρουν ένα μυθική αξίας διαμάντι. **VILLAGE CENTRE 7, VILLAGE PARK 12, STER CINEMAS 4**

(*) ΣΟΥΠΑ ΠΑΠΙΑΣ (DUCK SOUP) του Λίο ΜακΚάρει. Με τους Γκρούσο Μαρξ, Τσίκο Μαρξ, Χάρπο Μαρξ. Το αριστούργημα των αδελφών Μαρξ. **ΔΗΜ ΚΙΝ/ΦΟΣ ΟΝΕΙΡΟ**

Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΩΝ ΔΑΧΥΛΙΔΙΩΝ: Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ (THE LORD OF THE RINGS: THE RETURN OF THE KING) του Πίτερ Τζάκσον. Με τους Ελάιτζα Γουντ, Βίγκο Μόρτενσεν, Ίαν ΜακΚέλεν. Η Μίνας Τίριθ δεν έπεσε! Η τριλογία ολοκληρώνεται με ένα επιεικούς διάρκειας (201 λεπτά) φιλμ που προκαλεί πάντα τον θαυμασμό για τις εικόνες του. **ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ 3**

Ο ΚΙΡΙΚΟΥ ΚΑΙ Η ΜΑΓΙΣΣΑ (KIRIKOU ET LA SORCIERE) του Μισέλ Οσελό. Ο μικρός Κιρίκου γεννιέται στην Αφρική με το χάρισμα της ομιλίας και αμέσως ξεκινά ένα μεγάλο ταξίδι περιπέτειας για να απαλλάξει το χωριό του από την κατάρα μιας μάγισσας. Ευρωπαϊκή παραγωγή κινουμένων σχεδίων του '98. **ΦΙΛΙΠ**

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ του Τάσου Μπουλέμπ. Με τους Γιώργο Χωραφά, Ιεροκλή Μιχαϊλίδη, Ρένια Λοϊζίδου. Αναμνήσεις από την Πόλη μέσα από μουσικά της

κουζίνας και της καρδιάς. **ΑΕΛΛΟ Cinemax 5, ΑΘΗΝΑΙΟΝ 2, ΑΘΗΝΑΙΟΝ Cineroilis 4, ΑΛΕΚΑ Δημ. Κιν/φος Ζωγράφου, VILLAGE CENTRE 2, VILLAGE PARK 17, STER CINEMAS 7, TITANIA Cinemas, Δημ. Κιν/φος ΡΕΕ**

DOGVILLE του Λαρς Φον Τρίερ. Με τους Νικόλ Κίντμαν, Πολ Μπέτανι, Λορίν Μπακόλ. **ART ECRAN 2**

ΣΕΒΑΧ: Ο ΘΡΥΛΟΣ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΘΑΛΑΣΣΩΝ (SINBAD: LEGEND OF THE SEVEN SEAS) των Πάτρικ Γκίλμορ, Τιμ Τζόνσον. Ταινία κινουμένων σχεδίων με τον Σεβάχ σε αναζήτηση του μυθικού Βιβλίου της Ειρήνης. Αυστηρά παιδικό θέαμα. **ΑΝΤΑΜΣ 1**

(*) ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΤΙΓΜΑ (THE HUMAN STAIN) του Ρόμπερτ Μπέντον. Με τους Άντονι Χόπκινς, Νικόλ Κίντμαν, Εντ Χάρρις. Καθηγητής πανεπιστημίου που βιώνει το πρόβλημα του ρατσισμού. Δράμα κοινωνικοπολιτικών νύξεων από το ομώνυμο βιβλίο του Φίλιπ Ροθ (εκδ. Πόλις). **ΑΡΤΕΜΙΣ Δημ. Κιν/φος**

ΑΒΑΣΤΑΧΤΗ ΓΟΗΤΕΙΑ (INTOLERABLE CRUELTY) του Τζοελ Κοέν. Με τους Τζορτζ Κλούνι, Κάθριν Ζέτα-Τζόουνς, Τζέφρι Ρας. Μεγαλοδικηγόρος διαζυγίων δέχεται τα βέλη του έρωτα και βλέπει τα πάντα στη ζωή του να ανατρέπονται χάρη στα θέλητρα μοιραίας γυναίκας που έχει κάνει τον γάμο επάγγελμα! Λάμπει το καστ, αλλά η βέρα δεν περνάει με τίποτα...

ΑΘΗΝΑ, Δημ. Κιν/φος ΜΕΛΙΝΑ

(*) ΤΟ ΤΡΙΟ ΤΗΣ ΜΠΕΛΒΙΛ (LES TRIPLETTES DE BELLEVILLE) του Σιλβέν Σομέ. Ευφάνταστο γαλλικό animation. **ΓΛΥΦΑΔΑ 1**

Η ΠΙΣΙΝΑ (SWIMMING POOL) του Φρανσουά Οζόν. Με τους Σαρλότ Ράμπλινγκ, Λουιθίν Σανιέ, Τσαρλς Ντανς. Συγγραφέας βιβλίων μυστηρίου σε δημιουργικό αδιέξοδο κάνει τις διακοπές της στη βίλα του εκδοτή της, αλλά η ξαφνική επίσκεψη της κόρης του θα ξημπήσει μέσα της πολλά... **ΠΛΕΙΑΔΕΣ (Κορυδαλλός)**

*** ΧΑΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ (LOST IN TRANSLATION)** της Σοφίας Κόπολα. Με τους Μπιλ Μάρει, Σκάρλετ Γιόχανσον. Η κόρη Κόπολα εξυμνεί τον λυρισμό της απουσίας. **ΑΣΤΥ, ΚΑΛΥΨΟ, ΟΔΕΟΝ ΑΘΑΝΑ**

(*) ΣΠΙΤΙ ΑΠΟ ΑΜΜΟ ΚΑΙ ΟΜΙΧΑ (HOUSE OF SAND AND FOG) του Βαντίμ Πέρελμαν. Με τους Τζένιφερ Κόνελι, Μπεν Κίνγκολνι. Ένα σπίτι γίνεται το μίλον της έριδος ανάμεσα στην πρώην ιδιοκτήτρια και τον πεισματάρη νέο αγοραστή. Θα ακουστεί στα φετινά Όσκαρ. **ΑΝΔΡΑ Filmcenter**

(*) ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ (ELEPHANT) του Γκας Βαν Σαντ. Με τους Τζον Ρόμπινσον, Ελίας ΜακΚόνελ, Άλεξ Φροστ. Στοχασμός εμπνευσμένος από ένα αληθινό συμβάν πάνω στη βία. **Δημ. Κιν/φος Πετρούπολης**

IZAMPEL ATZANI Η ARTFREE παρουσιάζει για πρώτη φορά σε ολοκληρωμένη μορφή ΣΑΜ ΝΗΛΑ

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ

POSSESSION

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΡΕΪ ΖΟΥΛΑΦΣΚΙ

ΕΙΔΙΚΗ ΜΝΕΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΛΑΥΤΕΡΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ FANTASPORTO, 1983

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΝΝΩΝ 1981 ΒΡΑΒΕΙΟ CESAR ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ, 1982 ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΡΙΤΙΚΩΝ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΣΑΟ ΠΑΟΛΟ, 1981

DIRECTOR'S CUT FULL VERSION

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΑΑΒΟΡΑ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 180, 210 6462253

ΥΠΟΨΗΦΙΟ ΓΙΑ 3 OSCAR®

- * Καλλιτεχνικής Διεύθυνσης
- * Φωτογραφίας
- * Κοστούμιών

Η ομορφιά εμπνέει την εμμονή...

ΚΟΛΙΝ ΦΕΡΘ ΣΚΑΡΛΕΤ ΓΙΟΧΑΝΣΟΝ ΤΟΜ ΓΟΥΛΚΙΝΣΟΝ

Το Κορίτσι με το Μαργαριταρένιο Σκουλαρική

GIRL WITH A PEARL EARRING

ΒΑΣΙΣΜΕΝΟ ΣΤΟ BEST-SELLER ΤΗΣ ΤΡΕΪΣ ΣΕΒΑΜΙΕ

ΑΠΟ 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΓΙΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΙΚΕΑΝΙΔΑ

Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΥΠΟΒΗΘΕΤΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ MEDIA THE E.E. © 2003 PEARL FEATURES LTD. PATHE!

23.30
Αίθουσα 2: **Grind** Παρ. & Τρ.-Πεμ. 17.00-19.15, Σαβ.-Δευτ. 12.30-14.45-17.00-19.15 / **21 γραμμάρι** 21.15-23.50
Αίθουσα 3: **Κάλλιο αργά παρά αργότερα** 18.00-20.30-23.00 / **Ο αδερφός μου ο αρκούδης** Παρ. & Τρ.-Πεμ. 16.00 (μεταγλ.), Σαβ.-Δευτ. 12.00-14.00-16.00 (μεταγλ.)
Αίθουσα 4: **Looney Tunes: Επιστροφή στη δράση** Παρ. Τρ.-Πεμ. 16.20 (μεταγλ.), Σαβ.-Δευτ. 12.20-14.20-16.20 (μεταγλ.) / **Ο τελευταίος Σαμουράι** 18.20-21.30
Αίθουσα 5: **P 20** Παρ. & Τρ.-Πεμ. 16.50-19.30-22.10-00.40, Σαβ. 12.10-14.30-16.50-19.30-22.10, Κυρ. Δευτ. 12.10-14.30-16.50-19.30-22.10-00.40, **Along came Polly** Σαβ. 00.40
Αίθουσα 6: **Ο αδερφός μου ο αρκούδης** Παρ. & Τρ.-Πεμ. 17.00 (μεταγλ.), Σαβ.-Δευτ. 11.00-13.00-15.00-17.00 (μεταγλ.) / **Big Fish-Απίθανες ιστορίες** 19.10-21.45-00.15
Αίθουσα 7: **Πολιτική κουζίνα** Σαβ.-Δευτ. 11.50-14.25-16.00, **Κορίτσα από σπίτι** 18.25-20.20-22.30-00.30

ΤΙΤΑΝΙΑ CINEMAX Πανεπιστημίου & Θεμιστοκλέους, 210 3811.147 **Πολιτική κουζίνα** 6.00-8.10 / **Ο τελευταίος Σαμουράι** 10.20

ΤΡΙΑ ΑΣΤΕΡΙΑ Λ. Ηρακλείου 386, Ν. Ηράκλειο, 210 2826.873
Αίθουσα 1: **Big Fish-Απίθανες ιστορίες** 8.30-11.00 / **Ο αδερ-**

φός μου ο αρκούδης 5.00-6.45 (μεταγλ.), Κυρ. και 12.00 (μεταγλ.)
Αίθουσα 2: **Κάλλιο αργά παρά αργότερα** 5.45-8.15-10.45

ΤΡΙΑΝΟΝ - FILMCENTER Κοδριγκτώνος 21, Πατησίων, 210 8222.702
Τριλογία: Το λιβάδι που δακρύζει 7.00-10.30 / Σαβ. 4.30
Αέροκραντ / Τρ. 9.00 συναυλία και μετά η ταινία **Φάλατφ - Οι καμπάνες του μεσονυκτίου**

ΦΑΛΗΡΟ Ζησιμοπούλου & Αγ. Τριάδος 3, Π. Φάληρο, 210 9823.657
Αίθουσα 1: **P 20** 6.10-8.30-10.50, μαζί και η μικρού μήκους: **Μέλιω**
Αίθουσα 2: **Κάλλιο αργά παρά αργότερα** 5.40-8.10-10.40

ΦΙΛΙΠ Θάσου 11, Πλ. Αμερικής, 210 8612.476
Το χαμίνι & Σκυλίσια ζωή Παρ. Σαβ. 7.00-9.00-11.00, Κυρ. 9.00-11.00, Δευτ.-Πεμ. 7.30-9.30 / **Ο Κιρίκου και η μάγισσα** Σαβ. 5.00, Κυρ. 7.00 / **Κυριακάτικα απογεύματα** 4.00
Ο κόσμος της Σοφίας

ΦΟΙΒΟΣ RENAULT - RELEX Εθν. Αντιστάσεως 1, Περιστέρι, 210 5711.105
Σκοτεινό ποτάμι 5.50-8.20-11.00

Πειραιά

ΑΤΤΙΚΟΝ Δημοτικός Κιν/φος Πλ. Αγίου Κωνσταντίνου - Ηρώων Πολυτεχνείου, 210 4175.89. **P 20**

6.00-8.15-10.30, μαζί και η μικρού μήκους: **Μέλιω**

ΟΝΕΙΡΟ Δημοτικός Κιν/φος Πειραιώς 125 & Χρ. Σμύρνης, Αγ. Ιωάννης Ρέντης, 210 4833.453
Να μ' αγαπάς 8.10-10.15 / **Σούπα πάπιας** 6.45

ΖΕΑ Πασαλιμάνι, 210 4521.388
21 γραμμάρι 6.00-8.15-10.30

ΚΑΣΤΕΛΑ Παπ/στασίου 44 & Β. Παύλου, 210 4226.908, 4120.800
Big Fish-Απίθανες ιστορίες 8.00-10.30 / **Ο αδερφός μου ο αρκούδης** 5.45 (μεταγλ.), Σαβ.-Δευτ. και 4.00 (μεταγλ.)

ΠΛΕΙΑΔΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤ.ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜ. ΚΟΥΡΥΔΑΛΛΟΥ Γρ. Λαμπράκη & Ταξιαρχών, 210 4970.475
Η πιάνα Παρ.-Κυρ. 8.00-10.00 / **Η νύχτα των σαλιμπαγκών** Τετ. 8.00-10.00

ΡΕΞ Δημοτικός κινηματογράφος, Αγ. Διονύσιος, 210 4626.484
Πολιτική κουζίνα 5.45 / **Ο τελευταίος Σαμουράι** 7.45-10.30

ΣΙΝΕΑΚ Δημοτικός Κιν/φος Πλ. Δημαρχείου, 210 4225.653 **Κάλλιο αργά παρά αργότερα** 5.10-7.50-10.30

ΧΑΪ ΛΑΪΦ Πλ. Δημαρχείου, 210 4120.524.
Σκοτεινό ποτάμι 5.00-7.45-10.30

Προαστίων

ΑΛΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ Ν. ΜΑΚΡΗΣ (Πρώην Βάση) Λεωφ. Μαραθώνος 196, Ν. Μάκρη, 22940 58981
Σύλβια Παρ.-Κυρ. 8.00-10.15, Δευτ.-Τετ. 9.00, Πεμ. 6.30 / **Κιν/κή λέσχη** Πεμ. 9.00 **Ταξίδι στα Κύθηρα**

ΑΡΤΕΜΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝ/ΦΟΣ Σολομού 18, Μαρκόπουλο 22990 23924 **Το ανθρώπινο στίγμα** 7.10-9.40

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ Αθανασίου Διάκου & Μπουμπουλίνας, τπλ. 210 5023.463, **Ελέφαντας** Παρ.-Κυρ. 7.30-10.00

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΜΕΛΙΝΑ Λεωφόρος Φυλής 165, Καματερό, 210 2388.574
Αβύσθαχτη γοητεία 7.00-9.30

ΣΙΣΣΥ 2 (Πρώην ΑΛΙΚΗ) Λ.. Μαραθώνος 77, Νέα Μάκρη, 22940 99100
Το χαμόγελο της Μόνα Λίζα Παρ.-Κυρ. 6.15-8.15-10.30, από Δευτ. 8.15-10.30

ΡΑΦΗΝΑ ΣΙΝΕ ΠΑΝΟΡΑΜΑ (Λύκειο) Ραφήνα Τηλ. 22940-25439/26281 Dolby Surround
Ο τελευταίος Σαμουράι 6.15-9.00, από Δευτ. 8.30-•

Guillaume Canet
(Η παραλία)

Marion Cotillard
(Ταξί, The big fish)

Διασφραγισμένο με την υποστήριξη του προγράμματος MEDIA της Ευρωπαϊκής Ένωσης

3 in a box

Αγάπα με αν Τολμάς

του Yann Samuël

«Ένα παιχνίδι πιο συναρπαστικό απ' τη ζωή.
Ένας έρωτας πιο δυνατός απ' το χρόνο»

«Όποιος αγαπάει ...βασανίζει. The best εναέρια γλυκόπικρη κομεντί».
Δ. Δανίκας, ΤΑ ΝΕΑ

«Η Amelί συναντά το Trainspotting σε μια εξαιρετικά γοργή και ευφάνταστη ερωτική ιστορία».
Ι. Ζουμπουλάκης, ΤΟ ΒΗΜΑ

χορηγός

χορηγοί επικοινωνίας

Το soundtrack κυκλοφορεί από την

διανομή

συνεχίζεται για 3η εβδομάδα

ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΓΙΑ
OSCAR ΠΡΩΤΟΤΥΠΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ
ΤΙΜ ΜΠΑΡΤΟΝ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΟΣΟ ΚΑΙ Η ΙΔΙΑ Η ΖΩΗ

BIG FISH

ΒΑΣΙΛΕΜΕΝΟ ΣΤΗ ΝΟΥΒΕΛΛΑ ΤΟΥ
ΝΤΑΝΙΕΛ ΓΟΥΛΛΕΣ

Α ΠΙΘΑΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΣΕ ΣΕΝΑΡΙΟ ΤΟΥ
ΤΖΟΝ ΟΓΚΑΣΤ

Το soundtrack της ταινίας κυκλοφορεί από τη Sony Music

ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

www.proopti.gr

Editing: GEORGIA SKAMAGA

ART

“SOCIAL, INTELECTUAR Y CHIC...” Three Cuban artists, Choco, Diago and Mendive, whose work bears the distinct qualities of their homeland and who also “truly” define the essence of contemporary art are here to initiate you into their seductive culture. **To Ergostasio (The Factory)**, Athens School of Fine Arts, 256 Pireos Av., Rentis, opening on 25/02, until 15/03

COSTAS SPYRIOUNIS Studying his art at the side of great master Giannis Tsarouchis, and experimenting with many different art trends, the artist shows mature, emotional and realistic clarity that fascinates the eye and exhilarates the imagination. His new work, exhibited at The Tsitouras Collection, could be the beginning of a new phase in the artist’s career; a thematic unit completely different from previous ones. Architectural details, facades of houses, the complete absence of the human figure and a strong depth of perspective. Moody backgrounds, cloudy skies, spaces of abstraction, painting that could represent landscapes of the soul. **The Tsitouras Collection**, 80 Solonos Str., 210 3622.326

CONSTANTINOS KAKANIAS “Athens 2004: The Skiing Triumph”. The notorious Ms. Tependris is back, with a sporty outfit this time, but with the same sense of mordant humor. Constantinos Kakaniyas makes his own artistic contribution to the Olympic spirit, getting his heroine involved in new “adventures”. This new work was initially

COSTAS SPYRIOUNIS, 2001

the subject of an album that the artist is about to publish. You now have the chance to see it in real-life size at **Ellinikos Kosmos, Building 7**, 254 Pireos Str., Tavros, Idryma Mizonos Ellinismou, 210 4835.300, opening on 19/02, runs until 19/04

CLUBS / MUSIC

BEST RADIO PARTY The city’s favorite radio station and the “Best” radio producers ever, invite you to a party you should not miss. M. Lamar, Sp. Pagiatakis & Cl. Fydanidou leave the studios and enter the party zone of Danza, promising a radio-bomb night.

Danza, Aristophanous & Katsigianni Str., Psyrii, 210 3317.105-6, on 19/02

MISFITS The legendary metal group that once played punk-rock, returns to the scene of its last year’s triumphant live concert. Support by Captain Sensible.

Rodon, 24 Marni Str., 210 5247.427, 25 euros entrance
ONE HAPPY CLOUD Deep jazzy funky selections by d.j. Niko Diamantopoulos in the city’s prettiest and happiest red cloud. **One Happy Cloud**, 12 Aristophanous Str., Psyrii, 210 3222.256, on 21/02

UP NORTH How about taking a trip to the north? After all, Monday is a holiday. **Sachi Dance Festival 2004** sounds like a great idea for the weekend. Thessaloniki proudly presents Benny Benassi, Deep-Dive-Corp., Four Play and Atmos for a three-day dance festival that starts on Friday the 20th and runs until the 22nd of February. Save your energy and... hit the road!

PARTIES

THE THREE-DAY CARNIVAL PARTIES CHRONICLE Enzo de Cuba multi-space is getting all dressed up with the colors of the Carnival and for three days puts us into the spirit of the masquerade dogma. **Enzo de Cuba**, 70 Agias Paraskevis Str., Boumazi, 210 5782.610, on 20-21 and 23/02

ROMAN ORGIES Be the Emperor and enter the “Roman Palace”. Special projections, carnival d.j. set, shows and a gigantic barbecued piglet for all! **Free2Go Club22**, 22 Vouliagmenis Str., 210 9249.814, on 22/02

“SEX” MASKED BALL Alkis from the Factory, organizes his very own special party: a crazy masked ball. **Playback Club by Pierros**, 11 Aristophanous Str., Psyrii, on 22/02

IT’S A PARTY Find a costume or just a mask and tune into the carnival vibes of the night. **Epi Kolono**, 12 Nafliou Str., Kolonos, 210 5138.067, not before midnight at the foyer

CYBERDYKES PARTY The best disguise will leave with a prize. At the Dry Room, d.j. Lina supports your daring attitude with drum ‘n’ bass sessions. **Mad Polystage**, Persefonis & 12 Dekeleon Str., Gazi, 210 3454.604, on 20/02

DANCE WITH THE VAMPIRES Mistress Apollonia B hosts the Vampire Ball at Bossa Nostra. Alex PM and Phatjak select the music. At **Bossa**, 11 Sarri & 9 R. Palamidou Str., Psyrii, 210 3238.970, on 21/02

ASTERIX & OVELIX NIGHTS You might fancy this one! Gaulic cuisine and plenty of gaulic beer. **Sabanca**, 17 Eforionos & Agiou Spyridonos Str., Pagrati, 210 7019.291, on 20 and 21/02

WARNING! CHANGE OF DATE Yes, we know. It was a terribly cold “white” weekend, so we couldn’t make it to the Barfly party. However, our hostess Faye Orfanou has changed the date, so our little -get to know you better- gathering will be in Barfly on 26/02, Thursday, hoping that mother nature won’t stand in our way this time! We will be looking forward to seeing you all, talk about our “photo” exhibition, have fun, dance, socialize, make new friends, be inspired. **Barfly**, 34 Voutadon Str., Gazi, 210 3460.347

96.9
ROCK FM παρουσιάζει
 www.rockfm.gr
 τη συλλογή της Χρονιάς

re-play II
 15 ROCK CLASSICS FOR THE GALACTIC GENERATION

FEATURING
 LTJ XPERIENCE - AND I LOVE HIM (REMIX) - THE BEATLES
 CELLAR 55 - WITH OR WITHOUT YOU - U2
 SOSSOR SISTERS - COMFORTABLY NUMB (ATOC DUB REMIX) - PINK FLOYD
 THE BACKLASH - MAGNIFICENT 7 (D-COUNCIL ELECTROCHIC RADIO EDIT) - THE CLASH
 EMILIE SIMON - I WANNA BE YOUR DOG - IGGY & THE STOOGES
 EMER KENNY - GOLDEN BROWN (JUNIOR VASQUEZ REMIX - RADIO EDIT) - THE STRANGLERS
 BAUCHKLANG - ROXANNE - THE POLICE
 KAYCEE - LOVE WILL TEAR US APART - JOY DIVISION
 TUBE - TECH - THE END (VANGUARD REMIX) - THE DOORS
 SENIOR COCONUT - SMOKE ON THE WATER (ORIGINAL ENGLISH VERSION) - DEEP PURPLE
 WALDECK - I TALK TO THE WIND (BOB LOCO'S ORPHEUS UPTOWN MIX) - KING CRIMSON
 AND MORE...

OUT NOW BY
erosmusic **ROCK FM**

SACHI
DANCE FESTIVAL 2004
 February
 PROMO MANAGER: FICHTOUL KANZANLIS
 hartziapost@tari.gr

Benny Benassi Saturday 21
 looking to
 home of DMC HELLAS

Atmos Sunday 22

Deep-Dive Corp. Sunday 22

FourPlay Friday 20

Red Bull
 ENERGY DRINK

ATHENS VOICE **ZOC**

25, aggelaki str., thessaloniki, 2110.222122
 www.sachi.gr
 today entrance with a drink: 10 euro / Saturday entrance with a drink: 15 euro
 Sunday entrance with a drink: 20 euro / people on the ground that must arrive before 00:30

Ιστορίες επιβίωσης στην Κατοχή

ΑΘΗΝΑ ΓΕΜΑΤΗ ΤΡΟΜΟ

Της ΜΑΡΙΑΣ-ΘΑΛΕΙΑΣ ΚΑΡΡΑ

«**ΚΡΥΜΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ**»

Μια έκθεση του Εβραϊκού Μουσείου Ελλάδος, Νίκης 39, 210 3225.582
Μέχρι τις 29/9

«**CHESED/DIEN**»

Marc Bijl
The Breeder Projects, Ευμορφοπούλου 6, Ψυρρή, 210 3317.527-8
Μέχρι τις 21/2

Μαύρα μάτια απόμακρα σε κοιτάζουν διαπεραστικά. Στο Εβραϊκό Μουσείο παρουσιάζεται η έκθεση «**Κρυμμένα παιδιά στην Ελλάδα της Κατοχής**». Προπολεμικές φωτογραφίες εβραϊκών οικογενειών εκτίθενται δίπλα δίπλα με προσωπικές αφηγήσεις, ιστορίες επιβίωσης στην Κατοχή: πού και πώς κρύφτηκαν από την Γκεστάπο στη Θεσσαλονίκη, στα Γιάννενα αλλά προπάντων στην Αθήνα. Ολόκληρες οικογένειες φωτογραφίζονται, κάποιες ντυμένες με τα καλά τους, άλλες ανέμελες στους δρόμους, στα σπίτια τους, μέχρι και πλατσουρίζοντας στην ποίνα. Εικόνες οικείες, χαράς και ξενοιασιάς, σμίγουν με τις αντιφατικές και εξίσου γνώριμες τραγικές ιστορίες ενός άγνωστου τότε ακόμα μέλλοντος. Δύσκολη υπόθεση να ξαναγυρνάς στην Κατοχή. Την ιστορία την ξέρουμε καλά, είναι χιλιοεπιωμένη, ταυτόχρονα όμως είναι και πολύ νωπή.

Η Ντόνα Λίλιαν-Καπόν ποζάρει με όλη την οικογένειά της. Ντυμένη στα άσπρα, με έναν υπερβολικά μεγάλο άσπρο φιόγκο στα μαλλιά, χαμογελάει, το δεξί της δόντι λείπει. Η ίδια δεν θυμάται πολλά από την εισβολή. Αλλά θυμάται τις ψεύτικες ταυτότητες με χριστιανικά ονόματα, τη βραδινή φυγή κάτω από τον μουσαμά μιας καρτότσας, το δωμάτιο του ισογείου ενός νεοκλασικού στην οδό Αλκμάνος στα Ιλίσια. Αλλά θυμάται κυρίως τον καιρό που πέρασε η οικογένειά της κλεισμένη στην οδό Λυσικράτους 12 στην Πλά-

Ο Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ

κα. Μόνο το βράδυ κυκλοφορούσαν, πήγαιναν τη νύχτα περίπατο στους Στύλους του Ολυμπίου Διός – παράνομες διαδρομές στην πόλη, σε μια Αθήνα αλλιώςτικη, γεμάτη τρόμο αλλά και πιθανούς κρυψώνες. Ο Μωυσής Κωνσταντίνης με την οικογένειά του μπροστά από ένα καράβι στον Πειραιά. Κρύφτηκαν το 1943 στο σπίτι ενός φίλου του πατέρα του στη Ν. Σμύρνη, 4 άτομα σε ένα δωμάτιο, μετά στην οδό Προμηθέως, τέρμα Αχαρνών, ύστερα στον Πειραιά και μετά στο Γαλάτσι, στις παρυφές της τότε Αθήνας. Ένας χρόνος πέρασε μέχρι να φύγουν οι Γερμανοί κι εκείνοι να γυρίσουν σπίτι τους. Ν. Σμύρνη, Πειραιάς, οδός Προμηθέως στο τέρμα Αχαρνών, Φιλοθέη, Γαλάτσι – τι έκρυβε μια πόλη και τελικά τι κρύβει; Η έκθεση

διηγείται μια Αθήνα γεμάτη υπόγειες διαδρομές για ανθρώπους με ψεύτικες ταυτότητες. Πόλη ανάγλυφη, τρισδιάστατη, κρύβει τους ανθρώπους της που πρέπει να περάσουν απαρατήρητοι. Πόλη-κρυψώνας. Η Ροζίνα Ρούλα θυμάται την απομόνωση στο σπίτι που έμενε: «Ανεβαίναμε στην ταράτσα της Τσιμισκή 113 και παίζαμε το βαπόρι. Σκαρφαλωμένοι σε ένα πεζούλι, το φανταζόμαστε καράβι και σαλπάρουμε για μέρη μακρινά, θάλασσες και πελάγη, για χώρες ελεύθερες χωρίς κατακτιτές». Το αθώο παιχνίδι μετατρέπεται σε κάτι εφιαλτικό και το εφιαλτικό σε αθώο. Η έκθεση χρησιμοποιεί ένα σύγχρονο εικαστικό λεξιλόγιο, με έμφαση στην έρευνα, λιγότερο για να αποσαφηνίσει με ακρίβεια ιστορικά γεγονότα και περισσότερο για να αναπτύξει εικαστικά και συναισθηματικά την αίσθηση της απώλειας τονίζοντας τον ρόλο της μνήμης. Επικρατεί μια περίεργη αισθητικότητα, κοιτάζεις απολαυστικά, με επιπολαιότητα, θα έλεγες, τις φωτογραφίες μέχρι τη στιγμή που θα αναγκαστείς να θυμηθείς. Τότε εισβάλλει μέσα σου η βίαιη πραγματικότητα. Αναρωτιέσαι τότε, και ύστερα; Τι απέγιναν; Πώς μοιάζουν τώρα; Μάταια. Η έκθεση δεν εκπληρώνει την επιθυμία μας για ένα τέλος. Είναι κοινός τόπος ότι οι φωτογραφίες μετράνε το πέρασμα του χρόνου. Απαθανατίζουν στιγμές που πέρασαν και φύγανε – τις ανακαλείς νοσταλγικά αλλά και με οδύνη όταν αντικρίζεις εικόνες στις οποίες αναγνωρίζεις τη ρήξη και το κενό.

» Είναι ωραία η έκθεση «**Chesed/Dien**» (Οικτος/Δύναμη) του νέου Ολλανδού καλλιτέχνη **Marc Bijl** που παρουσιάζεται στο Breeder Projects. Πολιτικοποιημένος αλλά με στυλ, σχολιάζει το κατεστημένο και την πηγή των πολιτιστικών και πολιτικών ταυτοτήτων και συμβόλων με μια ψιλο-πανκ αισθητική. Σε καλωσορίζει η άσπρη εγκατάσταση «**The Good Army Relics**», με ένα ψεύτικο Καλάσι-

κοφ και πολεμικά ρούχα που θα μπορούσαν να ήταν της τελευταίας σεζόν στο Zara, στρωμένα πάνω σε ένα τραπέζι. Όλα είναι βαμμένα άσπρα – καμουφλαρισμένα στο χρώμα του λευκού κύβου της γκαλερί. Ο χώρος όμως τα μετατρέπει από αντικείμενα φορτισμένα με φόβο και παράνοια σε μονοδιάστατα αξεσουάρ. Ένα πανό κρέμεται στα αριστερά. Σαν τα μπότο που γράφουν τα παιδιά πάνω από το κρεβάτι τους ως ιδεολογία και αρχές ζωής. Στο «**Socrates vs Springsteen**» ο Bijl καταγράφει ένα φανταστικό διάλογο μεταξύ του Σωκράτη και του Μπρους Σπρίνγκστιν, τα λόγια του δεύτερου γραμμένα σαν γκράφιτι – επανάσταση εναντίον του συντηρητισμού ή μια ειρωνική απάντηση στις πολλές αναπάντητες ερωτήσεις; Κορυφαίο έργο το «**Dark Symbolism**», ένα γλυπτό-αετός, σύμβολο της Αμερικής, βουτηγμένο σε μαύρη γυαλιστερή μπογιά που ξεχειλίζει στο πάτωμα γύρω του. Αντί να μας κοιτάζει υπεροπτικά από ψηλά, κάθεται κάμω κοιτάζοντας πλαγίως, σχεδόν με ντροπή. Ο Bijl παρουσιάζει το σύμβολο της Αμερικής να στάζει πόνο. Ίσως μια μέρα να είναι και αυτό απλώς ένα κομμάτι παραπεταμένο κιτς που θα έχει αξία μόνο για τους συλλέκτες. Το βίντεο «**In Search of the Suspicious**» καταγράφει με χιούμορ την κατάσταση φόβου που επικρατεί στη μετά την 11η Σεπτεμβρίου εποχή. Ο Bijl έστησε στο μετρό στη Γερμανία ένα σύστημα ελέγχου επιβατών όπως αυτά που υπάρχουν στα αεροδρόμια, με φόντο τα γνωστά πανό του με τη λέξη «**Ασφάλεια**». Ο καλλιτέχνης το χρησιμοποιεί ως πρόφαση για να σταματήσει τους ανυποψίαστους περαστικούς και να τους αναγκάσει να υποστούν σουρεαλιστικούς ελέγχους, θυμίζοντας τηλεοπτική φάρσα. Γδύνονται, ανοίγουν τις τσάντες τους – υπακούουν και υποκύπτουν σαν καλοί πολίτες. Μετατρέπονται από θύματα φόβου σε θύματα ενός ροκ ρομαντικού νέου και αρκετά ανατρεπτικού καλλιτέχνη. ▢

ΡΟΚ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Του ΑΛΕΞΗ ΣΤΑΜΑΤΗ

«**THE BEATLES - HERE, THERE AND EVERYWHERE**»
«**THE CLASH - THE ONLY BAND THAT MATTERS**»

Της Χίλντας Παπαδημητρίου
Εκδόσεις Απόπειρα

Μέσα από δυο μικρά βιβλία εξαιρετικής αισθητικής η Χίλντα Παπαδημητρίου μας εξιστορεί την πορεία δυο μεγάλων συγκροτημάτων της ποπ και της ροκ μουσικής που κυριάρχησαν στον χώρο για μια εικοσαετία. Εν αρχή ην οι Beatles, συνώνυμο της σύγχρονης ποπ μουσικής για μια ολόκληρη γενιά. Πα-

ρακολουθούμε την εξελιχτή τους βήμα βήμα: από τη συνάντησή του 17χρονου Τζον Λένον με τον 15χρονο Πολ ΜακΚάρτνεϊ σε μια συναυλία του συγκροτήματος του πρώτου στο Λίβερπουλ, την προσθήκη του Χάρισον, του Ρίνγκο, την εποχή που έπαιζαν σε κλαμπ στο Αμβούργο, τη γνωριμία τους με τον μάτζερ Μπράιαν Έπσταϊν, και περνώντας διαδοχικά στον πρώτο τους δίσκο, στην beatlemania που σά-

ρωσε τον πλανήτη, στις ταινίες με τον Ρίτσαρντ Λέστερ, στους πειραματισμούς με τις ουσίες, στην ψυχεδελική περίοδο, ως την κορυφή του «**Sgt Pepper's**» και την τελική διάλυση. Μαγικές στιγμές, εσωτερικές συγκρούσεις, στο επίκεντρο μιας τρομερής εποχής που απείλησε ότι θα αλλάξει τον κόσμο. Τέσσερα (έστω τρία) άπιστευτα ταλέντα που η τύχη τα έφερε κοντά και ευτυχώς διέψευσαν την περίφημη ατάκα που είχε πει η Μίμι, θεία του Λένον, στη μητέρα του Χάρισον: «**Θα είχαμε όλοι ζήσει μια ήσυχη ζωή αν δεν τους ενθάρρυνες!**» Αν οι Beatles ήταν οι fab four της ποπ, οι Clash ήταν «**the wild bunch**», η άγρια συμμορία του ροκ (δεν είναι τυχαίος ο στίχος τους «**rhony beatlemania**»). Όταν τον Φεβρουάριο του '77 το συγκρότημα ηχογραφούσε το περίφημο «**White Riot**» (σύνθεση του αρχηγού τους Τζο Στράμερ που χάθηκε πρόσφατα), κάτι άλλαζε στην ιστορία

του ροκ. Το πανκ από μηδενιστικό κίνημα άρνησης των πάντων έβρισκε την αυθεντικότητα και την αιτία του σε ένα σκληρό επαναστατικό ήχο που μας έδωσε μέσα σε 7-8 χρόνια ένα σωρό αριστουργήματα. Ο Στράμερ έλεγε «**Είμαστε κατά της άνοιγας**» και οι Clash ήταν «**the only band that matters**». Το συγκρότημα βούτηξε βαθιά στις ρίζες του rock 'n' roll μολιάζοντάς το με την παράδοση του ska και τροφοδοτώντας το αμάγαλα με στίχους που έσπαγαν κόκαλα: «**The ice age is coming, the sun is zooming in / meltdown expected the wheat is growing thin / engines stop running but I have no fear / 'cos London is drowning and I live by the river**». Προχώρησαν το ροκ μιλία μπροστά και κήκαν χωρίς ποτέ να σβήσουν. It's better to burn out, than to fade away, όπως έλεγε και ο πατριάρχης Νιλ Γιανγκ, κάτι που ο σερ Πολ (ΜακΚάρτνεϊ) μάλλον δεν το έλαβε υπόψη του. ●

BIBΛΙΟ

Από το παρελθόν δεν ξεφεύγεις, ούτε από τη θλίψη

Η ΚΟΛΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

Του ΗΛΙΑ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ

«ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΠΟΤΑΜΙ»

Σκηνοθεσία: Κλιντ Ίστυουντ
Σενάριο: Μπράιαν Χέλγκελαντ
Παίζουν: Σον Πεν, Τιμ Ρόμπινς, Κέβιν Μπέικον

Ένας καουμπόης με τη σκιά του Σοφοκλή και του Ευριπίδη ζητά το δικό του μέσα από τις ενοχές μιας κοινωνίας που γονατίζει υπό το φόβητρο του καθολικισμού στην προασιακή Βοστώνη; Μεγάλο θράσος το έχει ο Κλιντ Ίστυουντ, αλλά κάπως έτσι καταφέρνει να υπογράψει το ωριμότερο έργο της καριέρας του! Δίχως την παρουσία του μπροστά από τον φακό, ο 73χρονος αντι-θρύλος του Χόλιγουντ τα βάζει με πολλούς δαίμονες στο *Σκοτεινό ποτάμι* και κάπου θα πρέπει να αναγνωρίζει την ήττα του, ακόμη και αν στο τέλος καταφέρνει να σπκωθεί όρθιος, ανάμεσα στα ντροπιασμένα ζωντανά απομεινάρια των ηρώων του.

Ένας σύντομος πρόλογος μας υποψιάζει για το δράμα που βαραίνει αρχικά τα τρία κεντρικά πρόσωπα της ιστορίας. Ένα από αυτά, ο δεκάχρονος Ντέιβ, συλλαμβάνεται για βανδαλισμό από δύο υποτιθέμενους αστυνομικούς, που θα τον κακοποιήσουν σεξουαλικά για μερικές μέρες, μέχρι ο μικρός να βρει τη δύναμη να αποδράσει. Οι δύο φίλοι του που δεν μπήκαν στο αμάξι και γλίτωσαν από τον εφιάλτη δεν συνειδητοποιούν ως πότε θα κουβαλάνε μέσα τους τη φρίκη αυτής της σκέψης. Δυστυχώς, για το μυαλό και τη συνειδησή τους, ο Τζιμι και ο Σον ζουν σαν να ακολούθησαν τον Ντέιβ σ' εκείνη τη διαδρομή του. Και το ότι ζουν «υγιείς» δεν θα τους προσφέρει ποτέ τη σωτηρία της ψυχής...

25 χρόνια μετά, ο Τζιμι (Σον Πεν) είναι ο τιδιοκτήτης ενός μπακάλικου που φλερτάρει με την ιδέα να παριστάνει τον Κορλεόνη στη γειτονιά, μέχρι τη στιγμή που η μεγάλη του κόρη βρίσκεται δολοφονημένη. Ο Σον, μπάτσος στο επάγγελμα πια, είναι υπεύθυνος των ερευνών για το έγκλημα, με υπ' αριθμόν ένα ύποπτο τον Ντέιβ! Ο τελευταίος δεν έχει και το καλύτερο άλλοθι, καθώς είδε το θύμα λίγο προτού πεθάνει, και γύρισε στη γυναικούλα του πνιγμένος στο αίμα, αραδιάζοντας μια μη αληθοφανή ιστορία επίθεσης διαρρήκτη. Η οργή του πατέρα θα πνίξει τη λογική, και το ένστικτο του vigilante θα ισοπεδώσει τα πάντα στο πέρασμά του, μέχρι να δικαιωθεί... ποιος άραγε;

Με βάση ένα μπεστ σέλερ αστυνομικό μυθιστόρημα του Ντένις Λεξέιν, ο Ίστυουντ πλάθει έναν κόσμο που μοιάζει να είναι βγαλμένος από αρχαία τραγωδία, με ήρωες των οποίων οι πράξεις οδηγούν σε ολέ-

ΣΟΝ ΠΕΝ: ΟΛΟ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ

θριες συνέπειες, με το κακό να σκεπάζει με σκοτάδι οτιδήποτε ορατό ή μυστικό. Σε μια πόλη όπου η ανία ξεζουμίζει τους πολίτες σαν βαμπίρ, ίδια με αυτά που απολαμβάνει ο Ντέιβ τις νύχτες στην τηλεόραση κρυμμένος σαν φοβισμένη νυχτερίδα στο σκοτάδι. Ως η πιο τραγική φιγούρα του φιλμ, ο Ντέιβ είναι ένας απέθαντος με μορφή γήινη, ένα ενήλιο κορμί που μέσα του συρρικνώνει διαρκώς τα παιδικά του τραύματα μπας και κάποτε γίνει ξανά άνθρωπος. Αλλά άνθρωπος σαν κι αυτούς; Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα...

Τα θέματα του Ίστυουντ είναι ο θεσμός της οικογένειας και οι δεσμοί των μελών της ύστερα από ένα τρομακτικό συμβάν, η ανικανότητα να ξεφύγεις από το παρελθόν σου και το αδιέξοδο ενός αύριο δίχως συγχώρεση. Καλά όλα αυτά ως πρόθεση, όμως η ταινία σκαλώνει δομικά στα ση-

μεία, διχασμένη ανάμεσα στο ψυχογράφημα και το ντετεκτιβιστικό θρίλερ. Η πρώτη ταινία αφορά στο πώς θα λυθεί το μυστήριο της δολοφονίας της κόρης του Τζιμι και είναι η πιο τυπική και προβληματική αφηγηματικά. Να φταίει η σεναριακή διασκευή του Χέλγκελαντ για τα κενά στην πλοκή ή τις απότομες, βεβαιωμένες αποπειρες να συναρμολογηθεί το παζλ, οδηγώντας εκβιαστικά προς την κλιμάκωση του φινάλε; Ίσως γιατί αυτός που το σώζει δεν είναι ο σεναριογράφος, αλλά η σκηνοθεσία του Ίστυουντ και ένα αβανταδόρικο παράλληλο μοντάζ που ολοκληρώνει την τραγωδία. Η δεύτερη ταινία είναι ένα ψυχολογικό δράμα κατεστραμμένων ηρώων που πρέπει να περάσουν μέσα από την Κόλαση για να βρουν ξανά την ψυχική τους γαλήνη, έστω και αν ο Ίστυουντ δεν έχει σκοπό να τους εξιλεώσει από τις πράξεις

τους, αφήνοντάς τους να κρατάνε για πάντα σ' αυτή τη ζωή τον ρόλο του μάρτυρα. Αν προσθέσουμε το ζήτημα της αυτοδικίας και απομονώσουμε τον χαρακτήρα «με ειδικές ανάγκες» (εκείνον του Ντέιβ δηλαδή), η ταινία μετατρέπεται σε ένα τέρας με πολλαπλές προσωπικότητες που παλεύουν μεταξύ τους για να βγουν στην επιφάνεια. Και επειδή αυτή η επιφάνεια καταλήγει πάντοτε στο σκοτάδι, κάπως μας ξεγελάει ο Ίστυουντ και τη βγάζει καθαρή, ίσως γιατί έχει με το μέρος του ένα καστ που κόβει την ανάσα μπροστά στον φακό.

Ίσως όχι καλύτερος από την ερμηνεία του στα *21 γραμμάρια*, ο Πεν είναι πάντοτε ένας ηθοποιός με αρχίδια, που παίρνει πάνω του όλο το βάρος του ήρωα τον οποίο υποδύεται, και αναπνέει με άλλη ταυτότητα τις χαρές και το δράμα του. Λίγο παρατραβηγμένος με την προφορά του αλλά εξαιρετικός ακόμη και με το σώμα του, ο Ρόμπινς δίνει ανταγωνιστικό ρεσιτάλ, δίπλα στον χαμηλωμένων τόνων Μπέικον. Από τις γυναίκες, και η Μάρσια Γκέι Χάρντεν και η Λόρα Λίνεϊ έχουν τις ευκαιρίες να πείσουν ότι πρόκειται για μεγάλα ταλέντα.

Στο τέλος της ταινίας οι χαρακτήρες λες και θέλουν να τραγουδήσουν το «είμαστε ακόμα ζωντανοί», ζητούν συγχώρεση αλλά εισπράττουν... το χειροκρότημα μέσω μιας μικρής τοπικής παρέλασης. Εκεί είναι που το *Σκοτεινό ποτάμι* αποκαλύπτει το πρόσωπο του αληθινού πρωταγωνιστή της ταινίας: είναι η ίδια η πόλη. Η ζωή όλων μας, που αγκαλιάζει με την ίδια αδιαφορία το καλό και το κακό, που αφομοιώνει την αθωότητα και την κτηνωδία, που αδυνατεί να επιφέρει την κάθαρση, βυθίζοντάς μας σε νευρώσεις παντοτινές και θλίψη που βαραίνει σαν κατάρα. Ύστερα από αυτή τη ζωή μπορεί να υπάρχει Κόλαση; Αμφιβάλλω... **A**

DVD

Underworld του Λεν Γουάιζμαν. Γυρίστηκε σαν ένα απλό b-μουβράκι τρόμου, αλλά το αποτέλεσμα είναι πολύ πιο αξιοπρεπές και διασκεδαστικό καθώς η πλοκή ξεδιπλώνει μια αιώνια βεντέτα ανάμεσα σε βρικόλακες και λυκάνθρωπους. Υπάρχει και μια σαιξπηρική υποπλοκή γύρω από το ζευγάρι των πρωταγωνιστών, κάμποσα ευρήματα και το σωστό goth στυλιζάρισμα για να ρίξετε το... ουρλιαχτό σας και εκτός Πανσελήνου! Η Κέιτ Μπέικινσεϊλ γίνεται μορφή-φετίχ μέσα από τη δερμάτινη γκαρνταρόμπα της. Η ελληνική έκδοση δύο δίσκων αποτελεί μικρή έκπληξη, με την προσεγμένη αισθητική, την οπτικοακουστική ποιότητα και κάμποσα extras από τα παρασκήνια της παραγωγής.

Μην ξεχάσετε να πατήσετε enter και στο σημάκι της εταιρείας στο δεύτερο δισκάκι. Θα βρείτε ένα σκασμό από trailers μελλοντικών κυκλοφοριών, κυρίως από ταινίες του είδους. (ODEON)

Love Liza του Τοντ Λουίζο. Ύστερα από την ανεξήγητη αυτοκτονία της συζύγου του, ο Γουίλσον βρίσκεται αντιμέτωπος με μια τελευταία επιστολή που του άφησε εκείνη. Ανήμπορος μπροστά στις λέξεις, στις αλήθειες και στην ίδια τη ζωή, εθίζεται στο να εισπνέει αναθυμιάσεις καυσίμων και χάνει κάθε είδους προσανατολισμό. Απόλυτα συγκλονιστικός ο Φίλιπ Σίμουρ Χόφμαν, σε μια πρωτότυπη σπουδή θλίψης που παρατηρεί με ψυχρότητα και κυνισμό την ανθρώπινη συμπεριφορά. Αν είστε ηθοποιός ή νομίζετε ότι έχετε τέτοιες φιλο-

δοξίες, δείτε τι θα πει βάρος ερμηνείας που μπορεί να σηκώνει ένα φιλμ ολόκληρο! (AV)

The Safety of Objects της Ρόουζ Τρος. Μια από εκείνες τις ταινίες που έχουν ατυχώς κατάληξη από την ελληνική διανομή, βγαίνοντας... straight to video, όπως λέγαμε παλιά. Κοινωνικό ψηφιδωτό της ζωής στα suburbs μέσα από τις ιστορίες τεσσάρων οικογενειών, με μια ματιά που θυμίζει περισσότερο τα *Στιγμιότυπα* του Άλτμαν παρά το διαβρωτικό χιούμορ του *American beauty*. Μέγα ατού της ταινίας το θαυμάσιο καστ, που περιλαμβάνει από Γκλεν Κλόουζ και Πατρίσια Κλάρκσον μέχρι Τζόσουα Τζάκσον, Τίμοθι Όλφμαν και Ντέρμοτ Μαλρόνεϊ. Αναζητήστε το με τον αδέξιο ελληνικό τίτλο *Αληθινές προσωπικές σχέσεις*. (ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ) ●

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ
ΜΕΛ ΓΚΙΜΠΣΟΝ

ΤΑ
ΠΑΘΗ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
THE PASSION OF THE CHRIST

ΤΖΙΜ
ΚΑΒΙΖΕΛ

www.odeon.gr

το soundtrack της ταινίας
κυκλοφορεί από τη Sony Music

www.thepassionofthechrist.com

ΑΠΟ 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

4 ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ
ΓΙΑ ΟΣΚΑΡ

ΤΑΙΝΙΑΣ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ (Σοφία Κόπολα)

ΣΕΝΑΡΙΟΥ (Σοφία Κόπολα)

Α' ΑΝΔΡΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ (Μπιλ Μάρει)

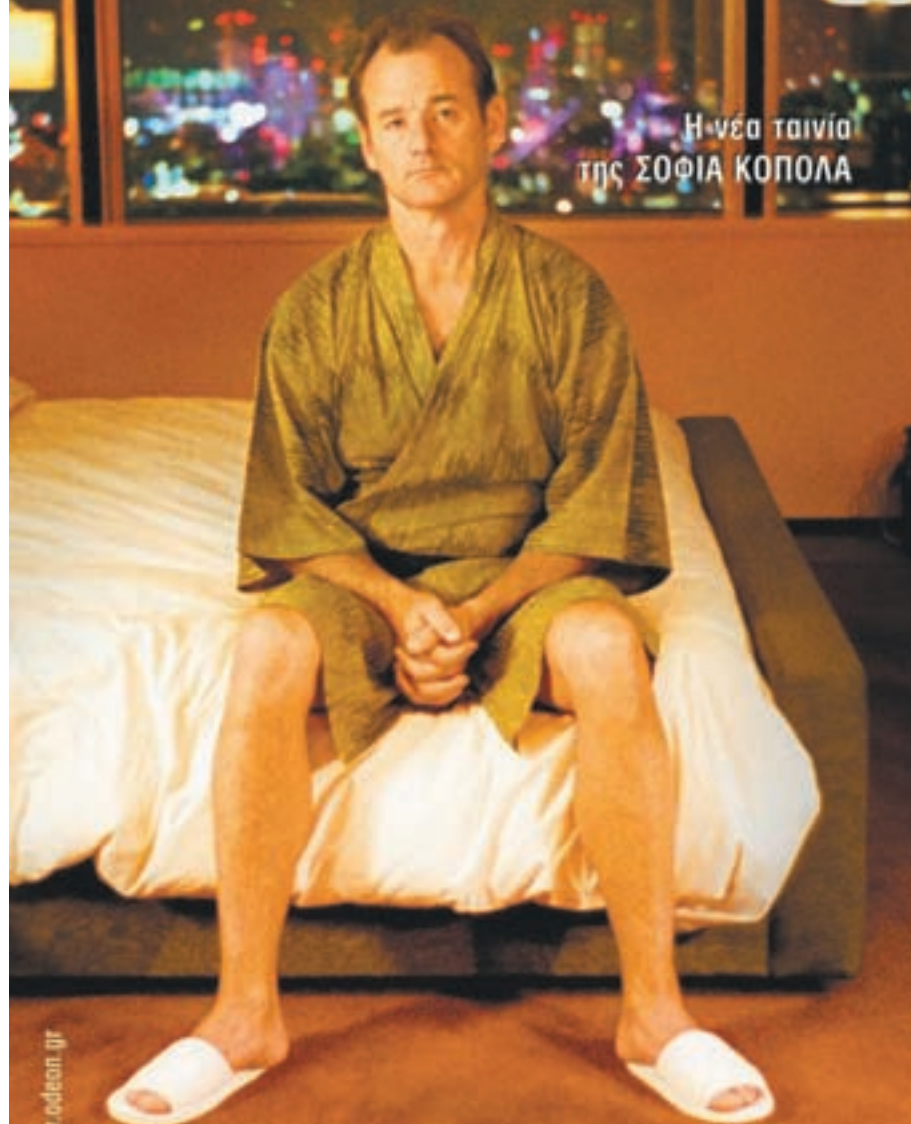
3 ΧΡΥΣΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ

ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ - ΚΩΜΩΔΙΑ

ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΣΕΝΑΡΙΟΥ

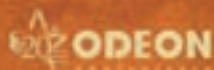
ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ Α' ΚΩΜΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ

Χαμένοι
Στη
Μετάφραση
LOST IN TRANSLATION

Η νέα ταινία
της ΣΟΦΙΑ ΚΟΠΟΛΑ

www.odeon.gr

Η καλύτερη ταινία της χρονιάς
επιστρέφει στις αίθουσες

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ Ή ΟΧΙ, Η ΑΤΖΑΝΙ ΣΥΓΚΛΟΝΙΖΕΙ

ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ

Μερικές φορές απορώ για το πώς οι ξένοι μπορούν να χειριστούν καλύτερα από τους δικούς μας τα σύμβολα μιας αρχαιοελληνικής τραγωδίας. Την περασμένη εβδομάδα, βλέποντας το **Λιβάδι που δακρύζει (**)** του Θόδωρου Αγγελόπουλου, ο Χορός του Γιώργου Αρμένη και των υπόλοιπων μουζικάντηδων με πήγε πίσω στο 1985 και σ' εκείνη τη μαραθώνια παράσταση της Ορέστειας από τον Πέτερ Στάν. Όσοι ήταν στα νταμάρια της Πετρούπολης εκείνο το καλοκαίρι με καταλαβαίνουν... Αυτό είναι ένα ουσιαστικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο Αγγελόπουλος. Οι αναφορές του είναι πάντοτε σαφείς (να 'ναι καλά η αρχαιολογική ιστορία των Ατρείδων), θυμίζουν πράγματα που έχουμε ξαναδεί και, ακόμη χειρότερα, θυμίζουν τον ίδιο τον Αγγελόπουλο! Σχεδόν τριάντα χρόνια μετά, λοιπόν, η ετυμολογία είναι και πάλι η ίδια: ο *Θίασος* γίνεται μονάχα μια φορά... Όχι ότι το *Λιβάδι* δεν έχει αρετές. Από την αρχή συνειδητοποιείς ότι αφηγείται μια ιστορία, και το τοπίο, ως σήμα κατατεθέν, σου παίρνει την ανάσα παράλληλα με ανθρώπους που... μιλάνε! Για δύο ώρες βρίσκεσαι αντιμέτωπος με ρυθμούς προσοίους στον θεατή, απορροφάσαι από ό,τι πιο δημιουργικό έχει παραδώσει εδώ και δύο σχεδόν δεκαετίες και αναγνωρίζεις μεγαλείο ή και ευρήματα σε διάφορες στιγμές ανθολογίας (από τις πένθιμες σεκάνς του χωριού που «επιπλέει» μέχρι τον αποχαιρετισμό με το πλεκτό στο λιμάνι). Το έμπειρο μάτι θα διακρίνει «δάνεια» από τις δικές του *Μέρες του '36* και φυσικά τον *Θίασο* ή τα *Πέτρινα χρόνια* και το *Ρεμπέτικο*, μέχρι εκείνη την... κακιά την ώρα όπου το τρίωρο έρχεται να παλέψει με την αντοχή σου. Εκεί η ιστορία καπελώνεται από την Ιστορία (καταραμένη Εμφύλιε!), χάσματα στη δομή αφαιρούν από τους όποιους χαρακτήρες τη δραματουργική τους υπόσταση και, όταν η τραγωδία γίνεται ουρλιαχτό οδύνης στο φινάλε, περισσότερο τη χρεώνεις ως προσωπική νίκη στην Αλεξάνδρα Αϊδίνη (που σε συγκινεί) παρά στον «αυτεψ». Βγαίνοντας από την προβολή θυμήθηκα ότι ζω στο 2004. Και γερνάω. Ας συμβιβαστεί κάποτε και ο κύριος Αγγελόπουλος με αυτές τις ιδέες...

Δικαιωματικά, η καλύτερη ταινία της εβδομάδας μάς έρχεται από το 1981! Το *Μια γυναίκα δαιμονισμένη (****)* του Αντρέι Ζουλάφσκι ξεκίνησε σαν το καθημερινό φιλμ για μια προσωπική υπόθεση διαζυγίου, η σκέψη του οποίου θα πρέπει να σε ανατριχιάζει ως προς τα συναισθήματά του για την πρώην... Με φόντο το Τείχος του Βερολίνου και μέσα σ' ένα τοπίο ακατοίκητο, μια γυναίκα παρατάει τον άντρα της για «να σκεφτεί» όπως αποκαλύπτεται, έχει εραστή,

αλλά η συνέχεια είναι αρκετά πιο σουρεάλ από οτιδήποτε μπορείτε να φανταστείτε. Το μείγμα είναι ούτως ή άλλως παρανοϊκό, λες και ο Μπέργκμαν γύριζε το *Σκηνές από ένα γάμο* σαν ταινία τρόμου με έξτρα στοιχείο τη μετάλλαξη! Οι συμβολισμοί είναι εμφανείς για το... διχοτομημένο πρωταγωνιστικό ζευγάρι που σε όλη τη διάρκεια του φιλμ αναζητά ιδανικούς κλώνους του συντρόφου του σαν ψυχοθεραπευτική μέθοδο, καταλήγοντας στην κυριολεκτική γέννηση ενός τέρατος που αντιπροσωπεύει κάθε μορφής δεσμό (παιδί, εραστής, σύζυγος) για την ηρωίδα. Έργο πολυεπίπεδο, ενίοτε σοκαριστικό (ακόμη και σήμερα!), το *Μια γυναίκα δαιμονισμένη* είναι μια παράτολμη άσκηση ύφους που αδυνατεί να μπει σε καλούπια κατηγοριοποίησης και διατηρεί την αινιγματική του δύναμη, χάρη στην υστερική κινηματογράφηση αλλά και το παίξιμο της Ιζαμπέλ Ατζάνι, η βράβευση της οποίας προκάλεσε σκάνδαλο στο τότε Φεστιβάλ των Καννών. Θα έκανε το τέλειο double-feature με την *Αποστροφή* του Πολάνσκι!

Πιθανά αισθήματα αποστροφής μπορεί να προκαλέσει σ' εκείνους που εξύμνησαν το *Dogville* η δεύτερη ταινία του Λαρς Φον Τρίερ, *Epidemic (**)*, η οποία γυρίστηκε το 1987 αλλά προβάλλεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Δύο φίλοι που φλερτάρουν με την ιδέα να μοσχοπουλήσουν στα ξένα το τιτλοφορούμενο «Ο μπάτσος και η πόρνη» (!) σενάριό τους χάνουν τα πάντα από λάθος του υπολογιστή τους και κάθονται μπροστά στη γραφομηχανή χωρίς να θυμούνται από πού ν' αρχίσουν ξανά. Εν τέλει γράφουν ένα νέο σενάριο με θέμα μια μυστηριώδη επιδημία που καταλήγει να τους χτυπάει και στη ζωή! Ακραία «φάρσα» (πώς αλλιώς μπορείς να περιγράψεις αυτό το φινάλε με τον υπνωτιστή;) που σίγουρα διχάζει ή προκαλεί αρνητικά, το *Epidemic* αποτελεί φιλικό αξιοπερίεργο με κάποιες συμβολικές «μηνιχτές» για τον κόσμο του κινηματογράφου και το... νερό στο κρασί που πρέπει να ρίχνει ένας δημιουργός για να δει το όραμά του να πραγματοποιείται. Η ταινία μέσα στην ταινία γοητεύει, θυμίζοντας αισθητικά την πρόωμη περίοδο του Ντέιβιντ Λιντς, και σε ιντριγκάρει, αλλά θέλει γερή κράση για να το αντέξεις ως το τέλος...

Το σκηνικό της εβδομάδας ολοκληρώνεται με τα νεανικά *Grind* και *Κορίτσια από σπίτι* για ταχεία κατάναλωση πιτσιρικαρίας στα multiplex. Τουλάχιστον η παρουσία της Μπρίτανι Μέρφι κάνει το δεύτερο κάπως πιο αρεστό. Επίσης, υπενθυμίζουμε την «επανέκδοση» του πλέον υποψήφιου για τέσσερα Όσκαρ σε βασικές κατηγορίες *Χαμένοι στη μετάφραση* της Σοφίας Κόπολα, ένα από τα πιο λυρικά και βραδείας καύσης εσωτερικά έργα της σεζόν, που αξίζει να δει ακόμη περισσότερους κόσμος για να ανακαλύψει τι θα πει μίνιμαλ θρίαμβος στο σινεμά σήμερα. ●

Γυναικεία πάθη και ψυχροί υπολογισμοί

ΜΕ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΣΤΟ ΧΕΡΙ

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

«**MARIA ΣΤΙΟΥΑΡΤ**» του Φ. Σίλερ
 Σκηνοθεσία: Νίκος Μαστοράκης
 Σκηνικά: Εύα Μανιδάκη
 Κοστούμια: Γιάννης Μετζικόφ
 Παίζουν: Μπέτυ Αρβανίτη, Ρένη Πιττακή,
 Δημοσθένης Παπαδόπουλος, Γιάννης Ροζάκης,
 Νίκος Αρβανίτης, Μπάμπης Σαρηγιαννίδης,
 Αλ. Μυλωνάς
 Θέατρο Οδού Κεφαλληνίας, Κεφαλληνίας 16,
 Κυψέλη, 210 8838.727

Σ' ένα σκηνικό-αίθουσα δικαστηρίου θα αναμετρηθεί η Ελισάβετ με τη Μαρία Στιούαρτ.

Με δεσπόζουσα τη φράση «**Honny soit qui mal y pense**» στο σκηνικό, οι θεατές σε θέση ενόρκων παρακολουθούν μια πολιτική δίκη, μια φιλοσοφική θέση, τη σύγκρουση δύο γυναικών που υπερβαίνει τα τυπικά όρια της ιστορίας.

Το τέλος της βασίλισσας της Σκωτίας αποτελεί κοινό υλικό της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας. Από τα χαρακτηριστικά του ιστορικού προσώπου η λογοτεχνία του 16ου αιώνα προτιμά την πολιτική και θρησκευτική της εμμονή, την ακλόνητη θρησκευτική της πίστη, αποσιωπώντας σχεδόν τον ερωτισμό που πιθανώς την έχει οδηγήσει στη συζυγοκτονία.

Ο Σίλερ, μετά την πολυετή ενασχόλησή του με τον *Βαλενστάιν*, που ήταν η αποκορύφωση του ιστορικού δράματος, στρέφεται στη μελέτη του υλικού της δίκης της Μαρίας Στιούαρτ. Γράφει στον Γκαίτε: «Θα σας παρουσιάσω μερικά θέματα τραγωδίας. Η διάθεση και η ανάγκη με στρέφουν σε ένα υλικό ελεύθερα επινοημένο, όχι ιστορικό αλλά μόνο εμπάθεσ και ανθρώπινο, καθ' όσον τους στρατιώτες, τους ήρωες και τους ηγεμόνες τους έχω πια βαρεθεί ειλικρινά».

Μελετώντας τη δίκη της Μαρίας Στιούαρτ, διακρίνει τα τραγικά μοτίβα που τον ενδιαφέρουν θεωρώντας τα αντίξια της μεθόδου του Ευριπίδη, και αποφασίζει να αρχίσει να γράφει το έργο του αρχίζοντας με την καταδικαστική απόφαση. «Τελικά πιστεύω», γράφει, «πως από την ιστορία είναι καλύτερο να παίρνεις τη γενική κατάσταση, τον χρόνο και τα πρόσωπα και να επινοείς τα υπόλοιπα με ποιητική ελευθερία, έτσι δημιουργείται ένα ενδιαμέσο είδος υλικού που συνδυάζει τα προτερήματα του ιστορικού δράματος και του φανταστικού».

Απεικονίζει τον ηθικό θρίαμβο της Μαρίας, την πικρή διφορούμενη νίκη της Ελισάβετ, αναλύοντας την κατάσταση ενός κόσμου στον οποίο το ψυχικό μεγαλείο μπορεί να οδηγήσει στον θάνατο.

Ποιος είναι όμως ο λόγος που θα οδηγή-

ΡΕΝΗ ΠΙΤΤΑΚΗ - ΜΠΕΤΥ ΑΡΒΑΝΙΤΗ: ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΠΑΘΩΝ

σει ένα θεατή σήμερα να ενδιαφερθεί για αυτό το έργο; Σίγουρα ούτε η πολιτική σύγκρουση των οίκων της Αγγλίας και της Σκωτίας ούτε η θρησκευτική αντιπαράθεση της πίστης στον παπισμό –που την έχει ήδη απορρίψει ως νόθα κόρη του Ερρίκου του Δου και της Άννας Μπόλεϊν– Μαρίας με την προτεστάντισσα Ελισάβετ. Πιο ενδιαφέρουσα δείχνει να είναι η σύγκρουση των γυναικών και των ρόλων τους.

Η σύγκρουση ανάμεσα στον μεγάλο «πολιτικό άνδρα» Ελισάβετ και στην άκριτη πολιτικώς Μαρία είναι μια σύγκρουση παθών και ψυχρού υπολογισμού σε ένα περιβάλλον φιλοδοξίας, ιντριγκας και εγκλωβισμένων φιλόδοξων εραστών.

Η Μαρία Στιούαρτ του Σίλερ είναι μια γυναίκα με δαιμονική και καθόλου αφελή θηλυκότητα, υποκριτρία και ραδιούργα. Ακόμα και όταν παίρνει τον δρόμο του μαρτυρίου της, χρησιμοποιεί τη δύναμη της υποτιθέμενης μετάνοιας για να αναστρέψει την καταδικαστική απόφαση. Αυτή τη γοητεία επιχειρεί να ασκήσει και στην Ελισάβετ κατά τη μοιραία φανταστική συνάντησή τους. Δεν αισθάνεται και δεν προκαλεί καμιά τρυφερότητα, το πεπρωμένο της είναι να ανέβει μόνο θυελλώδη πάθη.

Έχοντας τη μετάφραση του Γιώργου Δεπάστα που ακολουθεί την κλασική ρητορική, μια μετάφραση πεζή, ρέουσα, ο Νίκος Μαστοράκης έκανε μια σκηνοθεσία με μέτρο, χωρίς υπερβολές αλλά και χωρίς εκπλήξεις.

Η **Ρένη Πιττακή** (Μαρία Στιούαρτ) προβάλλει έντονα το πρόσωπο της μετάνοιας μέσα στο άχρονο λευκό ή μαύρο φόρεμά της,

κρατώντας πάντα σφιχτά τον σταυρό της. Παρουσιάζει μια γυναίκα απρόσμενα σκληρή, χωρίς όμως να εμφανίσει κανένα από τα γοητευτικά σημάδια της ερωτικής της απληστίας. Καμιά υποψία δεν δημιουργείται στον θεατή πως αυτή είναι η ίδια γυναίκα, έρμαιο των παθών της, που έφτασε μέχρι τον φόνο.

Η **Μπέτυ Αρβανίτη** (Ελισάβετ) μας δείχνει το πρόσωπο της σκληρής, άτεγκτης βασίλισσας, μια μάσκα καθήκοντος και υποτιθέμενης δικαιοσύνης. Βασίλισσα-μέλισ-

σα. Ακόμα και όταν βγαίνει από το βασιλικό ένδυμα, δεν φανερώνει την αδυναμία και την ανασφάλεια της φύσης της, την εκρηκτική ιδιοσυγκρασία της, τη διάλυση, την αγωνία και τη συντριβή της για την προκαθορισμένη μοίρα.

Ντυμένοι με σύγχρονα μαύρα κοστούμια, οι άντρες ηθοποιοί –πίονια των φιλοδοξιών τους, τεχνοκράτες της εξουσίας, απαλλαγμένοι από ευαισθησίες και πάθη– υπηρετούν με συνέπεια το πνεύμα της σκηνοθεσίας, με εξαίρεση τον **Αλέξανδρο Μυλωνά** στον ρόλο του κόμη Λέστερ, ο οποίος με τον κωμικό τρόπο που αντιμετωπίζει τον ρόλο του εξαφανίζει το πρόσωπο του ραδιούργου κόμη σε μια υποκριτική παραφωνία. Ο **Δημοσθένης Παπαδόπουλος** στον ρόλο του Μόρτιμερ πλάθει έναν παθιασμένο χαρακτήρα, η παραφορά του αγγίζει την τρέλα, κάποιες στιγμές γίνεται μελοδραματικός και υπερβολικός. Ξεχωρίζει ο **Γιάννης Ροζάκης** στον ρόλο του Τάλμποτ, ένας ώριμος ηθοποιός σε μια εξαιρετική ερμηνεία.

Οι σκληροί φωτισμοί πετυχαίνουν το αντίθετο αποτέλεσμα από αυτό της γύμνιας και της αφαίρεσης. Δείχνουν την απίστευτη, και μόνο αυτή, κούραση των προσώπων. Μετά την τρίωρη παράσταση το φωτεινό σήμα, η φράση της Ελισάβετ γραμμένη με τα βαριά μαύρα γράμματα στο σκηνικό, μοιάζει σαν εξορκισμός προς τον θεατή.

«Honny soit qui mal y pense». Αλλά δεν θα σας αποκαλύψω τη μετάφρασή του. ▀

THE DUMBWAITER

Στη σκηνή **Black Box** του πολυχώρου «**Επί Κολωνώ**» η ομάδα **NAMA** παρουσιάζει το μονόπρακτο του **Χάρολντ Πίντερ** «The Dumb Waiter». Γραμμένο το 1958, είναι το δεύτερο έργο του σημαντικού Άγγλου συγγραφέα, με ατμόσφαιρα φιλμ νουάρ και έντονη πολιτική διάσταση. Η δράση τοποθετείται στα τέλη της δεκαετίας του '50 σε ένα υπόγειο κάπου στο Μπέρμιγχαμ. Δύο άντρες περιμένουν μια εντολή. Η αποστολή τους εκτελείται πάντα με τον ίδιο τρόπο. Όμως μια σειρά ανεξήγητων συμβάντων σε σχέση με τον χώρο που βρίσκονται φέρνει τους δύο χαρακτήρες αντιμέτωπους με μια αδιόρατη απειλή. Ο Χάρολντ Πίντερ παίζει με τον φόβο, την αλήθεια και το ψέμα, κάνοντας έτσι ένα καυστικό σχόλιο στις σχέσεις εξουσίας.

Η μετάφραση και η σκηνοθεσία είναι του **Γιώργου Παλούμπα**, τα σκηνικά του **Γιώργου Χατζηνικολάου**, η μουσική του **Κώστα Αρβανίτη**. Παίζουν οι ηθοποιοί: **Πέτρος Αποστολόπουλος, Στάθης Σταμουλακάτος**.

! DUMB WAITER (22/2)
Επί Κολωνώ, Ναυπλίου 12, 210 5138.067

Η «Α.Υ.» εξασφάλισε για τους αναγνώστες της **10 εισιτήρια** για την παράσταση της Κυριακής 22/2. Αν θέλεις κι εσύ ένα, στείλε σε SMS: **AVAVP**, κενό και το ονοματεπώνυμό σου στο **4422** μέχρι το **Σάββατο 21 Φεβρουαρίου** στις 10.00 το πρωί. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με SMS

Κάθε μήνυμα χρεώνεται €0,75 + 18% ΦΠΑ

ΠΑΝΙΚΟΒΑΛ ΤΩΝ 500

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (nenesyannis@yahoo.gr)

Sinead O'Connor

Το κορίτσι του αποχαιρετισμού

Όσες φορές έτυχε να με ρωτήσει κάποιος φίλος από το τηλέφωνο «τι ακούς;» και τύχαινε να ακούω **Sinead O'Connor**, εισέπραττα ένα κουρασμένο «αμάν...» Ένα ξεφύσημα βαρεμάρας αλλά με υπόκωφο σεβασμό. Respect που, κατά τη γνώμη μου, αποκτήθηκε κυρίως την εποχή του *Lion and the Cobra*, τότε που η Sinead ήταν ένα μελαγχολικό **riot grrrl** που κλότσαγε στον αέρα με τα μαύρα της άρβυλα. Από τότε, μέσα σε ένα παραλήρημα κολακευτικών συνεργασιών, απομονωτικών ηχογραφήσεων κέλτικης φολκ, θυμωμένων κοινωνικών εκρήξεων, προσωπικού outing, δημόσιου breakdown και ωραίας ρομαντικής τρέλας που φύσηξε μέσα στο ευρισμένο της κεφάλι, η Sinead έζησε συμπυκνωμένη τη ζωή της αντι-σταρ που λατρεύει να τη μισούν – μέχρι τώρα, που φαίνεται να έχει βαρεθεί.

«Σας παρακαλώ, αφήστε με ήσυχη. Δεν θέλω να είμαι μια διάσημη. Και από εδώ και πέρα σας θερμopαρακαλώ, όταν με βλέπετε

να τρώω σε κάποιο εστιατόριο, μην έρχεστε απ' έξω και μου χτυπάτε το τζάμι...» – Sinead O'Connor

Η Sinead μας παράτησε, δεν θέλει άλλη καριέρα. Προτού τα βροντήσει όμως – για να αφοσιωθεί σε τι άραγε; – φρόντισε να τραγουδήσει το τραγούδι της Dolly Parton *Dagger Through the Heart*, συμμετοχή στη συλλογή *Because I'm a Woman*, ένα tribute στην Parton με διασκευές τραγουδιών της από τις **Shania Twain, Emmylou Harris, Melissa Etheridge, Shelby Lynne, Allison Krauss, Norah Jones** κ.ά.

Τα δελτία Τύπου και οι αποχαιρετιστήριες δηλώσεις στο Δίκτυο έδιναν κι έπαιρναν όλο το καλοκαίρι και τώρα ήρθε και ένα διπλό CD ως επιμύθιο στη δημόσια εικόνα της, με τον ανοικονόμητο τίτλο *She Who Dwells in the Secret Place of the Most High shall Abide under the Shadow of the Almighty* (Hummingbird records), για να

THANK YOU FOR HEARING YOU, SINEAD

βάλει την τελεία που αποφάσισε η ίδια. Το πρώτο CD είναι γεμάτο b-sides και άγνωστες ηχογραφήσεις της, ένα μπέρδεμα μουσικών ειδών, κατευθύνσεων, διαθέσεων, reggae, dub, techno, folk, country και demos που καλό θα ήταν να μην τα ακούσουμε ποτέ. Από το *Love Hurts* των Nazareth (!) μέχρι την *Chiquitita* των Abba (μια νεο-folk-disco σούπα), από το ατμοσφαιρικό *1.000 Mirrors* των Asian Dub Foundation μέχρι το *Ain't it a Shame* των B-52s (!) και από το *A Hundred Thousand Angels* (τα έσοδα αυτού μόνο του τραγουδιού θα διατεθούν για φιλανθρωπικούς σκοπούς!) μέχρι το σαπουνομελό *Brigidine Diana* (αφιερωμένο στον θάνατο της Νταϊάνας!), όλα είναι ένας αχταρμάς της τελευταίας στιγμής για να εξαργυρωθεί η θεαματική αποχώρηση μιας ντίβας που, τελικά, μας απογοήτευσε ακόμα και για το ότι δεν διατήρησε το ωραίο **skinhead** κούρεμά της αλλά διατήρησε το όνομα «**S(k)in(h)ead**».

Το δεύτερο CD είναι η ηχογραφημένη τελευταία της συναυλία στο Δουβλίνο, σε δικό της γήπεδο δηλαδή, με δικά της κομμάτια, όλα με ύφος θρησκευτικής, καθολικής κατάνυξης και back to the roots ιρλανδέζικη ψυχή. Βιολιά, τσέλο, μερικά «εκσυγχρονιστικά» ντραμς σε κάποια σημεία και μια εξαιρετική παραγωγή που κλείνει με τα δοξαστικά φινάλε *Thank you for Hearing me* και *Fire in Babylon*. Η Sinead είναι μια αυθεντική καλλιτέχνης: θέλει απεγνωσμένα να την αγαπάνε «ακόμα και οι καρέκλες» (που έλεγε και η Μελίνα) και αυτό φαίνεται από κάθε νότα της φωνής της, κάθε αυτάρεσκο πετάρισμα στα βλέφαρα των υπέροχων ματιών της, κάθε θεαματική αποχώρηση που μοιάζει να εκμαιεύει ακόμα πιο δυνατό χειροκρότημα. Δεν ξέρω πόσο σύντομα θα κάνει comeback, πάντως το ταρατατζούμ που επιθυμούσε για να μας αποχαιρετήσει το ακούσαμε. Τώρα ας την αφήσουμε ήσυχη να φάει στο εστιατόριο, όπως ζήτησε. ■

Η (ΜΟΥΣΙΚΗ) ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ

ΩΣ ΦΑΡΣΑ ΦΥΣΙΚΑ

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Στην αρχή διαβάζεις κάποια σχετική πληροφορία και χαμογελάς. Όπως, ας πούμε, ότι η πιο επιτυχημένη περιοδεία στις ΗΠΑ για το 2003 ήταν αυτή του Μπρους Σπρίνγκστιν. Μετά οι σχετικές πληροφορίες πολλαπλασιάζονται και γίνονται κύμα.

Ύστερα από χρόνια επανασυνδέθηκαν (λέγεται και «αρπαχτή») οι Simon and Garfunkel. Η αμερικανική περιοδεία τους συγκέντρωσε 500.000 (!) άτομα και φυσικά αποφάσισαν να συνεχίσουν στην Ευρώπη και στην Ιαπωνία. Χαζοί είναι;... Οι εισπράξεις έφτασαν τα 56 εκατομμύρια δολάρια και δεν υπάρχουν πολλοί στον κόσμο που μπορούν να περιφρονήσουν αυτά τα λεφτά, ακόμη και αν έχουν οικονομική άνεση.

Οι Who (ποιοι Who ακριβώς, όταν τα δύο πιο ενδιαφέροντα άτομα του γκρουπ δεν ζουν πια;) θα εμφανιστούν σε λίγες μέρες στο Λονδίνο παρουσιάζοντας το «Tommy»! Ψάχνοντας στο παρελθόν έφτασα στο 1989. Ήταν η χρονιά που η πιο προσοδοφόρα δραστηριότητα της σόουμπιζ ήταν η νοσταλγία. Θρυλικά συγκροτήματα του παρελθόντος είδαν κενό και κώθηκαν για μια ακόμη φορά. Γκρουπ όπως οι Who, Rolling Stones, Bee Gees, Doobie Brothers, Jefferson Airplane, Kinks, Grateful Dead και μουσικοί όπως οι Elton John, Paul McCartney, Ringo Starr, Diana Ross έφεραν πολλά λεφτά στα ταμεία των διοργανωτών συναυλιών και κυρίως στις τσέπες τους.

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και στις μέρες μας. Η νοσταλγία είναι η big business των ημερών μας. Πολλά από τα συγκροτήματα που προκαλούσαν το κύμα νοσταλγίας του '89 το προκαλούν και τώρα. Η ιστορία επαναλαμβάνεται, μόνο που το φαρσικό στοιχείο είναι πια έντονα παρόν.

Πήγα ακόμη πιο πίσω. Το 1981 οι δισκογραφικές εταιρείες ξεκίνησαν την καμπάνια «Home taping is killing music». Δεν ήταν λίγοι οι μουσικοί που προσπάθησαν να συμπαρασταθούν στην καμπάνια με δημόσιες δηλώσεις τους, ενώ άλλοι υποστήριξαν ότι φταίει η υψηλή τιμή των δίσκων για την πώση των πωλήσεων. Βρισκόμαστε 23 χρόνια μετά και δεν έχει αλλάξει απολύτως τίποτα. Η ιστορία αυτή τη φορά επαναλαμβάνεται σαν απόλυτη φάρσα. Το 1983 η Ένωση Μουσικών Αγγλίας προσπάθησε να απαγορεύσει τη χρήση συνθεσάιζερ και drum machine στις συναυλίες και στις ηχογραφήσεις, με το αιτιολογικό ότι με τη χρήση τους πολλοί μουσικοί μένουν χωρίς δουλειά. Στις μέρες μας οι d.j. που κάνουν δίσκους δέχονται τα πυρά των «παραδοσιακών» μουσικών που τους χαρακτηρίζουν «κομποραπούδες» και όχι δημιουργούς.

Ο φόβος για το καινούργιο κάνει τους ανθρώπους να γίνονται φοβικοί και συντηρη-

SIMON & GARFUNKEL: Η ΕΠΑΝΑΣΥΝΔΕΣΗ

τικοί, κι έτσι υποχρεώνουν την ιστορία να επαναλαμβάνεται ως φάρσα.

Στα μέσα της δεκαετίας του '80 το σπίτι του Έλβις στο Μέμφις μετατρέπεται σε μουσείο επισκέψιμο για τους φαν, προσθέτοντας ένα ικανοποιητικό εισόδημα στα μεγάλα έσοδα από τις πωλήσεις των δίσκων του, που είναι υψηλές λόγω του πρόσφατου θανάτου του και ενώ δεν έχουν κοπάσει οι φήμες και τα σενάρια ότι ο «Έλβις ζει».

Στις μέρες μας μπορεί περισσότεροι να πιστεύουν ότι ο «Έλβις δεν ζει πια», δεν παύει όμως να είναι αυτός που έχει τα περισσότερα έσοδα από τους μουσικούς που δεν είναι εν ζωή. Ο τζίρος του συνεχίζει να φτάνει τα 40 εκατομμύρια δολάρια τον χρόνο.

Ας μην περάσουμε όμως τη μέρα μας με απαρήμηση παραδειγμάτων. Το σίγουρο είναι πως η (μουσική) ιστορία επαναλαμβάνεται, ανακυκλώνεται η ίδια κι απαράλλακτη νοσταλγία, οι μύθοι γίνονται εμπόρευμα, ο φόβος για το μέλλον είναι ο καλύτερος πελάτης τους και οι «γερόλυκοι» κάθε εποχής δεν θα διστάζουν να ξαναζωντανέψουν όταν υπάρχει μια καλή προσφορά. Πιο πρόσφατο παράδειγμα (για να μην τα ρίχνουμε όλα στους προερχόμενους από τη δεκαετία του '60) αυτό των Pixies. Αποφάσισαν να επανασυνδεθούν (γιατί άραγε;) και τα εισιτήρια για τις αγγλικές εμφανίσεις τους εξαφανίστηκαν μέσα σε λίγα λεπτά, ενώ για να έρθουν και από τα μέρη μας ζήτησαν 100.000 δολάρια.

Και η (μουσική) ιστορία επαναλαμβάνεται, αφενός ως φάρσα και αφετέρου με υψηλό κόστος. Δεν πειράζει όμως γιατί τώρα μεγάλωσαμε κι εμείς, αποκαταστήκαμε (έτσι ή αλλιώς) και μπορούμε να πληρώσουμε κάτι παραπάνω για τη νοσταλγία μας. Να γίνουμε μέρος του θιάσου που ανεβάζει ληγμένες παραστάσεις. ■

- * Αδιάφορος
- ** Μέτριος
- *** Καλός
- **** Πολύ καλός
- ***** Εξαιρετικός

MELISSA AUF DER MAUR

Auf der Maur (EMI) **

Η πρώην μπασίστρια των Smashing Pumpkins, ύστερα από μερικές άκαρπες συνεργασίες, αποφάσισε να καλύψει το κενό που έχουν αφήσει πίσω τους η Patti Bravo και η Pat Benatar. Σέξι κοκκινομάλλα, με μπότες και δερμάτινα, ροκάρει και μάλιστα σκληρά. Η εικόνα του δυναμικού rock girl, αν και κάπως παλιομοδίτικη, μπορεί να θεωρηθεί (εν προκειμένω) ενδιαφέρουσα, ειδικά μάλιστα αν είσαι δεκαπεντάρης. Και από όνομα, δεν το συζητώ... Επί της ουσίας όμως απουσιάζει η ικανότητα να σκαρώσει τραγούδια της προκοπής, να προκαλέσει το ενδιαφέρον του ακροατή, να υπαινιχθεί ότι η εικόνα έχει και περιεχόμενο που αξίζει τον κόπο.

THURSDAY

War All the Time (Universal) **

Τρίτος δίσκος για την μπάντα από το Νιου Τζέρσεϊ που παίζει σκληρό ροκ για πιστιρικάδες και κινείται απολύτως μέσα στο πλαίσιο που έχει τυποποιηθεί για το είδος αυτό στις ΗΠΑ τα τελευταία χρόνια. Δύσκολα λοιπόν θα αποκαλυφθούν στοιχεία ενός προσωπικού ήχου και μιας ιδιαίτερης φυσιογνωμίας. Αλλά η μελαγχολική χροιά της φωνής του τραγουδιστή και οι στίχοι του στέκονται.

RAGE AGAINST THE MACHINE

Live at the Grand Olympic Auditorium (Sony) **

Ένα συγκρότημα που κατόρθωσε να γίνει γρήγορα αποδεκτό από όσους πιστεύουν στο ροκ με πολιτικοκοινωνικό υπόβαθρο. Ο σκληρός ροκ ήχος του με τα φανκ στοιχεία σε συνδυασμό με τους πύρινους στίχους του τραγουδιστή και φυσικού ηγέτη του γκρουπ Ζακ ντε λα Ρόσα ξεσήκωναν εύκολα τα πλήθη στις συναυλίες, και δικαίως. Εδώ όμως έχουμε ηχογραφήσεις από τις δύο τελευταίες τους εμφανίσεις, πριν από την αποχώρηση του Ντε λα Ρόσα, την προσωρινή διάλυση και τη συνέχιση τελικά με άλλη σύνθεση. Έτσι τα πάντα είναι τυπικά σωστά, η φλόγα όμως απουσιάζει, όλοι παίζουν για μια αξιοπρεπή τελευταία εμφάνιση και αυτό το κάτι που εξέπεμπε το γκρουπ στις συναυλίες του εδώ δεν αποτυπώνεται.

EMIGRE

Σήμερα (Plus Rec) *

«Άλλες μουσικές μάς κάνουν να ονειρευόμαστε, άλλες μας προσγειώνουν στο τώρα, ένα όμως δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, η εντιμότητα με την οποία δημιουργήθηκε και η αφοσίωση στον σκοπό ύπαρξής της». Αυτά σημειώνει ο αρχηγός του γκρουπ Γιάννης Χανιωτάκης στο ένθετο του CD. Δυστυχώς όμως η εντιμότητα και η αφοσίωση (τις οποίες άλλωστε δεν έχω κανέναν απολύτως λόγο να αμφισβητήσω) δεν ήταν ποτέ αρκετές για την τέχνη. Μικρά ψήγματα ενός κάποιου ενδιαφέροντος σε μερικά τραγούδια του δίσκου, από τον οποίο απουσιάζει η έμπνευση, η ιδιαιτερότητα, οι αφορμές να συνδεθείς μαζί του.

BLEND

Get your Breaks Together (Libra) ***

Μετά τη συλλογή «Backroom Sessions» την οποία επιμελήθηκε, ο Blend (Γιώργος Μαντάς) επανέρχεται με τον (τρίτο) προσωπικό του δίσκο. Ένα χαρμάνι ηλεκτρονικών ήχων με jazz, funk και hip hop στοιχεία, χωρίς να διστάζει όμως νατσιμπολογήσει από οπουδήποτε, έτσι ώστε το αποτέλεσμα να είναι λεπτοδουλεμένο και πολυδιάστατο. Παρ' όλα αυτά δεν καταφέρνει να ξεφύγει από κάποια στάνταρ πλαίσια του είδους. Ένας δίσκος που δίνει την αίσθηση ότι είναι φτιαγμένος από έναν καλό τεχνίτη, έναν ευρυμαθή ακροατή, έναν ικανό d.j., που δεν αφήνεται όμως στην απόπειρα της προσωπικής άποψης. ●

Όμορφα κορίτσια θέλουν να σου... μιλήσουν

EASY CHAT
990 270 809 88 88
μόνο για γυναίκες σε αστική κλίση!

9011 233 652
meditel 03/15-Φ.Π.Α. 1.0.19187

Ζωντανή συνομιλία **από 2 οπές**

Μόνο για άντρες

9011 235 691
meditel 03/15-Φ.Π.Α. 1.0.19187

Εγώ... εσύ...

μια συνορποστική γνωριμία...

9011 233 464
meditel 03/15-Φ.Π.Α. 1.0.19187

Αξέχαστη συνομιλία

μόνο για τους δυό μας!

9011 233 464
03/15-Φ.Π.Α. meditel 1.0.19187

Παιχνίδι για 2

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΤΩΡΑ! ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΩ...

9011 235 691
03/15-Φ.Π.Α. meditel 1.0.19187

ΑΓΙΘΑΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΝΑ ΣΕ ΓΙΑΡΙΣΟΥΝ!

9011 233 652
meditel 03/15-Φ.Π.Α. 1.0.19187

Θέλω να σου μιλήσω...

Τηλεφωνήσε μου!

9011 235 295
03/15-Φ.Π.Α. meditel 1.0.19187

Πετάξτε τις μάρκες!
Εδώ θα τα πούμε όλα...

- > για τον έρωτα
- > τις σχέσεις
- > τα οικονομικά
- > την καριέρα

ΙΝΔΙΚΗ ΤΡΑΠΟΥΛΑ
ΤΑΡΩ
ΚΕΛΤΙΚΗ ΜΑΝΤΕΙΑ
ΓΥΑΛΙΝΗ ΣΦΑΙΡΑ

ΚΑ ΑΝΤΩ

Ζωντανό βήμας το βήμα

9011 233 352
meditel 1.0.19187

ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΗΜΗΣ
ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ - ΠΑΡΑΨΥΧΟΛΟΓΟΣ
ΜΕ ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ

Με την έντονη διαίσθηση και το κληρονομικό της χάρισμα θα σε οδηγήσει στην κορυφή!

ΑΡΙΘΜΟΜΕΤΡΙΑ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ - ΟΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ
ΑΥΘΕΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΜΑΝΤΕΙΑ!

Τηλεφωνήσε ΤΩΡΑ και μίλησε ζωντανό με τη **ΛΕΥΚΗ** και τους έμπειρους συνεργάτες της!

9011 232 396
meditel 1.0.19187 03/15-Φ.Π.Α.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ - ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ - ΠΑΡΑΨΥΧΟΛΟΓΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΧΟΡΤΑΡΕΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Όλα όσα θέλεις να μάθεις κρυβονται εδώ!

Ενέργεια - Κρυσταλλομαντεία
Χαρτομαντεία - Ξυχαρτίτες

100% εμπιστοσύνη σε όλες σου τις υποθέσεις

Τηλεφωνήσε μου!!!

9011 232 267
meditel 03/15-Φ.Π.Α. 1.0.19187

ΜΙΑ ΜΟΥ ΒΡΟΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Αγαπητή Μυρτώ, επειδή μου φαίνεσαι σοβαρός άνθρωπος, αποφάσισα να σου πω το πρόβλημά μου. Έχω ένα λατρεμένο αδερφό 23 ετών. Μέχρι πριν από ένα χρόνο περίπου όλα ήταν καλά. Ασχολείτο με τις σπουδές του, είχε τις παρέες του, ήταν τέλος πάντων μια χαρά παιδί. Ξαφνικά άλλαξε μυαλά. Αποφάσισε ότι το ΤΕΙ του πέφτει λίγο, ότι η ζωή του γενικώς δεν τον καλύπτει και ότι πρέπει οπωσδήποτε να γίνει τραγουδιστής. Προς Θεού, δεν έχω τίποτα εναντίον των τραγουδιστών, μερικούς δε τους λατρεύω. Όμως ο αδερφός μου δεν έχει την παραμικρή έφεση στο τραγούδι. Και ένα πεντάχρονο να τον ακούσει, θα καταλάβει ότι είναι τελείως άφωνος. Αυτό που ο ίδιος θεωρεί φωνή δεν είναι παρά τραβηγμένες τοιριδες. Είναι και φάλτσος, και ανέκφραστος, και χωρίς τη στοιχειώδη αίσθηση του ρυθμού. Ωστόσο είναι πεπεισμένος ότι το τραγούδι θα τον οδηγήσει στη μεγάλη ζωή και στα πολλά λεφτά. Διήλωσε συμμετοχή στο «Fame Story», στο «Pop Idol» και δεν ξέρω κι εγώ σε τι άλλες απδιες, ελπίζοντας ότι κάπου θα τον πάρουν. Ειλικρινά, σ' το ορκίζομαι, αν είχε έστω και ένα υποτυπώδες ταλέντο, αν υπήρχε η παραμικρή πιθανότητα να βγει κάτι καλό, δεν θα με πείραζε να τον βλέπει το πανελλήνιο στην τηλεόραση και να γελάει. Το δράμα είναι ότι οι γονείς μας τον υποστηρίζουν, του λένε ότι έχει ταλέντο, ότι θα τα καταφέρει αν πιστεύει στον εαυτό του και άλλες τέτοιες μαλακίες. Και στο μεταξύ έχει σχεδόν ένα χρόνο να δώσει μάθημα στο ΤΕΙ και έχει απομακρυνθεί απ' τους φίλους του. Εγώ όμως τον αγαπώ πάρα πολύ για να τον αφήνω να φθειρείται. Είμαι 12 χρόνια μεγαλύτερη, τον νιώθω σαν παιδί μου. Αλλά επειδή δεν είναι παιδί μου, μπορώ και να τον κρίνω αντικειμενικά. Προσεύχομαι κάθε μέρα να μην τον πάρουν σε καμιά απ' αυτές τις εκπομπές, θέλω να πιστεύω ότι θα φανούν αρκετά έντιμοι ώστε να μην τον πάρουν. Αν τον πάρουν, πώς θα αντέξω να τον βλέπω να εξευτελίζεται; Αυτός πιστεύει ότι λόγω της αναμφισβήτητης ομορφιάς του θα έχει επιτυχία τουλάχιστον στα κορμιοσάκια. Του λέω ότι αυτή η επιτυχία, και να έρθει, θα είναι πρόσκαιρη, και μου απαντά ότι τον ζηλεύω και δεν θέλω το καλό του. Πώς θα τον παρηγορήσω όταν έρθει η απογοήτευση; Γιατί θα έρθει, είμαι σίγουρη. Γιατί παραμυθιάζονται έτσι τα παιδιά; Πώς προσβάλλονται έτσι οι έννοιες τέχνη και μουσική; Πώς γίνεται να είμαι η μόνη εκέφρων στο σόι μου; Το ξέρω ότι σε ζάλισα, αλλά πες μου, είμαι τόσο στριμμμένη και περιεργή όσο λέει εκείνος;

– Big Sister

Αγαπητή Big Sister, θέλετε τη γνώμη μου; Ιδού. Πρώτον, μετακομίστε από το πατρικό και, δεύτερον, πηγαίστε σε μια ομάδα απόμων βαριά εξαρτημένων από το συγγενολόι. Είναι δυνατόν να λέτε «πώς θα αντέξω να τον βλέπω να εξευτελίζεται; Σας υποχρέωσε κανείς να τον βλέπετε; Μήπως η τηλεόρασή σας παίζει παρά τη θέλησή σας; Μήπως την κλείνετε κι αυτή ξαναοίγει αυτόματα; Και εν πάση περιπτώσει, για την υπόληψη του αδερφού σας ενδιαφέρεστε ή για τη δική σας; Με το συμπάθιο κιόλας, αλλά το πρόβλημα δεν είναι εκείνος. Το ξέρω ότι τον λατρεύετε, αλλά προσπαθήστε να τον σέβεστε κιόλας. Η αγάπη δεν φτάνει. Και οι περήφανες Ελληνίδες μανάδες μας μας λατρεύουν αδιαμφισβήτητα, αυτό όμως δεν τις απαλλάσσει από το «έγκλημα» τού να μην ξέρουμε να δέσουμε μόνοι μας το βρακι μας, άντρες και γυναίκες, στα 35 μας – αν κατάφερα να γίνω σαφής.

ΥΓ.: Και πάντοτε να προσεύχεστε συνεχώς. Θα πάθετε ρήξη μηνίσκου.

Αγαπητή Μυρτώ, έχεις κατοικίδιο; Αν έχεις θα με καταλάβεις. Έχω έναν κακομαθημένο γάτο 1,5 χρόνου που τον λατρεύω. Το πρόβλημα είναι ότι λείπω πολλές ώρες από το σπίτι (είμαι freelancer φωτογράφος) και όταν γυρίζω σπίτι, για να με εκδικηθεί, αντί να πάει στο κόμα του κατουράει την κουρτίνα του δωματίου μου! Το 'χεις ξανακούσει αυτό το πράγμα; – Άγγελος, Χαλάνδρι

Αγαπητή Άγγελε, αυτό μάλιστα, είναι πρόβλημα! Την επόμενη φορά μπειτε σπίτι βολίδα και, προτού προλάβει ο γάτος να κατουρήσει την κουρτίνα σας, τρέψτε πρώτος και κατουρήστε το κόμα του – μπας και καταλάβει ότι αυτός ο κόσμος χωρίζεται σε αντικείμενα γατίσια και ανθρωπίσια. Αν δεν καταλάβει, κόψτε του ένα μύλο στο στόμα και ρίχτε τον στο φούρνο τον παλιομασκαρά. Καλό Πάσχα.

Αγαπητή Μυρτώ, γεια σου. Τι κάνεις; Το πρώτο πράγμα που κάνω όταν πάρω την «Α.Υ.» είναι να διαβάσω τη στήλη σου. Το «πρόβλημά» μου είναι ότι πάντα μου άρεσαν οι έξυπνες γυναίκες με χιούμορ. Αυτή τη στιγμή (και αρκετές προηγούμενες και πολλές επόμενες) είμαι ερωτευμένος με μια κοπέλα. Είναι δημοσιογράφος σε ένα περιοδικό πόλνς και τη λένε Μυρτώ Κοντοβά. Μπορείς να βοηθήσεις; Μια κουβέντα ίσως είναι αρκετή. Θα αναμένω. Ευχαριστώ.

– Λεωνίδας Σουλός, Αθήνα

Ερωτευμένος ακούω! Αγνοείτε ασφαλώς ότι η εν λόγω κυρία είναι αποτέλεσμα απανωτών χειρουργικών επεμβάσεων – κατά το παρελθόν υπήρξε αναπληρωματικός σέντερ φορ στην Ομάδα Εφήβων της Ξάνθης. Ονομαζόταν δε Μιλτιάδης Κοντοβάς, ή «Μπήχτης», ή «Κούνελος». ☹

ΣΤΕΙΛΕ

το γράμμα σου ταχυδρομικά, ή στο fax της «Α.Υ.», ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μία μου βρόμικα»

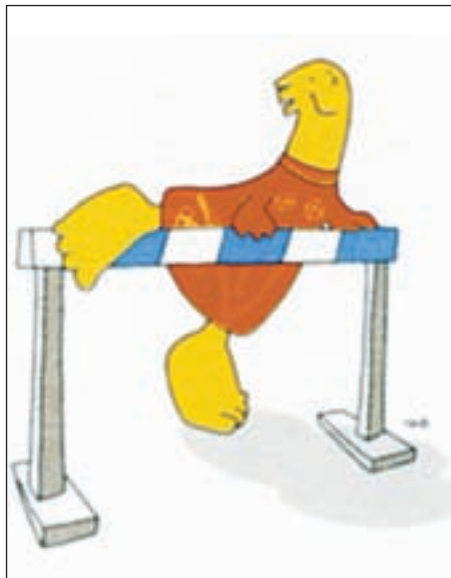
Altius, Citius, Fortius, κάτι σαν γιορτή

ΤΟ ΣΟΥΚΟΣΤΙΖΕΙ

Του ΑΝΤΩΝΗ ΠΑΝΟΥΤΣΟΥ

Η γενική συνέλευση του Πανελληνίου Συνδέσμου Αθλητικού Τύπου θα ήταν μια συντηχιακή εκδήλωση, αν δεν έδειχνε τον τρόπο που θα καλυφθούν οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004. Οι περισσότερες ερωτήσεις δεν ήταν τι γίνεται στους αγώνες, αλλά τι γίνεται με την τσέπη μας. Γιατί δεν απασχολούνται περισσότεροι αθλητικοί δημοσιογράφοι στη διοργάνωση. Με τον Κώστα Βερνίκο των υπηρεσιών Τύπου, ως άτυπο εκπρόσωπο του «2004», να απαντάει: «Εξήντα άτομα χρειάζονται. Οι υπόλοιπες θέσεις είναι για οδηγούς, μάγειρες...» Εκεί έγινε και η ερώτηση για το δελτίο υπηρεσιών των 1.000 ευρώ. «Δεν θα μπορούσαν συνάδελφοι που δεν έχουν δουλειά να απασχοληθούν;...» Η σωστή απάντηση θα έπρεπε να ήταν: «Φυσικά και μπορούν. Αν όχι ως μάγειροι, τουλάχιστον ως κοπρίτες». Δυστυχώς, ο Βερνίκος κάτι μουρμούρισε και χάσαμε την ευκαιρία να θυμηθούμε πώς έφτιαχνε η μαμά τα γιουβαρλάκια.

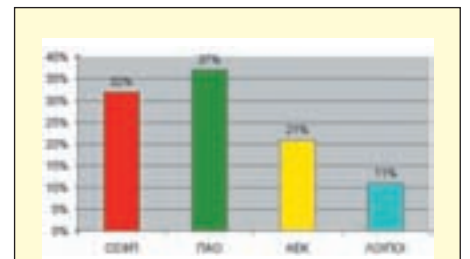
Στο «2004» υπάρχουν δύο οργανισμοί Τύπου. Το press operations, που καλύπτει τις υπηρεσίες στη διάρκεια των αγώνων, και το γραφείο Τύπου της Επιτροπής. Το πρώτο λειτουργεί υπό την εποπτεία του Κώστα Ασημακόπουλου, ενώ το δεύτερο υπό την εποπτεία της προέδρου. Στο δεύτερο διευθυντής είναι ο Σεραφείμ Κοτρώτσος. Ενώ στα press operations απασχολούνται αθλητικοί συντάκτες αφού

το αντικείμενο θα είναι η συνεργασία με τους συναδέλφους τους κατά τη διάρκεια των αγώνων, στο άλλο θα έπρεπε να απασχολούνται σχεδόν αποκλειστικά πολιτικοί συντάκτες, αφού οι ξένοι δημοσιογράφοι που έρχονται στην Ελλάδα ζτάνε να συναντηθούν με πολιτικούς και να επιθεωρήσουν εγκαταστάσεις. Θεωρητικά φυσικά. Γιατί δεν γίνεται. Και αν αναρωτηθείτε «τι μας ενδιαφέρει;» η απάντηση είναι «επειδή εσεις θα τα πληρώσετε».

«Δουλειά για όλους στο «2004»» είναι το σύνθημα των υποψηφίων για την προεδρία του Συνδέσμου Αθλητικών Συντακτών. Κάτι ανάλογο με το «40.000 νέες προσλήψεις στο δημόσιο θα κάνει η κυβέρνηση» που χτυπάνε οι φιλοκυβερνητικές εφημερίδες πριν από τις εκλογές. Το αν θα δουλεύουν ή θα ζύνονται δεν ενδιαφέρει. Το θέμα είναι να πέσουν τα μπικικίνια. Όπως το σύνθημα των Ολυμπιακών είναι το «Altius, Citius, Fortius», στους Ολυμπιακούς της Αθήνας είναι το «Ντουλάς, Μπερντέ και Φράγκα». Είναι γνωστό ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες ως πεδίο συναγωνισμού των μεγάλων δυνάμεων τελείωσαν μαζί με τον Ψυχρό Πόλεμο. Μέχρι τότε η Αμερική, η ΕΣΣΔ και τα παραρτήματά τους προσπαθούσαν να πείσουν τον κόσμο για την υπεροχή των συστημάτων τους μετρώντας μετάλλια. Όταν ο Ψυχρός Πόλεμος τελείωσε, οι Ολυμπιακοί έγιναν πανηγύρι, σαν τα Γκράμι και τα Όσκαρ όπου το ίδιο το γεγονός είναι λιγότερο σημαντικό του σόου. Φαίνεται και από το ότι η τελετή έναρξης, που μοιάζει περισσότερο με μιούζικαλ παρά με αθλητισμό, έχει τη μεγαλύτερη τηλεθέαση αφού την καταλαβαίνουν οι κατίνες και οι κατίνιοι από την Κίνα μέχρι την Ακτή του Ελεφαντοστού. Τα φράγκα που δίνουμε για τους Ολυμπιακούς δεν είναι για τα μετάλλια αλλά για την τελετή έναρξης και λήξης, όπου θεωρητικά προβάλλεται η χώρα, και στην Αθήνα θα προβληθεί το ταγέρ της Γιάννας.

Αλλά για να μπορέσουν να ελεγχθούν οι «όποιες σπατάλες» και να υπάρξουν άνθρωποι να τα πουν, κάποιος δημοσιογράφος θα πρέπει να μείνουν «απ' έξω». Εμείς φωνάζουμε, και τα balls μέσα. Μόνο που έτσι γινόμαστε προαγωγοί, με το «2004» να κάνει το κορίτσι. «Για να μας τα φέρει». Όπως οι παλιοί νταβατζήδες της Ομόνοιας που πλάσαραν τα κορίτσια στους άβγαλους βλάχους της Ομόνοιας. Η μόνη διαφορά είναι ότι εκείνη την εποχή ο πελάτης το έκανε στο κορίτσι. Τώρα μαζί με το κορίτσι λέμε να του το «κάνουμε». ■

Τι ομάδα είσαι;

Η «A.V.» ζητάει δήλωση αθλητικών φρονιμάτων. Στείλε **AVPAN**, κενό και την απάντησή σου στο **4422** με SMS. Αν είσαι Ολυμπιακός γράψε **1**, αν είσαι Παναθηναϊκός **2**, αν είσαι ΑΕΚ **3**, αν υποστηρίζεις άλλη ομάδα γράψε **4** και την ομάδα σου

Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 0,75 + ΦΠΑ 18%

Η Athens Voice διανέμεται σε 166 σημεία:

• Σταθμούς ΜΕΤΡΟ & ΗΣΑΠ

Ομόνοια, Εθνική Άμυνα, Αμπελόκηποι, Μέγαρο, Πανόρμου, Ευαγγελισμός, Σεπόλια, Μεταξουργείο, Σύνταγμα, Πανεπιστήμιο, Φιξ, Ν. Κόσμος, Ακρόπολη, Αττική, Κ. Πατήσια, Α. Πατήσια, Βικτώρια, Μοναστηράκι, Θησείο, Πετράλωνα

• Everest: 41 καταστήματα σε Αθήνα & Πειραιά

Πατησίων 351, Αν. Πατήσια: Αγ. Ιωάννου 2, Αγ. Παρασκευή: Θηβών 372 & Ιεράς Οδού, Αιγάλεω: Αχαρνών 330, Αχαρνών: Λ. Βουλαγαμένης 3, Στύλοι Ολυμπίου Διός: Μεταξά & Μαραγκού 1, Γλυφάδα: Ζησιμοπούλου 7 (Cinerolis), Γλυφάδα: Αγ. Θωμά & Μ. Ασία 71, Γουδί: Πλ. Καλογύρων, Δάφνη: 17ης Νοεμβρίου 2, Ηλιούπολη: Λασκαριδίου 106, Καλλιθέα: Αλ. Πάντου 18, Καλλιθέα (Πάντειος): Γ' Σεπτεμβρίου 94, Βικτώρια: Πλ. Ομόνοιας 18, Ομόνοια: Ακαδημίας 61, Αθήνα: Αλεξάνδρας & Κηφισίας, Αλεξάνδρας: Μοναστηρακίου 2, Μοναστηράκι: Πατησίων & Αλεξάνδρας: Βασ. Παύλου 4, Βούλα: Πλ. Αγ. Ι. Ρέντη, Ρέντης: Παπανικολή 2, Μεταξά, Πειραιάς: Αφεντούλη 45, Τζάνειο, Πειραιάς: Παπανικολή & Ελ. Βενιζέλου, Κερατσίνι: Σόλωνος 64 & Σίνα: Σόλωνος 106 & Χαρ. Τρικούπη: Πλ. Συντάγματος: Τσακάλωφ 14, Κολωνάκι: Λεβίδου 1, Κηφισιά: Πλ. Ελευθερίας 21, Κορυδαλλός: Σούτσου & Δορυλαίου 6, Μαβίλη: Μακρυγιάννη & Διάκου 2, Μακρυγιάννη: Ερμού 2, Μαρούσι: Village, Μαρούσι: Πευκών 4, Ν. Ηράκλειο: 2ας Μαΐου 14, Ν. Σμύρνη: Ευτυχιδίου 49, Παγκράτι: Γρ. Λαμπράκη 150, Πασαλιμάνι: Πειραιώς 76, Factory Outlet: Παρασκευοπούλου 49, Περιστερί: Αγ. Παρασκευής 1, Χαλάνδρι: Λ. Μεσογείων 212: Κολέγιο Lavem, Έλλης 3, Χαλάνδρι: Μακρυγιάννη 141, Μοσχάτο

• Πανεπιστήμια: Παν/πολη, Πάντειο, Νομική, Πολ/νείο, ΤΕΙ Αθήνας, ΤΕΙ Πειραιά, Ιατρική, Οδοντιατρική, ΑΣΟΕΕ

Επιλεγμένοι χώροι ψυχαγωγίας:

• Κινηματογράφοι Odeon: Αθήνα, Κηφισίας 234 & Λυκούργου 3, Χαλάνδρι: Έμπασου, Πατρ. Ιωακείμ 5, Κολωνάκι: Ζίνα, Λ. Αλεξάνδρας 74, Λ. Αλεξάνδρας: Όπερα, Ακαδημίας 57, Αθήνα: Tropical, Ελ. Βενιζέλου 223, Καλλιθέα: Ιντεάλ, Πανεπιστημίου 46, Αθήνα. Δανάος, Κηφισίας & Πανόρμου

• Θέατρα: Αμόρε, Αθηνών, Βρετάνια, Big Top Theatre

• Cafés: Tribeca, Rosebud, Ali, Φίλιον, Σκουφάκι, Σκουφά, Κολωνάκι: Ciaο, πλ. Κολωνακίου: Epoka, Σινώπης, Πύργος Αθηνών

• Άνω-Κάτω, Κατακουζηνού 2 & Θεμιστοκλέους: Jimmy's, Janetta's, Βαλαωρίτου, Κολωνάκι: Εν Δελφοί, Δελφών, Κολωνάκι: Floral, Ήβη, πλ. Εξαρχείων: Συν Αθηνά, Ηρακλειδών 2, Θησείο

• Εστιατόρια: Central, Πλ. Κολωνακίου. Deals, Δημ. Βασιλείου 10, Ψυχικό: Παλιά Αγορά, Κεχαγιά 26, Φιλοθέη: Αγορά, Κατζίγιαννη Μέξη, Χίλων: Απλά Αριστερά-Δεξιά, Κηφισιά, Interni, Ερμού 152, Γκάζι: Balthazar, Τσόχα 27, Αμπελόκηποι: Ράτκα, Χάρητος 30, Κολωνάκι: Πιπεριά, Αγγ. Σικελιανού 8, Ν. Ψυχικό: Yo Sushi, Τσακάλωφ: Κουζίνα, Ψυρρή

• Ζαχαροπλαστεία: Iren, Λ. Θησέως 57-59, Εκάλη

• Μπαρ: Closer, Σίνα 21, Κολωνάκι: Jackson, Ζησιμοπούλου 2, Γλυφάδα/Μηλιώνη 4, Κολωνάκι: Plus Soda, Ζ. Πηγής 3: Soul, Ευριπίδου 65: Enzo de Cuba, Αγ. Παρασκευής 70, Μπουρνάζι: Rock 'n' Roll, Λουκιανού, Κολωνάκι: Mo Better, Εξάρχεια Stavlos, Ηρακλειδών 10, Θησείο: Στόα, Πατησίων 101, Αθήνα: Wunderbar, πλ. Εξαρχείων: Wabi Lounge, Πολιτεία: Vibe bar, Αριστοφάνους 1, Ψυρρή

• Δισκοπωλεία VIRGIN MEGASTORE: Δουσιμάνη 26, Γλυφάδα: Σταδίου. Και: Discobole, Χ. Τρικούπη 17, Αθήνα: Rock 'n' Roll Circus, Σίνα 21

• Village Cinemas: Μαρούσι, Παγκράτι, Ρέντης.

• Βιβλιοπωλεία: ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ: Αγ. Ιωάννου 102, Αγ. Παρασκευή: Λαζαράκη 27, Γλυφάδα: Πανεπιστημίου 17, Αθήνα: Κηφισίας 268, Κηφισιά: Village Park, Ρέντης. Και: Libro, Πατρ. Ιωακείμ 8, Κολωνάκι: Κέδρος, Γενναδίου 3, Αθήνα: Πατάκης, Ακαδημίας 65, Αθήνα: Πολιτεία, Ασκληπιού 1, Αθήνα: Ναυτίλος, Χ. Τρικούπη 28: Απόπειρα, Ναυαρίνου: Βιβλιόσμο café, Γ. Ζωγράφου 8: Ex Libris, Σολωμού 4-6, Ν. Ψυχικό: Σιδέρης, Σόλωνος 116, Έσοπρον, Στόα του Βιβλίου: Λεμόνι, Ηρακλειδών 22, Θησείο: Βαβέλ, Λόντου 1. Και: Φωτοτυπικό κέντρο Copy Paper, Ι. Αμπατζόγλου 5, Ν. Ιωνία

Ακόμα:

• Καταστήματα: Mah Jong, Κανάρη, Κολωνάκι: Free Shop, Βουκουρεστίου: LAK, Σκουφά 10, Κοσμηματοπωλείο MENU, Καψάλη 6, Κολωνάκι

• Γυμναστήρια: Παλαίστρα, Φιλολάου, Παγκράτι

• Κομμωτήρια: Δουδέσης, Βουκουρεστίου & Τσακάλωφ: Χατζής, Κηφισίας 196: Τρίχες, Αρτέμιδος 4, Γλυφάδα: G & G Hairstyle, Λένορμαν 230: Backstage High Class, Αγ. Αντωνίου & Ι. Μπάριμα 10, Βριλήσσια

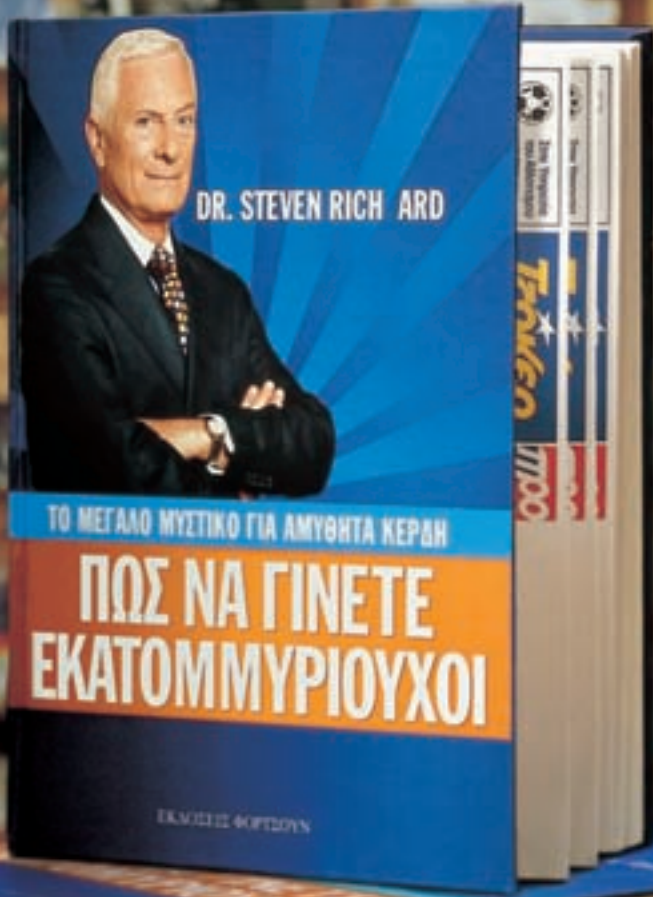
• Ψυχαγωγικό Πάρκο: Allou Fun Park, Ρέντης

• Πολυχώροι: Αθηνάϊδα, Βοτανικός: Επί Κολωνά, Ναυπλίου 12, Κολωνός: Art Tower Agora, Αρμούδιου 10, Βαρβάκειος

• Συναυλιακοί χώροι: Ρόδον, Μάρνη & Γ' Σεπτεμβρίου: Ark, Πειραιώς, Ταύρος: Free2go Club 22, Λ.Βουλαγαμένης: Gagarin, Λισίων 205: Σταυρός του Νότου, Ν. Κόσμος: Τεχνόπολις, Γκάζι

• Ξενοδοχείο «Omonia Grand Hotel» (Grecotel City Hotels)

ΟΠΑΠ

Κι αν σου κάτσει... σου αλλάζει τη ζωή.

Τζόκερ

Άσπρη μέρα!

Το μεγαλύτερο κέντρο χειμερινής αναψυχής στην Ελλάδα με πίστες συνολικού μήκους 14 χλμ., ανανεώθηκε και σας περιμένει για συναρπαστικές καταβάσεις και ατέλειωτες στιγμές διασκέδασης.

Τις καθημερινές απολαύστε τις χιονισμένες πλαγιές μόνο με € 15. Επισκευθείτε το Χιονοδρομικό Κέντρο Παρνασσού, για πολλές... άσπρες μέρες.

Για περισσότερες πληροφορίες:

- καλέστε χωρίς χρέωση το **800 1100300**
- στείλτε **SMS: SNOW PAR** στο **4527**
- www.snowreport.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ

Το έργο του Ε.Ο.Τ. αποκτά νέα αξία

Photo: Fun & Action

3 in a box